अद्भुतनवस्मरणम्

: रचयिता :

पूज्य आचार्य श्री घासीलालजी महाराज

—: गुर्जरभाषानुवादक :—

शेठ श्री जयन्तीलाल भोगीलालभाई
मानसार.

શ્રી લક્ષ્મી પુસ્તક ભંડાર, ગાંધીમાર્ગ, અમદાવાદ

अद्भुतनवस्मरणम्

: रचयिता :

पूज्य आचार्य श्री घासीलालजी महाराज

—: गुर्जरभाषानुवादक :—

शेठ श्री जयन्तीलाल भोगीलालभाई
भावसार.

શ્રી લક્ષ્મી પુસ્તક ભંડાર, ગાંધીમાર્ગ, અમદાવાદ

પ્રકાશક :
ધનરાજ ધાસીરામ કોઠારી
શ્રી લક્ષ્મી પુસ્તક ભંડાર ગાંધીમાર્ગ અમદાવાદ.

દ્વિતીય આવૃત્તિ | વીર સંવત ૨૫૦૩
કિંમત : ૫-૦૦ | ઈ.સ. ૧૯૭૭

મુદ્રક : જયંતીભાઈ ત્રિપાઠી, કલ્પતરુ મુદ્રણમ્
મહારાષ્ટ્રીય વાડી, શાહપુર, અમદાવાદ.

—: भुमिका :—

इस ' अद्‌भुतनवस्मरण 'की रचना पूज्य आचार्य म. श्री१००८ श्री घासीलालजी म. सा. कर्मजनित दुःख–दैन्य आदि से सन्तप्त मानवसमुदाय के दुःखविमुक्ति-निमित्त की है। इस समय भौतिकवाद की अंधाधूंधी में मानव-मानस पीडित होकर नितांत संतप्त हो रहा है; अतः मानव मानस की दृढता के लिये मानसिक आलम्बन का होना इस समय बहुत जरूरी है। यह आलम्बन तो सर्वोपरी प्रभुतीर्थङ्कर ही हैं, उन्हीं की आराधना से मनोबल की दृढता प्राप्त कर मानवसमुदाय ऐहिक पारलौकिक सभी प्रकार की सिद्धियां प्राप्त कर सकता है।

इसलिये ' बहुजनहिताय ' जो इस अद्‌भुतनवस्मरण की रचना पूज्यश्री ने की है, उसके स्वाध्याय से भव्य जन दृढ मनोबल प्राप्त कर ऐहिक, पारलौकिक सुख के भागी बने, यही हमारी आन्तरिक सद्भावना है।

—प्रकाशक

अथ--विषयानुक्रमणिका

विषय	पृष्ठ
नवस्मरणमाहात्म्य	१-२८
१-मङ्गलस्मरण	२८-३६
२-आनन्दस्मरण (वर्धमानभक्तामर)	३७-१०९
३-सुखस्मरण	११०-१२५
४-संपत्स्मरण	१२६-१९५
५-ऋद्धिस्मरण	१९६-२०३
६-सिद्धिस्मरण	२०३-२१८
७-जयस्मरण	२१९-२२४
८-विजयस्मरण	२२५-२३५
९-शान्तिस्मरण	२३६-२७३
भाषास्तुतियाँ...	२७४-२८१

*

॥ श्रीः ॥

अद्भुतनवस्मरणस्तोत्र ।

*

वर्धमानं जिनं नत्वा,
नत्वा गौतमनायकम् ।
घासीलालेन मुनिना,
नवस्मरणमुच्यते ॥ १ ॥

मङ्गलाचरण—

(૧) જૈનશાસનના પ્રણેતા, ચોવીસમા તીર્થંકર શ્રીવર્ધમાન જિનેશ્વરને નમસ્કાર કરી, જિનશાસનનાયક, પ્રભુના પટ્ટશિષ્ય, ગણધર શ્રી ગૌતમ સ્વામીને નમસ્કાર કરીને આચાર્ય શ્રી ઘાસીલાલજી મહારાજ હવે આપણને નવસ્મરણનું માહાત્મ્ય સમજાવે છે.

जिनेश्वर श्री वर्धमान भगवान को और गणनायक श्री गौतमस्वामी को नमस्कार करके श्री घासीलाल मुनि "नवस्मरण" कहते हैं ॥ १ ॥

नव—नव—मङ्गल—जनकं,
नव—नव—संमोद—सन्दोहम् ।
नवनिधि—विधाननिपुणं,
क्रियते शुभदं नवस्मरणम् ॥ २ ॥

(२) આ નવસ્મરણ સ્તોત્ર અપૂર્વ, અવનવા માંગલિકોનો જન્મદાતા છે. અવનવા આનંદ મંગળનો દાતા છે. નવનિધાનના પ્રાકટ્યમાં અદ્‌ભુત શક્તિ ધરાવે છે. એવા શુભફલપ્રદ નવસ્મરણની હવે આપણે આરાધના શરૂ કરીએ છીએ.

यह नवस्मरण, नवीन नवीन मङ्गलका जनक है, नवीन नवीन आनन्दराशिका दाता हैं, नवनिधियोंके उत्पादनकी अपूर्व शक्तिसे युक्त है ऐसे अपूर्वं प्रभावयुक्त, शुभदायक इस "नवस्मरण स्तोत्र" की रचना करते हैं ॥ २ ॥

नमो–भक्त–सुखं संपद्, ऋद्धिः सिद्धिर्जयस्तथा ।
विजयश्चापि शान्तिश्च, नवस्मरणमीरितम् ॥ ३ ॥

(3) આ નવસ્મરણનું વિવરણ નીચે દર્શાવ્યા મુજબ છે:–

(૧)નવકાર (નમસ્કાર)રૂપી મંગળ

સ્મરણ, (૨) ભક્તામરરૂપી આનંદસ્મરણ, (૩) સુખસ્મરણ, (૪) સંપત્સ્મરણ, (૫) ઋદ્ધિસ્મરણ, (૬) સિદ્ધિસ્મરણ, (૭) જયસ્મરણ, (૮) વિજયસ્મરણ, (૯) શાન્તિસ્મરણ.

इस "नवस्मरण" में (१) नमस्काररूप मङ्गलस्मरण, (२) भक्तामररूप आनन्दस्मरण, (३) सुखस्मरण, (४) संपत्स्मरण, (५) ऋद्धिस्मरण, (६) सिद्धिस्मरण, (७) जयस्मरण, (८) विजयस्मरण और (९) शान्तिस्मरण, इस प्रकार नौ स्मरण हैं ॥ ३ ॥

*

नवस्मरणमाहात्म्य—

सर्वमैत्रीकरं स्तोत्रं, सर्वथा शान्तिकारकम् ।
सर्वदुःखहरं चैव, सर्वकल्याणकारकम् ४

(४) નવસ્મરણની આરાધના સર્વ જીવો સાથે મૈત્રી કરાવનાર છે, સર્વ રીતે શાંતિ ઉપજાવનાર છે. સર્વ પ્રકારનાં દુઃખો હરનાર છે, તેમજ સર્વ પ્રકારે કલ્યાણકારક છે.

सभीके साथ मैत्री स्थापित करनेमें सहायक, सभी प्रकारसे शान्ति देनेवाले, सभी प्रकारके दुःखोंको हरनेवाले और सभीका कल्याण करनेवाले ये नव स्मरण हैं ॥ ४ ॥

कासः श्वासो ज्वरो दाहः, कुक्षिशूलं भगन्दरम् ।
अर्शोऽजीर्ण—दृष्टिशूलं, मूर्धशूलमरोचकः ॥५॥

अक्षिशूलं कर्णशूलं,
कष्ठरोगो जलोदरम् ।
कुष्ठं च व्याधयः सर्वे,
विनश्यन्ति न संशयः ॥ ६ ॥

(૫) નવસ્મરણની આરાધનાથી ઉધરસ, દમ સહિત શ્વાસોશ્વાસના સર્વ રોગો, તાવ, શરીરમાં ઉત્પન્ન થતો દાહ, પેટની આંકડી–આંચકી-ચૂંક, ભગંદર, હરસ-મસા, અજીર્ણ, દૃષ્ટિશૂળ, મસ્તકશૂળ, અરુચિ જેવા રોગો તત્કાળ મટે છે તેમાં લેશમાત્ર સંશયને સ્થાન નથી.

(૬) નવસ્મરણના પ્રભાવથી આંખની પીડા, કાનની પીડા, કંઠમાળાસહિત ગળાના સર્વ રોગો, જળોદર, કોઢ જેવા સર્વ પ્રકારના રોગો નાશ પામે છે તેમાં જરા પણ સંદેહ નથી.

इन नव स्मरणोंसे (१) खाँसी, (२) दमा, (३) ज्वर, (४) दाह-ज्वर, (५) पेटका दर्द, (६) बवासीर, (७) अजीर्ण, (८) दृष्टि-शूल, (९) भगन्दर, (१०) मस्तकशूल, (११) अरुचि, (१२) आंखका दर्द, (१३) कानका दर्द, (१४) कण्ठमाल, (१५) जलोदर और (१६) कुष्ठ आदि समस्त व्याधियां नष्ट हो जाता है, इसमें अणुमात्र भी सन्देह नहीं है ॥ ५–६ ॥

एतत्प्रभावात् सिंहाद्या,
दस्यवो वैरिणस्तथा ।
दूरादेव पलायन्ते,
नवस्मरणधारिणाम् ॥ ७ ॥
घोरासु सर्वबाधासु, वेदनासु तथैव च ।
एतस्य पठनादेव, सद्यो मुच्येत संकटात् ॥८॥

(૭) આ નવસ્મરણ ધારંણ કરનારને સિંહ આદિ વિકરાળ પ્રાણીઓ તરફથી, ચોર-લુટારાઓ તરફથી, તેમજ શત્રુઓ તરફથી આવતા ઉપસર્ગો [ત્રાસ] આ નવસ્મરણના પ્રભાવથી સ્પર્શી શકતા નથી અને દૂરથી ભાંગી જાય છે.

(૮) ચારે બાજુથી ઘોર આફતોનાં વાદળો

ખડકાયાં હોય, અસહ્ય વેદના ઉપડી હોય, તેવે સમયે આ નવ સ્મરણનો પાઠ કરવાથી એ સર્વ સંકટોમાંથી તુરત જ વિમુક્ત થવાય છે.

इनके प्रभावसे सिंह आदि भयङ्कर प्राणी, चोर-डाकू तथा शत्रुलोग दूरसे ही भाग जाते हैं, नवस्मरण धारियोंका ये अणुमात्र भी अपकार नहीं कर सकते। सभी प्रकारके भयंकर दुःखोंमें, सभी प्रकारकी वेदनाओंमें नवस्मरण के पाठमात्रसे ही मनुष्य, उनसे तत्काल मुक्त होजाते हैं ॥ ७–८ ॥

पिशाचाद्युपसर्गाश्च,
ग्रहपीडाश्च दारुणाः ।

पाठश्रवणमात्रेण,
विनश्यन्ति नृणां ध्रुवम् ॥ ९ ॥

(૯) જો કોઈને ભૂત, પ્રેત, પિશાચ આદિ તરફથી ઉપસર્ગ [ત્રાસ] થઈ રહ્યો હોય, કોઈને ત્રાસદાયક ગ્રહપીડા નડતી હોય તો આ નવ સ્મરણનો પાઠ કરવામાત્રથી અને સાંભળવા માત્રથી તે મનુષ્યોની આવેલી આપત્તિ ઓસરી જશે તેમાં લેશ માત્ર શંકાને સ્થાન નથી.

भूत-पिशाच आदिका उपसर्ग और भयङ्कर ग्रहपीडा, इस नवस्मरण के पाठ के श्रवण मात्रसे अवश्यमेव नष्ट होजाती है ॥ ९ ॥

कायिकं वाचिकं पापं,
मानसं चापि दुष्कृतम् ।

दुष्कृतोत्था विपत्तिश्च,
क्षयं यान्ति न संशयः ॥ १० ॥

(૧૦) તનથી તેમજ વચનથી ઉપાર્જન કરેલાં પાપકર્મો, તેમજ બે લગામપણે વિહરતા મૂકેલા મનના ઘોડાને કારણે મનથી ચિંતવેલ દુષ્કર્મો, તેમજ દુષ્કર્મોથી એકાએક આવી પડેલી આપત્તિ આ નવસ્મરણના પ્રભાવથી નાશ પામે છે તેમાં જરા પણ સંશય રાખવા જેવો નથી.

मानसिक, वाचिक और कायिक पाप तथा पापजनित बिपत्तियां, इसके पाठ करनेसे तथा श्रवण मात्रसे निस्संदेह नष्ट होजाती हैं ॥१०॥

युद्धेषु विजयप्राप्तिः,
कानन नन्दनं वनम् ।
दुःस्वप्नश्चापि सुस्वप्नो,
भवत्यस्य प्रभावतः ॥ ११ ॥

(૧૧) આ નવસ્મરણના પ્રભાવથી રણભૂમિમાં વિજયની વરમાળા પ્રાપ્ત થાય છે, નિર્જન જંગલ નંદનવન સમાન બને છે અને અશુભ સ્વાપ્નાંઓ શુકનવંતાં શુભ સ્વપ્નાંઓમાં પરિણમે છે. આ છે નવસ્મરણનો પ્રભાવ

इस नव स्मरणके प्रभावसे युद्धमें विजय प्राप्त होता है, भयङ्कर वन भी नन्दनवन हो-जाता है और दुःस्वप्न भी सुस्वप्न हो जाता है ॥ ११ ॥

राजद्वारे तथा युद्धे,
सभायां शत्रुसंकटे ।
उत्पाते च विवादे च,
विजयं लभते ध्रुवम् ॥ १ २ ॥

(૧૨) ચાહે તો આપ રાજદ્વારે હો, યા સમરભૂમિ પર હો, સભાસ્થાને હો યા શત્રુઓની છાવણીમાં હો, ભયંકર ઉત્પાતમાં હો યા વાદવિવાદમાં હો પણ નવસ્મરણના પ્રભાવે કરીને વિજય ચોક્કસ તમારો જ છે તેમાં લેશ માત્ર શંકાને સ્થાન નથી.

राजद्वारमें, युद्धमें, सभामें शत्रुजनित विपत्तियोंमें, ग्रहादिजनित उत्पातमें और विवादमें, इस नव स्मरणके प्रभावसे मनुष्यों को अवश्यमेव विजय प्राप्त होता है ॥१२॥

कान्तारे च महारण्ये,
प्रान्तरे दवसंकुले ।
स्थितश्च शत्रुभिश्चैव,
गृहीतस्तस्करैस्तथा ॥ १३ ॥

(૧૩) ધારો કે કોઈ ઘોર નિર્જન એવા મહા અરણ્ય[વન]માં અટવાઈ ગયા હો, બે દેશોના સિમાડા ઉપર ફસાઈ ગયા હો, ભયંકર દાવાનળમાં સપડાયા હો, ચોર ડાકુથી લૂંટાયા હો તેવે સમયે નવસ્મરણના સ્મરણમાત્રથી સર્વ સંકટોમાંથી મુક્ત થવાય છે.

दवाग्निसे प्रज्वलित वन, अटबी और प्रान्तर [दूर तक शून्य मार्ग] में भीं इसके

स्मरणमात्रसे रक्षा होती है, शत्रुओं और चोरोंके उपद्रवसे मनुष्य इसके स्मरणमात्रसे मुक्त होजाते हैं ॥ १३ ॥

वृश्चिकैर्भुजगैश्चैव,
सूकरैः क्रोष्टुभिस्तथा ।
सिंहव्याघ्रैः समाक्रान्तो,
वने वाऽरण्यहस्तिभिः ॥ १४ ॥

(૧૪) વીંછી, સાપ, વકરેલો સુવર તથા શિયાળના ઉપસર્ગો આવી પડયા હોય તેવે સમયે, તથા કોઈ અરણ્યમાં સિંહ વાઘ તથા જંગલી હાથી તમારી પાછળ સાક્ષાત્ કાળ [મોતી]રૂપે પડયા હોય તેવે સમયે નવસ્મરણનું સ્મરણમાત્ર એ સર્વ સંકટોમાંથી છૂટવાનું સાધન છે.

वन में वृश्चिक (विच्छू) सर्प, शूकर, शृगाल, सिंह, व्याघ्र और जंगली हाथी जिनका पीछा कर रहे हैं ऐसे मनुष्य, इन हिंसक प्राणियोंके संकटसे इसके स्मरणमात्रसे मुक्त हो जाते हैं ॥ १४ ॥

आघूर्णितो महावातैः
स्थितः पोते महार्णवे ।
राजाऽऽज्ञप्तो वधस्थानं,
नीतः कारागृहेऽपि वा ॥ १५ ॥

(૧૫) ધારો કે કોઈ માનવી ભયાનક વાવાઝોડાની આંધીના ચક્કરમાં ફસાયો હોય તેવે સમયે, તથા સમુદ્રપર્યટન દરમ્યાન મહા-

સાગરનાં ઘૂઘવતાં અને તાંડવના હિલોળે ચડેલાં મોજાં સાક્ષાત્ કાળદેવ[યમરાજ]નાં દર્શન કરાવતાં હોય તેવે સમયે, તથા રાજાની આજ્ઞાથી કોઈને વધસ્થાને—ફાંસીએ કે જેલમાં લઈ જવાતો હોય તેવે સમયે આ નવસ્મરણનું સ્મરણ એ માનવીને સર્વ સંકટોમાંથી છૂટવાનું એક માત્ર સાધન છે.

महासमुद्रमें जो जहाज पर बैठे हुए हैं, और जिनका वह जहाज भयङ्कर आन्धी से डूब रहा ऐसे मनुष्य इसके स्मरण से उस आपत्तिसे छूट जाते हैं ॥ तथा जो राजाकी आज्ञासे वधस्थानमें लाये गये हैं, जो जेलमें रखे गये हैं, वहां भी इसके स्मरणसे रक्षा होती है ॥ १५ ॥

पतत्सु चापि शस्त्रेषु,
संग्रामे दारुणे. तथा ।
अस्य स्मरणमात्रेण,
संकटान्मुच्यते नरः ॥ १६ ॥

(૧૬) ભયંકર યુદ્ધ ખેલાઈ રહ્યું હોય અને શત્રુઓની છાવણીઓમાંથી જીવલેણ શસ્ત્રોનો વરસાદ વરસતો હોય તેવે સમયે સર્વ સંકટોમાં નવસ્મરણનું સ્મરણમાત્ર જ અભયનું દાતાર છે.

तथा संग्राममें भयंकर शस्त्रवर्षाके बीचमें रहे हुए मनुष्य भी इसके स्मरणमात्रसे, उस संकटसे मुक्त हो जाते हैं ॥ १६ ॥

अशेषानुपसर्गांश्च,

महामारीकृतानपि ।

रोगातङ्कभयं चैव,

समस्तं शमयेद् द्रुतम् ॥ १७ ॥

(૧૭) આવી પડેલા કે ઉપજાવેલા બધા જ ઉપસર્ગો—ત્રાસ, મહામરકીનો ભયંકર રોગ, ઉપરાંત અન્ય જીવલેણ રોગો આ નવસ્મરણના સ્મરણમાત્રથી જલદી શમી જાય છે.

शत्रुओं और ग्रहोंसे जनित समस्त उपसर्गों को, और महामारीकृत उपसर्गों को, एवं रोग और आतङ्क से उत्पन्न समस्त भयोंको यह स्तोत्र शीघ्र ही शान्त कर देता है ॥१७॥

उन्मादश्चित्तविक्षेपो,

मूर्च्छाऽपस्मार एव च ।

सद्यश्चैते निवर्तन्ते,

सर्वे स्मरणमात्रतः ॥१८॥

(૧૮) મનની ઉન્માદ અવસ્થા, ગાંડ-પણ, ચિતભ્રમદશા, વાઈ—હિસ્ટીરિયા, અને મૂર્ચ્છાના રોગો, એ સર્વ નવસ્મરણના સ્મરણમાત્રથી નિવારી શકાય છે.

उन्माद, चित्तविक्षेप, मूर्च्छा, अपस्मार, (मिर्गी) ये सभी रोग इसके स्मरणमात्रसे तत्काल ही निवृत्त होजाते हैं १८ ॥

सर्वपापप्रशमनं,

सर्वसिद्धिविधायकम् ।

य इदं कीर्तयेत् स्तोत्रं,

स सुखी सर्वदा भवेत् ॥१९॥

(૧૯) આ નવસ્મરણની આરાધના કરવાથી સઘળાં પાપો શમી જાય છે. નવસ્મરણ સર્વ પ્રકારની સિદ્ધિદાયક છે. જે કોઈ ભવિજીવ આ સ્તોત્રનું કીર્તન કરશે તે સદૈવ સુખી રહેશે.

सभी पापोंको दूर करनेवाले, सभी प्रकारकी सिद्धियोंको देनेवाले इस स्तोत्रका जो मनुष्य पाठ करता है वह सर्वदा सुखी होता है ॥ १९ ॥

अभीष्ट प्राप्नुयात् सर्वं,
धनार्थी धनसंपदम् ।
अस्य प्रभावात् प्राप्नोति,
सुखं चात्र परत्र च ॥ २० ॥

(૨૦) આ સ્તોત્રની આરાધનાથી મનવાંચ્છિત ફળ પ્રાપ્ત થશે. જેને ધનની અભિલાષા હશે તેને ધનસંપત્તિ મળશે, આ લોક તેમજ પરલોકમાં પણ સુખની જ પ્રાપ્તિ થશે.

इस स्तोत्रको पढनेवाला अपने सभी अष्टों [अभीमिलषित वस्तुओं] को प्राप्त करता है। धनार्थी धन पाता है । अधिक क्या कहा जाय, इसके प्रभावसे मनुष्य इस लोक और परलोकमें सुख पाता है ॥ २० ॥

यद् गृहे लिखितं स्तोत्रं,
भयं तस्य न जायते ।
तत्रैव सफला संपत् ,
स्थिरा भवति सर्वदा ॥ २१ ॥

(૨૧) જેના ઘરમાં આ નવસ્મરણ સ્તોત્રની આરાધના થતી હશે ત્યાં બીક કે ભય ડોકિયું પણ કરી શકતો નથી. લક્ષ્મી ભલે ચંચલ કહેવાતી હોય છતાં આ સ્તોત્રના પ્રભાવથી આરાધકના ઘરમાં સઘળી સંપત્તિ સદૈવ અક્ષય અને અચલિત થઈને રહે છે.

जिसके घरमें हस्तलिखित यह स्तोत्र रहता है उसे भय नहीं होता है, और उस घरमें समी प्रकारकी संपत्तियाँ सर्वदा स्थिर रहती हैं ॥ २१ ॥

मोक्षप्रदं मुमुक्षूणां,
दरिद्राणां निधिप्रदम् ।
स्तोत्रमेतद् व्याधिहरं,
ग्रहाणां शान्तिकारकम् ॥ ६२ ॥

(૨૨) આ સ્તોત્ર જેને મોક્ષની ઇચ્છા હોય તેને મોક્ષપ્રદ એટલે કે મોક્ષની પ્રાપ્તિ કરાવનાર છે. જે ધનરહિત છે તેને ધનની પ્રાપ્તિ કરાવનાર છે જેને કોઈ ખરાબ ગ્રહદશા નડતી હોય તેમજ આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિમાંથી પસાર થતો હોય તેને માટે શાંતિનું ધામ છે.

यह स्तोत्र मोक्षाभिलाषियोंको मोक्ष देता है, दरिद्रोंको निधि देता है, व्याधियों को दूर करता है और अशुभ ग्रहोंको शान्त करता हैं ॥ २२ ॥

भेदे राज्ञः प्रजानां च,
दम्पत्योः प्रीतिभेदने ।
गुरौ शिष्ये च संघेषु,
मैत्रीकरणमुत्तमम् ॥ २३ ॥

(૨૩) રાજા અને પ્રજા વચ્ચે કોઈ મોટો મતભેદ ઊભો થયો હોય તેવે વખતે, પતિ અને પત્ની વચ્ચે હોવી જોઈતી પ્રેમાળતા ને બદલે કટુતા વ્યાપી હોય તેવે સમયે તથા ગુરુ, શિષ્ય અથવા શ્રીસંઘ વચ્ચે ઊંચાં મન થયાં હોય તેવે વખતે આ નવસ્મરણ સ્તોત્ર, એ સઘળી કટુતા તોડીને અતૂટ મૈત્રી ઉપ-જાવનાર ઉત્તમ મિત્રની ગરજ સારે છે.

यह स्तोत्र, राजा और प्रजाके बीचके मतभेदको, दंपतीके प्रीतिभेदको, गुरु–शिष्य के वैमनस्यको दूर करता है और संघमें अटूट मैत्रीभाव स्थापित करता है २३ ॥

मानोन्नतिर्भवेल्लोके

यशसा परिवर्धते ।

आधिपत्यं च लभते,
सर्वदा स्तोत्रपाठकः ॥ २४ ॥

(૨૪) આ સ્તોત્રનું પઠન કરનારને આ લોકમાં માન—મરતબો વધે છે, યશ-કીર્તિ ખુબ વૃદ્ધિ પામે છે. અને પોતાના હોદ્દા ઉપર ઉપરીપણું (—ગ્રેડ—અધિપતિપણું) વધે છે.

इस स्तोत्रका नित्य पाठ करनेवाला सर्वत्र सन्मान पाता हैं, सर्वत्र उसके यशकी ख्याति होती है, वह उत्तम आधिपत्यको प्राप्त करता है ॥ २४ ॥

एतत्प्रभावाद् भव्यानां,
सर्वसौख्यपरम्परा ।
तथा तिष्ठति मेदिन्यां
पुत्रपौत्रादिसंततिः ॥ २५ ॥

(૨૫) આ સ્તોત્રના પ્રભાવથી ભવિજનો સર્વ રીતે સુખોની પરંપરા ભોગવે છે. અને આ લોકને વિષે પુત્ર, પૌત્રાદિક ઐહિક સુખ પ્રાપ્ત કરે છે.

इस स्तोत्रके प्रभावसे भव्योंको सौख्य परम्परा प्राप्त होती है, तथा इस स्तोत्रके पढने-वाले भव्योंकी पुत्र—पौत्रादि सन्तति—परंपरा सुखसे रहती है ॥ २५ ॥

इहलोके सुखं सिद्धिं,
मङ्गलं सर्वसंपदः ।
प्राप्य जीवः परभवे,
मोक्षं वा स्वर्गमाप्नुयात् ॥ २६ ॥

(૨૬) આ સ્તોત્રની આરાધનાથી માનવી

આ લોકમાં સુખ, સમૃદ્ધિ, સિદ્ધિ, માંગલિક પ્રસંગો તથા સર્વ પ્રકારની શુભ સંપત્તિ મેળવે છે. સાથે સાથે પરભવને વિષે મોક્ષ-પદ અગર છેવટે સ્વર્ગલોક તો પામે છે જ.

इसके स्मरण से जीव इस लोक में सुख, सिद्धि, मङ्गल और सभी संपदाओंको प्राप्तकर परभव में मोक्ष अथवा देवलोक पाता है ॥ २६ ॥

॥ इति नवस्मरणमाहात्म्य ॥

*

(१)—नमस्काररूप प्रथम मङ्गलस्मरण ।

(१) नमो अरिहंताणं, (२) नमो सिद्धाणं,

(३) नमो आयरियाणं, (४) नमो उवज्झायाणं, (५) नमो लोए सव्वसाहूणं ।

જેણે રાગ દ્વેષ આદિ આત્માના અઢારે શત્રુઓને હણ્યા છે, એવા અરિહંત પ્રભુને નમસ્કાર હજો. (૨) જેઓ આત્માનાં સર્વ કર્મ ખપાવી, સકળ કાર્ય સિદ્ધ કરી, અચળ સિદ્ધપદને પામ્યા છે તેવા સિદ્ધ પરમાત્માને નમસ્કાર હજો. (૩) શ્રી આચાર્યજીને નમસ્કાર હજો. (૪) શ્રી ઉપાધ્યાયજીને નમસ્કાર હજો. (૫) લોકને વિષે વિચરતા સર્વ સાધુ, સાધ્વીજીઓને નમસ્કાર હજો.

આ પાંચ નવકાર (નમસ્કાર) સર્વ

પાપોને નાશ કરનાર છે. અને સર્વ માંગલિકો-માં સર્વ પ્રથમ કક્ષાનું મંગળ છે.

श्री १ अरिहन्त भगवानको नमस्कार हो । २ श्री सिद्ध भगवानको नमस्कार हो । ३ आचार्यको नमस्कार हो । ४ उपाध्यायको नमस्कार हो । ५ लोक में वर्तमान सर्व साधु-मुनिराजको नमस्कार हो ।

एसो पंचनमुक्कारो,
सव्वापावप्पणासणो ।
मंगलाणं च सव्वेसि,
पढमं हवइ मंगलं ॥१॥

॥ ૧ ॥ જેમ ચારિત્રની બાબતમાં યથા-ખ્યાત નામનું ચારિત્ર પ્રથમ કક્ષાનું છે, સર્વ

વિજયોમાં, કર્મરૂપી શત્રુઓ ઉપર મેળવેલો વિજય (અરિહંતપણું) શ્રેષ્ઠ છે, તેમ સર્વ મંત્રોમાં પંચ પરમેષ્ઠિનો નવકાર મંત્ર શ્રેષ્ઠ છે.

यह पञ्चनमस्कार सभी पापोंका नाशक है, और सभी मङ्गलो में प्रधान मङ्गल है।

चारित्रेषु यथाख्यातं, जयेषु कर्मणां जयः।
परमेष्ठिनमस्कारस्तथा मंत्रेषु विद्यते ॥१॥

जैसे चारित्रों में यथाख्यात चारित्र और जयों में कर्म जय मुख्य है, वैसे ही मन्त्रों में पंच परमेष्ठि नमस्कार मन्त्र मुख्य है ॥१॥

गोत्रेषु तीर्थकृद् गोत्रं,
यथा गन्धेषु चन्दनम्।
परमेष्ठिनमस्कार,
स्तथा मंत्रेषु विद्यते ॥ २ ॥

॥૨॥ ગોત્રની બાબતમાં જેમ તીર્થંકર ગોત્ર શ્રેષ્ઠ ગણાય છે, સુવાસમાં જેમ ચંદનની સુગંધિ ઉત્તમ ગણાય છે તેવી રીતે સર્વ પ્રકારના મંત્રોમાં નવકારમંત્ર પ્રથમ કક્ષાનો મંત્ર છે.

जैसे गोंत्रो में तीर्थङ्कर गोत्र श्रेष्ठ है गधनों चन्दन श्रेष्ठ है, वैसे ही मन्त्रों में, पञ्चपरमेष्ठि नमस्कार श्रेष्ठ है ॥ २ ॥

एव पञ्चनमस्कारः,

सर्वपापप्रणाशनः ।

एतादृशा जगत्यस्मिन्,

मन्त्रः कोऽपि न विद्यते ॥ ३ ॥

॥૩॥ આ પાંચ નવકાર(નમસ્કાર) સર્વ

પાપ પુંજનો નાશ કરનાર છે અને સર્વ માંગલિકોમાં પ્રથમ કક્ષાનું મંગળ છે.

यह पञ्च नमस्कार सभी पापोंका विनाशक है। इस जगत् में इसके समान दूसरा कोई मन्त्र नहीं है ॥ ३ ॥

यशःकीर्तिं बलं लक्ष्मीं,
विविधं च महोत्सवम् ।
नवं नवं प्रमोदं च,
लभते नात्र संशयः ॥ ४ ॥

॥૪॥ નવકાર મંત્રના પ્રભાવે કરીને આરાધક યશ, કીર્તિ, સશક્તતા, લક્ષ્મી તથા આનંદ મંગળ વરતાય તેવા વિધિ પ્રકારના શુભ અવસરના મહોત્સવો, અવનવા આનંદ પ્રમોદ મેળવે છે તેમાં કોઈ સંદેહ નથી.

इस मन्त्रको जपने वाले भव्योंको यश, कीर्त्ति, बल, लक्ष्मी, अनेक प्रकारके महोत्सव और नवीन नवीन आनन्द निस्संदेह प्राप्त होते है ॥ ४ ॥

नवलक्षजपादस्य,
षट्षष्टिलक्षयोनिकाः ।
क्षपयेन्मानवः शुद्ध-
स्ततो याति परां गतिम् ॥ ५ ॥

॥૫॥ નવકાર મંત્રના નવ લાખ જાપ શુદ્ધ ભાવે રટણ કરનાર આરાધકને છાસઠ (૬૬) લાખ, ઊતરતી કક્ષાની યોનિમાં જન્મ-મરણના ફેરા કરવા પડતા નથી પણ પરમ ઉચ્ચ ગતિને પામે છે.

इस नमस्कार मन्त्रके नौलाख जाप जपने से मनुष्य छियासठ लाख योनियोंको खपाकर शुद्ध हो जाता है, और परम गतिको प्राप्त करता है ॥ ५ ॥

अष्टकोटयष्टलक्षाणि,
सहस्राष्टकमेव च।
अष्टोत्तरं चाष्टशतं,
जपित्वा तीर्थकृद् भवेत् ॥६॥

॥૬॥ જે આરાધક નવકાર મંત્રના આઠ કરોડ, આઠ લાખ, આઠ હજાર, આઠસો આઠ વખત જાપ કરે છે તે શ્રેષ્ઠ એવું તીર્થંકર ગોત્ર ઉપાર્જન કરે છે.

आठ करोड, आठ लाख, आठ हजार, आठ सौ आठ (८८८८८८८) बार जप करके मनुष्य तीर्थंकर गोत्र बाँधता है ॥ ६ ॥

एनं संस्मृत्य भावेन,
यत्र यत्रैव गच्छति ।
तत्र तत्र भवेत् सिद्धिः,
सर्वाभीष्ट—पदार्थगा ॥ ७ ॥

॥૭॥ જે આરાધક આવી રીતે શુદ્ધ ભાવથી નવકાર મંત્રનું સંસ્મરણ કરે છે, તે જ્યાં જ્યાં જાય છે ત્યાં ત્યાં મનવાંચ્છિત ફળ દેનારી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરે છે.

इस नमस्कार मन्त्रको भावपूर्वक स्मरण करके मनुष्य, जहाँ जहाँ जाता है वहाँ वहाँ उसके सभी अभिलषित वस्तुओंकी सिद्धि होती है ॥ ७ ॥

પ્રથમ મંગલ સ્મરણ સમાપ્ત

॥ इति नमस्कार रूप मङ्गल स्मरण ॥

*

२—श्री वर्धमानभक्तामरस्तोत्रम्

आनन्द स्मरण—

भक्तामर—प्रवर—मौलि—मणि—व्रजेषु,
ज्योतिः—प्रभूत—सलिलेषु सरोवरेषु।
चेतोलि—मंजु—विकसत्कमलायमानं,
श्री—वर्द्धमान—चरणं शरणं व्रजामि ॥१॥

(૧) ભક્તિના ઉત્કર્ષ ભાવથી નમસ્કાર કરવા લચી પડેલા, દેવોના મસ્તકોના મુગટ-મણિમાંથી ઉત્પન્ન થતા જાણે કે જ્યોતિરૂપી સરોવરો છે, તે સરોવરોમાં જ્યોતિરૂપ જલ ભરેલું છે. તેમાં પ્રભુનાં ચરણ પંચવર્ણી કમળ-વન સમાન શોભે છે અને ભવ્ય જીવોના ભ્રમર-રૂપી મનને આકર્ષે છે, તેવા શ્રી મહાવીર સ્વામીના ચરણોનું શરણ હું ગ્રહું છું.

भक्तिके उत्कृष्ट भावसे नमस्कार करने के लिये झुके हुए देवोंके मस्तकोंके मुकुटोंमें जडे हुए मणियोंके समूहरूपी सरोवर हैं, उन मणिरूपी सरोवरोंमें मणियोंकी ज्योतिरूप जल भरा हुआ है। उनमें प्रभुके चरण पञ्चवर्ण कमलवनके समान शोभित होरहे हैं और वे भव्य जीवोंके मनरूपी भ्रमरोंको आकृष्ट कर रहे हैं, ऐसे श्री महावीर स्वामीके चरणोंका शरण लेता हूँ॥ १ ॥

आनन्द-नन्दन-वनं सवनं सुखानां,
सद् भावनं शिव पदस्य परं निदानम्।
संसार पार-करणं करणं गुणानां,
नाथ ! त्वदीय-चरणं शरणं प्रपद्ये॥ २ ॥

(૨) હે નાથ ! આપના ચરણો આનંદનું નંદનવન છે, સદ્‌ભાવ ઉત્પન્ન કરનાર અને મોક્ષપદ આપનાર છે, સંસારસાગર તારનાર સમ્યક્ જ્ઞાનાદિ અનેક ગુણોનો ભંડાર છે એવા હે નાથ ! આપનાં ચરણનું હું શરણ લઉં છું.

हे नाथ ! आपके चरण, आनन्दके नन्दनवन हैं, सद्‌भाव उत्पन्न करनेवाले और मोक्षपद देनेवाले हैं, संसारसागरसे पार उतारनेवाले हैं और सम्यग्ज्ञानादि अनेक गुणोंके भंडार हैं। हे नाथ ! आपके शरणागतवत्सल इन चरणोंका शरण मैं लेता हूँ ॥ २ ॥

सिद्धौषधं सकल-सिद्धि-पदं समृद्धं
शुद्धं विशुद्ध-सुखदं च गुणैः समिद्धम्।

ज्ञानप्रदं शरणदं विगता-घ-वृन्दं,
ध्यानास्पदं शिवपदं शिवदं प्रणौमि ॥३॥

(૩) હે પ્રભુ ! આપના ચરણો, કર્મરૂપી રોગ માટે સિદ્ધ ઔષધ છે. શુદ્ધ અવ્યાબાધ સુખાદિ આત્મિક ગુણોથી ઉજ્જવળ છે. આપ જ્ઞાનનો પ્રકાશ કરનાર, અભયના દેનાર શાંતિના ધામ છો, એવા ધ્યાનના આધારભૂત વીરપ્રભુના ચરણને હું વારંવાર પ્રણામ કરું છું.

हे प्रभु ! आपके चरण, कर्मरूपी रोगके लिये सिद्ध औषध हैं, शुद्ध हैं, अव्याबाध आत्मिक सुखादिको देने वाले हैं, शुभ लक्षण रूप गणोंसे उज्जवल है, ज्ञान एवं अभयके दायक और विघ्नोंके दूर करने वाले है. ऐसे

ध्यान के आधारभूत, कल्याणप्रद आपके मङ्गलमय चरणोंको में वारंवार नमस्कार करता हूँ ॥ ३ ॥

बालो विवेक विकलो निज-बाल-भावा-
दाकाश—मान-मपि कर्तुमिव प्रवृत्तः ।
ज्ञाना-द्यनन्त-गुण-वर्ण न-कर्त्तु-कामः,
कामं भवामि करुणाकर ! ते पुरस्तात् ॥४॥

(४) જેમ બાળક બાલભાવે કૂદતું વિવેક વિના આકાશને માપી લેવા તૈયાર થાય છે, તેમ આપની આગળ આપના જ્ઞાનાદિ અનંત ગુણોનું જ્ઞાન કરવા, હું તત્પર થયો છું, તો મને ક્ષમા કરજો, પ્રભુ !

जैसे विवेकज्ञान से रहित बालक अपने बाल भावके कारण कूदता हुआ आकाशको भी मापनेके लिये तैयार हो जाता है, उसी प्रकार हे प्रभु ! आपके आगे आपके ज्ञानादि अनन्त गुणोंके गान करनेके लिये में तत्पर हुआ हूँ। हे करुणाकर ! मेरी धृष्टताको आप क्षमा करना ॥ ४ ॥

स्पर्शो मणिर्नयति चेन्निज-संनिधानात्-
लोहं हिरण्य-पदवी-मिति नात्र चित्रम्।,
किन्तु त्वदीय-मनुचिन्तन-मेव दूरात्,
साम्यं तनोति तव सिद्धिपदे स्थितस्य ॥५॥

(५) જેમ પારસમણિના સ્પર્શથી લોખંડ સોનું બને છે તેમાં આશ્ચર્ય નથી. પણ આપ

ઘણે દૂર છો છતાં આપનું ધ્યાન ધરવા માત્ર-
થી જીવ આપ સમાન બને છે તે ખરેખર
આશ્ચર્ય છે.

पारसमणि तो अपने स्पर्श से लोहेको सोना बनाता है परन्तु उस लोहेको पारसमणि नहीं बना सकता, परन्तु, हे प्रभु ! आप तो बहुत दूर (मोक्षमें) होते हुए भी आपके ध्यानमात्र से जीव आपके समान हो जाता है यह अवश्य आश्चर्य है ॥ ५ ॥

कुन्देन्दु-हार रमणीय–गुणान् जिनेन्द्र !,
वक्तुं न पारयति कोपि कदापि लोके
कः स्यात् समस्त-भुवन-स्थित जीव-राशे-,
रेकैक–जीवगणनाकरणे समर्थः ? ॥ ६ ॥

(૬) હે પ્રભુ! જેમ સમસ્ત લોકના અનંત જીવ રાશિની એક એક જીવ કરીને સંખ્યાની ગણતરી કરવા કોઈ શક્તિમાન નથી, તેમ આપના કુન્દપુષ્પ, ચન્દ્ર અને મોતી સમાન નિર્મળ ગુણનું વર્ણન કરવા કોઈ સમર્થ નથી.

हे प्रभु! जैसे समस्त लोकके अनन्त जीव राशिकी, एक एक जीव करके गणना करनेमें कोई समर्थ नहीं है, उसी प्रकार आपके कुन्दपुष्पके समान उज्ज्वल, चन्द्र के समान निर्मल, और मोतियोंके हारके समान स्वच्छ गुणोंके वर्णन करने में कोई भी समर्थ नहीं है ॥ ६ ॥

शक्त्या विनापि मुनिनाथ भवद्गुणानां
गाने समुद्यत—मतिर्नहि लज्जितोऽस्मि ।
मार्गेण येन गरुडस्य गतिः प्रसिद्धा,
तेनैव किं न विहगस्य शिशुः प्रयाति ?७

(७) હે મુનીશ્વર ! આપના ગુણોનું વર્ણન કરવા હું શક્તિહીન છું, છતાં ઉદ્યમવંત થાઉં છું તેની શરમ મને નથી. કારણ જે માર્ગે પક્ષીરાજ ગરુડ ઊડે છે તે માર્ગે પક્ષીનું બચ્ચું શું નથી જતું ? અર્થાત્—એ જ માર્ગે ઊડવાનો પ્રયાસ કરે છે.

हे मुनिनाथ ! आपके गुणोंके वर्णन करने में मैं समर्थ नहीं हूँ, तो भी इसके लिये उद्यत हो रहा हूँ, इस में मुझे लज्जा नहीं है

क्यों कि जिस मार्ग से पक्षिराज गरुड़ ऊडता है उस मार्ग से क्या पक्षी का बच्चा नहीं ऊडता ? अर्थात् उसी मार्ग से ऊडता है ॥७॥

त्वद्वाक्सुधासुरुचिरेव विभो ! बलान्मां,
वक्तुं प्रवर्त्तयति नाथ ! भवद्गुणानाम् ।
यद् वर्द्धते जलनिधिस्तरलैस्तरंगै–,
स्तत्रास्ति चन्द्रकिरणोदय एव हेतुः ॥८॥

(૮) જેમ પૂર્ણિમાને દિવસે ઊગતા ચંદ્રનાં કિરણોના પ્રભાવથી સમુદ્રના ચંચલ તરંગો ઊછળે છે તેમ, હે પ્રભુ ! આપની અમૃતમય વાણી, આપના જ્ઞાનાદિ નિર્મળ ગુણોનું વર્ણન કરવા બળથી મને પ્રેરે છે.

जैसे पूर्णिमाके दिन ऊगते हुए चन्द्रमा

की किरणोंके प्रभाव से समुद्रकी चञ्चल तरङ्गे ऊछलने लगती है, उसी प्रकार, हे प्रभु ! आपकी अमृतमयी वाणी, आपके ज्ञानादि गुणोंके वर्णन करनेके लिये मुझे, बलपूर्वक प्रेरित करती है ॥८॥

अज्ञान–मोह–निकरं भगवन्! हृदिस्थं,
हर्त्तुं प्रभु प्रवचनं भवदीयमेव ।
गाढं स्थिरं चिरतरं तिमिरं दरीस्थं,
हर्त्तुं प्रभुः सुरुचिरा रुचिरेव नान्यत् ॥९॥

(૯) જેમ લાંબા વખતથી ગુફામાં જામેલ અંધકારને દૂર કરવા મણિના પ્રકાશ સિવાય બીજો ઉપાય નથી, તેમ હે ભગવાન ! અનાદિ કાળથી હૃદયમાં રહેલ અજ્ઞાન મોહ–સમૂહ-

ના આવરણરૂપી અંધકારને દૂર કરવા આપનો પ્રવચનરૂપી પ્રકાશ માત્ર એક જ સમર્થ છે.

जैसे बहुतकाल से गुफा में स्थित अन्धकारको दूर करनेके लिये मणिके प्रकाशके अतिरिक्त कोई दुसरा साधन नहीं है, उसी प्रकार हे भगवान्! अनादिकाल से हृदय में स्थित अज्ञान और मोहके समूहरूप आवरण जनित गाढ अन्धकारको दूर करने में आपके प्रवचनरूपी प्रकाश ही एक समर्थ है ॥९॥

वाक्यं प्रमाण–नय–रीति–गुणै–र्विहीनं,
निर्भूषणं यदपि बोधिद! मामकीनम्।
स्यादेव देव–नर–लोक–हिताय युष्मत्–
संगाद् यथा भवति शुक्ति–गतो–दबिन्दुः १०

(૧૦) હે તરણતારણ નાથ ! મારું કથન ગુણના પ્રભાવ આદિથી શૂન્ય છે. છતાં તે કથન દ્વારા આપના અનુપમ નિર્મળ ગુણો ગવાતા હોવાથી જેમ સ્વાતિ નક્ષત્રમાં પાણીનું બિન્દુ છીપમાં પડવાથી મોતી બને છે, તેમ મારું કથન આપના પ્રભાવશાળી નામ અને ગુણોના સુયોગે કરીને આ લોક અને પરલોકમાં દેવ અને મનુષ્યને કલ્યાણનું સાધન થશે.

हे बोधिदाता भगवन्, मेरी वाणी यद्यपि प्रमाण, नय, काव्यरीति और काव्यगुणों से रहित होनेके कारण अलङ्कार रहित है तो भी उस वाणीका प्रयोग मैं ने आपकी स्तुतिके निमित्त किया है, अत एव वह देव और मनुष्य

आदि सभी प्राणियोंके लिये अवश्य हितकारक बनेगी, इसमें कुछ भी सन्देह नहीं है, जैसे कि स्वाति नक्षत्रमें तुच्छ भी पानीकी बूँद सीप में पडने से मोती बन जाती है ॥१०॥

आस्तां तव स्तुति-कथा मनसोऽप्यगम्या,
 नामापि ते त्वयि परं कुरुते–नुरागम् ।
जम्बीर–मस्तु खलु दूरतरेपि देव !
 नामापि तस्य कुरुते रसनां रसालाम् ॥११॥

(૧૧) હે પ્રભુ! જેમ દૂર પડેલ લીંબુ, માત્ર યાદ કરવાથી મોઢામાં પાણી લાવે છે, અને તેના રસનો સ્વાદ કરાવે છે, તેમ આપના કલ્યાણકારી નામનો જાપ કરનારના

હૃદયમાં આપના નામનું ઉચ્ચારણ, આપના અપૂર્વ મહિમાવાન ગુણોની ભક્તિનો ભાવરસ ઉત્પન્ન કરે છે.

हे प्रभु ! जैसे दूर पडा हुआ भी नींबू मात्र स्मरण करने से मुँह में पानी लाता है और अपने रसका स्वाद कराता है, उसी प्रकार आपके कल्याणकारी नामका जप करने वालेके हृदय में, आपके नामका उच्चारण आपके अपूर्व महिमायुक्त गुणों के प्रति भक्तिभाव का रस उत्पन्न करता है ॥११॥

नाना-मणि-प्रचुर-कांचन-रत्न-रम्यं,
स्वीयं प्रयच्छति पदं जनकः सुताय !
त्वद्-ध्यान-मेव जिनदेव ! पदं त्वदीयं,
भव्याय नित्य-सुखदं प्रकटी-करोति ॥१२॥

(૧૨) પિતા પોતાના પુત્રને મણિ, રત્ન, સુવર્ણ વગેરે મૂલ્યવાન ધન–સંપત્તિનો વારસો આપે છે, જે નાશવંત છે. પણ હે જિનેન્દ્ર ભગવાન! તેના કરતાં તો ભવ્ય જિનોને આપનું ધ્યાન, નિત્ય સુખદાયી, અવિનાશી મોક્ષ પદ આપે છે જે એક માત્ર શાશ્વત છે.

पिता अपने पुत्रको मणि, रत्न, सुवर्ण आदि मूल्यवान् धनसम्पति से युक्त अपना पद देता है अर्थात् अपना अधिकारी बनाता है, परन्तु हे जिनेश्वर ! आपका ध्यान तो भव्य जीवोंको नित्य सुखदायी अविनाशी मोक्षपद देता है जो कि अविनश्वर होनेके कारण शाश्वत है। अत एव हे भगवन् ! पिताके द्वारा दी गयी

सम्पत्तिकी अपेक्षा आपके ध्यानके द्वारा दी गयी सम्पति अनन्तगुण बहु मूल्य है ॥१२॥

ज्ञाना–द्यनन्त–गुण–गौरवपूर्ण–सिन्धुं,
बन्धुं भवन्त-मपहाय परं क इच्छेत् ? ।
प्राज्यं प्रलभ्य भुवन–त्रितयस्य राज्यं,
कः कामयेत किल किंकरतात्मबुद्धिः ॥१३॥

(૧૩) હે પ્રભુ ! આપ જ્ઞાનાદિ અનંત ગુણોના સમુદ્ર છો, સંસારના અશરણ જીવોને શરણરૂપ છો, દયાના સાગર છો, બાન્ધવ-હીનના બંધુ છો, એવા આપનું શરણ છોડી કોણ બીજાને ઇચ્છે ? કારણ કોણ એવો મૂર્ખ હોય કે જે ત્રિભુવનનું રાજ્ય પ્રાપ્ત કર્યા છતાંયે તે ત્યજી દાસત્વની ઇચ્છા કરે ? અર્થાત્ કોઈ ન કરે.

हे प्रभु ! आप ज्ञानादि अनन्त गुणोंके समुद्र हैं, संसारके अशरण जीवोंके शरणरूप हैं ! दयाके सिन्धु हैं, जगत्के निष्कारण बन्धु हैं, ऐसे आपको छोडकर दूसरे की चाहना कौन करे ? क्योंकि कौन ऐसा मूर्ख होगा कि जो त्रिभुवनका राज्य मिलने पर भी उसको छोड़कर दासताकी इच्छा करे ? अर्थात् कोई भी इच्छा नहीं कर सकता है ॥१३॥

त्वद्–गात्रता–परिणताः परमाणवोऽपि,
सर्वोत्तमा निरुपमाः सुषमा भवन्ति।
लब्ध्वा शरण्य ! शरणं चरणं जनास्ते,
सिद्धा भवेयुरिति नाथ ! किमत्र चित्रम्॥१४॥

(૧૪) હે જિનેન્દ્ર ! આપના શરીરપણે પરિણમેલા જડ પરમાણુઓ પણ સુંદર સર્વોત્તમ થઈ સુખ શાંતિદાયક ઠર્યા છે; તો પછી હે પ્રભુ ! કોઈ પુરુષ આપના ચરણનું શરણ મેળવી સિદ્ધપદને પ્રાપ્ત કરે તેમાં શું આશ્ચર્ય છે ?

हे जिनेन्द्र ! आपके शरीररूप में परिणत हुए जड परमाणु भी सुन्दर एवं सर्वोत्तम शोभाशाली बन जाते हैं, तो फिर हे प्रभु ! कोई पुरुष आपके चरणोंका शरण गहकर सिद्ध पदको प्राप्त करे उस में क्या आश्चर्य ॥१४॥

कश्चंडकौशिक-समं भव—सिन्धुपारं,
नेता सुदर्शन—समं च जगत्त्रयेपि ।

हे नाथ ! तत् कमय ते चरणाम्बुजस्य,
येनोपमा गुणलवेन घटेत लोके ॥१५॥

(૧૫) ચંડકૌશિક જેવા પરમ ઝેરી, દૃષ્ટિવિષ સર્પ જેવા અધમને અને શીલવંતા સુદર્શન શેઠ જેવા ઉત્તમને, સમભાવથી ભવ-સિંધુ પાર કરાવનાર આપ સિવાય અન્ય કોઈ નથી. તો પછી હે નાથ ! દયા કરી આપ જ કહો કે કઈ વસ્તુથી આપના ચરણ-કમલની ઉપમા આપી શકાય ?

विषय विषवाले, दृष्टिविष चण्डकौशिक सर्प जैसे अधमको, और सुदर्शनशेठ जैसे शील-वान् उत्तम पुरुषको भेदभाव विना समरूप से भवसिन्धु पार करानेवाला आपके अतिरिक्त

दुसरा कोई नहीं है। तो फिर हे नाथ! आप ही कहें कि आपके चरणकमलोंकी उपमा किस वस्तु से दी जाय? ॥१५॥

लोकोत्तरं सकलमंगल–मोद–कन्दं,
स्यन्दं वचो–मृत रसस्य जगत्यमन्दम्।
स्वर्गा–पवर्ग–सुखदं भव–दास्य–चन्दं,
दष्ट्वा मुदं भजति भव्य–चकोर–वृन्दम् ॥

(૧૬) હે પ્રભુ! સર્વ લોકમાં ઉત્તમ તથા સર્વ રીતે મંગલકારી એવું આપનું મુખરૂપી ચંદ્રમંડળ, આનંદ મંગળના ધામ સમો-સરણમાં દેશના પ્રવચનરૂપી અમૃતરસનો જેમાંથી ઝરો વહે છે તેવું મુક્તિધામ આપનારું મુખચંદ્ર જોઈ ચકોર પક્ષી જેવા ભવ્ય–જીવસમૂહો સદા હર્ષ પામે છે.

हे प्रभु ! सभी लोको में उत्तम तथा सभी प्रकार से मङ्गलकारी और आनन्ददायक ऐसा आपका मुखरूपी चन्द्र मण्डल कि जिसमें से आनंद मङ्गलके धाम समवरण में देशना रूपी अमृतरसका झरना झरता है। देवलोक और मोक्षके सुखको देनेवाले ऐसे आपके मुखचंद्रको देखकर चकोर पक्षीरूपी भव्य जीव सर्वदा आनन्दमग्न होते है ॥ १६ ॥

भ्रान्त्यापि भद्र–मुदितं भवदीय–नाम,
सिद्धे–र्विधायि भगवन् ! सुकृतानि सूते।
अज्ञानतोऽपि पतितं सितखंड–खंडम्,
धत्ते मुखे मधुरिमाण–मखंड–मेव ॥१७॥

(૧૭) જેમ અજાણપણે પણ મોઢામાં

નાખેલા સાકરના ગાંગડાની મીઠાશ જીભ ઉપર કાયમ રહી જાય છે. તેમ હે પ્રભુ! આપનું કલ્યાણકારી નામ ભૂલથી પણ કોઈ લે તો તે સુખ, સંપત્તિ અને સાચું પુણ્ય મેળવે છે.

जैसे अनजान में भी मुंह में पडा हुआ मिसरीका टुकडा अखंड मीठास को देता हैं अर्थात् संपूर्ण मुहको मीठा बना देता है, उसी प्रकार हे प्रभु! कल्याणकारी आपके नामका उच्चारण यदि कोई भूल से भी करे तो वह सुख, सम्पति और पुण्यको उत्पन्न करता है, इस में सन्देहकी कोइ संभावना नहीं ॥१७॥

यो मस्तकं नमयते जिन! तेंऽघ्रिपद्मे,
सर्वर्द्धि–सिद्धि–निचयः श्रयते तमेव।

तीर्थंकरः शुभकरः प्रविभूय सोयं,

स्थानं प्रयातिपरमं ध्रुव-नित्य-शुद्धम्

॥१८॥

(૮) હે પ્રભુ! આપના ચરણકમલમાં જે જીવ પોતાનું મસ્તક નમાવી આપને સર્વદા નમસ્કાર કરે છે તેને આ જગતમાં સર્વ પ્રકારની રિદ્ધિ—સિદ્ધિ મળે છે. એટલું જ નહિ પણ નમસ્કાર કરનાર આત્મા તેના ફળરૂપે પુણ્યના ઉદયવડે ક્રમશઃ તીર્થંકર થઈ કલ્યાણ કરનાર બને છે અને શાશ્વત મોક્ષ પદ પ્રાપ્ત કરે છે.

हे प्रभु! जो जीव नतमस्तक होकर आपके चरणकमलों में नमस्कार करता है उसको इस

जगत् में सभी प्रकारकी ऋद्धिसिद्धि मिलती है। इतना ही नही बल्कि नमस्कार करने वाला जीव, उस नमस्कारके फलस्वरूप पुण्यके उदय से क्रमशः तीर्थङ्कर होकर जगत् कल्याण करने वाला हो जाता है और शाश्वत मोक्ष पदको प्राप्त करता है ॥१८॥

पृच्छामि नाव—मधुना मुनिनाथ! नित्यं,
प्राप्ता त्वया तरणतारणता हि कस्मात्?।
सा नोत्तरं वितनुते त्वमपि प्रयात—,
स्तद् ब्रूहि कोऽस्ति परितोष—करस्तृतीयः॥१९॥

(૧૯) હે મુનિઓના નાથ! હું આ શરીરરૂપી નૌકાને નિત્ય પૂછું છું કે આ તરવા તારવાની કળા તું ક્યાંથી શીખી?

પરંતુ નૌકા મને કાંઈ ઉત્તર આપતી નથી, આપ પણ નિર્વાણ પામ્યા છો અને સિદ્ધ ગતિમાં બિરાજ્યા છો, માટે હે પ્રભુ! આપ જ મને કહો કે આ પ્રશ્નનો સંતોષ-કારક ઉત્તર આપે એવો ત્રીજો કોણ છે? (સદ્‌ગુરુ સિવાય કોઈ ઉત્તર આપી શકશે નહીં.)

हे मुनिनाथ! मैं इस नौकाको नित्य पूछता हूँ कि हे नाव! यह तरने और तार-नेकी कला तूने कहाँ से सीखी? परन्तु नौका तो कुछ उत्तर देती नहीं और आप भी निर्वाण प्राप्तकर सिद्धगति में विराज रहे हैं, तो हे प्रभु! आप ही कहो कि इस प्रश्नका सन्तोषकारक उत्तर देनेवाला तीसरा कौन

है ? अर्थात् सुगुरुके अतिरिक्त कोई भी उत्तर देने में समर्थ नहीं है ॥ १९ ॥

पीयूष–मत्र निज–जीवन–सार–हेतुं,
पीत्वाऽनुवन्ति मनुजास्तनुमात्ररक्षाम् ।
स्याद्वाद–सुन्दर–रुचं भवतस्तु वाचं,
पीत्वा प्रयान्ति सुतरा–मजरा–मरत्वम्
॥२०॥

(૨૦) હે નાથ ! આ લોકમાં મનુષ્ય અમૃતરસ પીવા થકી લાંબો કાળ તંદુરસ્ત જીવન ગાળે છે પણ તેથી કાંઈ અમર બનતા નથી; પણ આપની અમૃતમય સ્યાદ્‌વાદવાણીનું જે ભવ્ય જીવ પાન કરી તેના અલૌકિક રસનો આસ્વાદ કરે છે તે

અજર અમર મોક્ષપદને પ્રાપ્ત કરે છે.

हे नाथ ! इस लोक में मनुष्य यदि अमृतरसका पान करता है तो वह उसके प्रभावसे निश्चय दीर्घजीविताको प्राप्त करता है, जिसका कोई महत्त्व नहीं ! परंतु जो भव्य आपकी अमृतमयी स्याद्वाद वाणीके रसका पान करता है वह तो सहज में ही अजर, अमर मोक्षपद को प्राप्त करता है ॥ २० ॥

चक्री यथा विपुल–चक्र–बला–दखंडं,

भूमंडलं प्रभुतया समलं–करोति ।

रत्न–त्रयेण मुनिनाथ ! तथा पृथिव्यां,

जैनेन्द्र–शासन–परान् भविनो विधत्से

॥२१॥

(૨૧) હે પ્રભુ! જેમ ચક્રવર્તી પોતાના ચક્રથી વિજય કરીને પોતાનું આંધિપત્ય છ ખંડમાં જમાવે છે, તેમ આપ પણ આપના સમ્યક્ દર્શન, સમ્યક્ ચારિત્રરૂપી ત્રણ રત્નચક્રોના બળથી મિથ્યાત્વને હરી શાસન પ્રણેતા બની આપ ભવ્યજીવને જૈનશાસનના પથ પર ચઢાવો છો.

जैसे चक्रवर्ती अपने प्रधान अस्त्र चक्र रत्नके द्वारा छ खण्डोंको जीतकर उन पर आपना आधिपत्य स्थापित करता हैं उसी प्रकार हे मुनिनाथ ! आप भी अपने सम्यग्ज्ञान, सम्यग् दर्शन और सम्यक्चारित्ररूपी रत्नत्रयरूपी रत्नचक्रके प्रभावसे मिथ्यात्वको दूर कर भव्य जीवोंको जैनशासनके वशवर्ती बनाते हैं ॥ २१ ॥

कालस्य मान-मखिलं शशि भास्कराभ्यां,
पक्ष-द्वयेन गगने गमनं खगानाम् ।
तद्वद् भवानपि भवाद् भगवन्! जनानां,
ज्ञानक्रियोभयवशादिहमुक्तिमाह ॥२२॥

(૨૨) જેમ સમયની એટલે દિવસ-રાત્રીની જાણ જગતમાં સૂર્ય-ચંદ્રના ઉદય અને અસ્તથી થાય છે, અને જેમ પક્ષીઓ આકાશમાં બે પાંખ વડે ઊડી શકે છે તેમ, હે ભગવન્! ભવ્ય જીવોને સંસારથી ભિન્ન, અવિનાશી મોક્ષ પદ પામવાને માટે જ્ઞાન અને ક્રિયા દ્વારા આપે મોક્ષમાર્ગ બતાવ્યો છે.

जैसे दिनरात्रिरूपी कालका उदय-अस्त

जगत में चन्द्र और सूर्य से होता है, जैसे पक्षियोंका आकाशमे गमन दोनों पाँखो से होता है, उसी प्रकार हे भगवान् ! आपने इस संसार से जीवोंकी मुक्तिका उपाय, ज्ञान और क्रिया इन दोनोंको कहा है ॥ २२ ॥

आनादिकं हृदि–गतं विषमं विषाक्तम्,
संसार–कानन–परिभ्रमणैक–हेतुम् ।
मिथ्यात्व–दोष–मखिलं मलिनस्वरूपं,
क्षिप्रं प्रणाशयति ते विमलः प्रभावः ॥ २३

(૨૩) હે પરમાત્મા ! અનાદિ કાળથી સંસારી જીવ મિથ્યાત્વરૂપી અંધકારને કારણે ભવભ્રમણ કરે છે, અને મિથ્યાત્વરૂપી ઝેરના કેફથી જન્મ–મરણનાં દુઃખો ભોગવે છે.

આવા મલિન સ્વરૂપી મિથ્યાત્વના દોષને આપનો નિર્મળ પ્રભાવ સત્વર નાશ કરે છે.

हे प्रभु । यह मिथ्यात्व दोष, जो कि अनादि है, प्राणियोंके हृदयके भीतर जिसका निवास है, जो विषम अर्थात् भयंकर है, रागद्वेषादिरूप महाविषयों से जो भावित है, संसाररूपी भयानक अटवीं में जिसके कारण जीव निरन्तर परिभ्रमण कर रहे है और जिसका स्वरूप स्वभावतः मलिन है, ऐसे इस मिथ्यात्व दोषको आपका निर्मल प्रभाव क्षणमात्र में समूल नष्ट कर देता है ॥२३॥

प्रमादिका विषय—मोह—वशं गता ये,
कर्त्तव्यमार्गविमुखाः कुमतिप्रसक्ताः ।

अज्ञानिनो विषय–घूर्णित–मानसाश्च,
संन्मार्गमानयति तान् भवतः प्रभावः ॥

(२४) હે નાથ ! આ સંસારમાં જે જીવો પ્રમાદી, વિષયી, મોહવશે કરીને કર્તવ્યવિમુખ જીવન ગુજારે છે; પાપીઓની સોબતમાં ઉન્માર્ગ જીવન જીવી રહ્યા છે; અજ્ઞાનને આધીન જેઓનું મન ઇંદ્રિયોના વિષયોનું ઉત્પત્તિસ્થાન બની રહ્યું છે એવાઓને આપનો પ્રભાવ સન્માર્ગમાં લાવે છે.

हे नाथ ! इस संसार में जो जीव प्रमादी, विषयी, मोहके वशीभूत होने से कर्त्तव्य-विमुख होकर जीवन व्यतीत करते हैं, पापि-

योंकी संगति से जो उन्मार्गगामी हो गये है, जिन्हें ज्ञानका लेश भी नहीं है, जिनका मन विषयरूपी सुरापान से घूम रहा है, ऐसे जीवोंको भी आपका प्रभाव सन्मार्ग पर लाता है ॥ २४ ॥

कल्प–द्रुमा–निव गुणांस्तव चन्द्र-शुभ्रान्,
चिन्तामणीनिव समीहितकामपूर्णान्।
ज्ञानादिकान् जन–मन –परितोष–हेतून्,
संस्मृत्य को न परितोष–मुपैति भव्यः ॥

(२५) હે પ્રભુ! ચંદ્ર સમાન નિર્મળ, શીતલ, કલ્પવૃક્ષ અને ચિંતામણિ સમાન મનવાંછિત કામના પૂર્ણ કરનાર આપના ગુણોની સ્તુતિ કરીને કોણ ભવ્ય જીવ

સંતોષ મેળવતા નથી ! અર્થાત્ સર્વ જીવો શાંતિ અનુભવે છે.

हे प्रभु ! चन्द्रमाके समान निर्मल, कल्पवृक्ष और चिन्तामाणिके समान इच्छाओं की पूर्तिकरने वाले, अत एव मनुष्योंके मनको परितुष्ट करने वाले जो आपके ज्ञानादिक गुण है उनका भक्तिभावपूर्वक स्मरण कर कौन भव्य जीव सन्तुष्ट नहीं होता ? अर्थात् सभी सन्तुष्ट होकर अविच्छिन्न सुखशान्तिके भागी होते हैं ॥ २५ ॥

चिन्तामणिः सुरतरु–र्निधय–स्तथैव,
तेभ्यः सुखं क्षणिक–नश्वर–माप्नुवन्ति ।
त्वत्सेविनो भवि–जना ध्रुव–नित्य–सौख्यं,
तस्मादितो–प्यधिकतां समुपैषि नाथ ! ॥

(૨૬) સંસારી જીવ ચિન્તામણિ, કલ્પ-વૃક્ષ અને નવનિધાનના યોગ વડે ક્ષણિક અને નાશવંત સુખ મેળવે છે, પણ આપની આરાધના કરનાર ભવ્ય જીવો નિત્ય અને અવ્યાબાધ સુખને પ્રાપ્ત કરે છે તેથી આપ તે સર્વથી અધિક છો.

हे भगवान् ! चिन्तामणि, कल्पवृक्ष और नवविधि से मनुष्य सुख प्राप्त करते हैं, परन्तु वह सुख सांसारिक होनेके कारण क्षण विनश्वर हैं। लेकिन आपके चरणकमलोंके सेवन से भव्य जीवोंको जो सौख्य प्राप्त होता है वह तो अलौकिक होनेके कारण ध्रुव और नित्य है, अर्थात् कभी भी विनष्ट होने वाला

नहीं है। इसलिये हे नाथ! आपकी महिमा की समानता चिन्तामणि आदि कभी नहीं कर सकते! आप तो अनुपम हैं ॥ २६ ॥

ध्वान्तं न याति निकटे रवि-मंडलस्य,
चिन्तामणेश्च सविधे खलु दुःखलेशः।
रागादि–दोष–निचया भगवँ–स्तथैव,
नो यान्ति किंचिदपि देव! भवत्समीपे ॥

(૨૭) જેમ સૂર્યમંડળ પાસે અંધકાર આવી શકતો નથી, ચિન્તામણિ રત્ન પાસે દુઃખ માત્ર આવી શકતું નથી, તેમ હે દોષહર દેવ! આપની અનુપમ પ્રભા આગળ રાગ આદિ અઢાર દોષોમાંથી કોઈ દોષ જરા પણ નજીક ફરકી શકતો નથી.

जैसे सूर्यमण्डलके समीप अंधकार नहीं जा सकता, चिन्तामणिके समीप दुःखका अंशमात्र भी नहीं जा सकता, उसी प्रकार हे भगवान् राग–द्वेष आदि अठारह दोषों में से एक भी दोष आपके पास नहीं आ सकता ॥२७

शीतांशुमंडल- जला–मृत–फेनपुंजं,
प्रोत्फुल्लितेप्सितसुपुष्पविशालकुंजम् ।
धर्मं निरूप्य परमं खलु दुःखभंजं,
नित्यं विकासयसि भव्यद ! भव्यकंजम् ॥

(२८) हे प्रभु! आपे जे धर्मनो उपदेश करेल छे ते खरेखर दुःखनो नाश करनार छे. ते चंद्रमंडल, जल, अमृत अने फीणना पुंज समान निर्मळ अने

શાંતિપ્રદ છે. મનોરથરૂપ, મનોહર ફૂલોનો વિશાળ લતામંડપ છે. અને આપ ભવ્યરૂપી કમલોનો વિકાસ કરો છો.

हे प्रभु! आपने जिस धर्मका उपदेश दिया है वह तो निश्चय ही सकल दुःखोंका नाशक है, चन्द्र मण्डल, जल, अमृत और फेन पुञ्जके समान निर्मल और शान्तिप्रद है, मनोरथरूप मनोहर पुष्पोंका विशाल लतामण्डप है। ऐसे परम मनोहर धर्मका भव्योंके हितार्थ प्ररूपण किया है। तथा हे कल्याण-कारक! आप सूर्यके समान भव्यरूपी कमलोंको नित्य प्रफुल्लित करते है, इसी कारण उनके हृदयकोशस्थित सद्भावरूपी सुवास से

समस्त दिङ्मण्डल सुगन्धित हो रहा है ॥२८॥

दूरस्थितोपि सितरश्मि-रलं स्वकीयैः
शुभ्रैर्विकासिकिरणैः सुविकासभावम् ।
अन्तर्गतं वितनुते किल कैरवाणां,
तद्वद् जिनेन्द्र ! गुणराशिरय जनानाम् ॥

(૨૯) જેમ ચંદ્રમા પોતાનાં કિરણોના પ્રભાવથી સરોવરમાં ઉગેલાં કમળોના અંતરનો વિકાસ કરે છે, તેમ હે જિનેન્દ્ર ! આપના ઉજ્જવળ ગુણોના સમૂહનો પ્રભાવ ભવ્ય જનોના હૃદય પર પડવાથી સર્વથા આનંદ આપી ખીલવે છે.

जैसे दूर में रहा हुआ चन्द्रमा अपनी किरणोंके प्रभाव से, सरोवरो में उगे हुए

कैरव–समूह (रात्रिविकासि कमलों) के अन्त-स्तलको विकासित करता है उसी प्रकार हे जिनेन्द्र ! आप भी अपने उज्ज्वल गुणोंके प्रभाव से भव्यजनोंके हृदयरूपी कमलोको विकसित करते हैं, अर्थात्–आपके अनुपम गुणोंके माहात्म्य श्रवण से भव्योंका हृदय आनंदित हो जाता है ॥२९॥

शीतांशु-रश्मि निकर प्रसरा–नुषंगाद्,
यच्चन्द्रकान्त-मणयः परितो द्रवन्ति ।
तद्-वत्-त्वदीय-महिम-श्रवणेन भव्याः,
शान्ताः प्रवृद्धकरुणा द्रविता भवन्ति ॥

(૩૦) હે પ્રભુ ! જેવી રીતે ચંદ્રનાં શીતળ કિરણોની નિર્મળ પ્રભા, પૃથ્વી ઉપરના

શ્રેષ્ઠ ચંદ્રકાન્ત મણિને પીગળાવે છે, તેવી રીતે આપના અનુપમ મહિમાનું શ્રવણ કરતા, ભવ્ય જીવોના હૈયામાંથી દયા અને અહિંસાનાં ઝરણાં ઝરે છે.

हे प्रभु! जैसे चन्द्रमाके शीतल किरणोंकी प्रभासे पृथ्वी पर ही श्रेष्ठ चन्द्रकान्त मणियां द्रवित होती है, अर्थात् पिघलाती है उसी प्रकार आपकी अनुपम महिमाके सुनने से, भव्योंके हृदय में से दया और अहिंसाका झरना झरने लगता है ॥३०॥

दुःख–प्रधान–शिद–वर्जित हीयमाने,
काले सदा विषय–जाल-महा-कराले।
भव्या भवत्प्रवचनं शिवदं जिनेन्द्र!
पीत्वात्मशान्तिमुपयान्ति नितान्तशुद्धाम्

(૩૧) હે પ્રભુ! ઊતરતા આ વિષમ પંચમ કાળમાં સંસારી જીવો મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી. દુઃખનો ભાવ વૃદ્ધિ પામે છે, આયુષ્ય બળ ઘટતું રહે છે. એવા આ પાંચમા આરામાં ભવ્ય જનો આપના અમૃત રસથી ભરપૂર વચનનું પાન કરી આપનું ધ્યાન ધરવા થકી આત્મશાંતિ પ્રાપ્ત કરે છે.

हे प्रभु! अवसर्पिणीके इस विषम पंचम काल में जीव मोक्ष नहीं प्राप्त कर सकते। इस काल में दुःखके भाव बढ रहे है, आयु और बलका ह्रास हो रहा है, ऐसे इस पञ्चम आरा में भी भव्यजन, शिवसुखके देनेवाले

अमृतसमान आपके वचनका आस्वाद न करके परम आत्मशान्तिको प्राप्त करते हैं ॥३१॥

षट्कायनाथ ! मुनिनाथ ! गुणाधिनाथ !
देवाधिनाथ ! भविनाथ ! शुभैकनाथ ! ।
अस्मान् प्रबोधय जिनाधिप ! दूरतोपि,
किंनो स्मितानि कुरुते कुमुदानि चन्द्रः ?

(૩૨) હે જિન ભગવાન! છ કાયના નાથ! મુનિઓના સ્વામી! જ્ઞાન દર્શન આદિ અનંત ગુણોના ધારક! દેવોના નાયક! આપ ઘણે દૂર બિરાજો છો તો પણ કૃપા કરી અમને જ્ઞાનરસના પૂરથી વિકસિત કરો, કારણ ચંદ્રમા આકાશમાં ઘણે દૂર છે છતાં શું કુમુદોને પ્રપુલ્લિત નથી કરતો? અર્થાત્ કરે છે.

हे षड्जीवनिकायोंके नाथ ! हे मुनीश्वर ! हे केवलज्ञान केवलदर्शन आदि अनन्त गुणोंके धारक ! हे देवाधिदेव ! हे भव्योंके हित विधायक ! हे जीवमात्रके कल्याणकारक जिनेन्द्र भगवान् ! आप बहुत दूर सिद्धिस्थान में विराज रहे हैं, तो भी आप कृपा करके ज्ञान रसके प्रवाह से हमारे हृदयकमलोंको प्रफुल्लित करें । यह हमारी प्रार्थना अनुचित नहीं है, क्यों कि दूर में रहा हुआ चन्द्रमा भी तो कुमुदोंको विकसित करता है ॥३१॥

वृक्षोपि शाकरहितो भवदाश्रयेण,
जातस्ततः स यदशोक इति प्रसिद्धः ।
भव्याः पुनर्जिन ! भवच्चरणाश्रयेण,
किंनाम कर्मरहिता न भवन्त्यशोकाः ?

(૩૩) હે પ્રભુ! કંકેલી નામનું વૃક્ષ આપના સંસર્ગથી શોકરહિત બની જગતમાં અશોક નામથી પ્રસદ્ધિ પામ્યું, તો પછી હે નાથ! ભવ્ય જીવ આપનાં ચરણોનો આશ્રય લઈ કર્મરહિત અશોક (શોકરહિત) અવસ્થા પ્રાપ્ત કરે જ, તેમાં આશ્ચર્ય નથી.

हे प्रभु! कंकेलि नामक वृक्ष, आपके संसर्ग से शोकरहित होकर जगत में अशोक नामसे प्रसिद्ध हुआ, तो फिर हे नाथ! भव्य जीव आपके चरणोंका आश्रय लेकर कर्मरहित हो अशोक (शोकरहित) अवस्थाको प्राप्त करें, इस में आश्चर्य ही क्या? ॥३३॥

सिंहासने मणिमये परिभासमानं,
नाथं निरीक्ष्य किल सन्दिहते विधिज्ञाः।
इन्दुः किमेष? नहि यत् स कलंकयुक्तः,
किं वा रविर्न सतु चंडतरप्रकाशः? ३४

(૩૪) સમોસરણમાં મણિરત્નો જડિત સિંહાસને બિરાજમાન, તેમજ તેજના પુંજરૂપ આપને જોઈ હે નાથ! તત્ત્વજિજ્ઞાસુ બુદ્ધિમાન જનો આપના સ્વરૂપ વિષે શંકાશીલ બને છે અને વિચાર કરે છે કે શું આ ચંદ્રમા હશે? પણ ના, કારણ કે તે કલંયુક્ત છે. તો શું સૂર્ય હશે? તે પણ હોય નહિ. કારણ કે તેનો તાપ તો પ્રચંડ હોય છે.

हे नाथ! समवसरण में मणिरत्नजडित सिंहासन पर विराजमान तथा तेजके पुञ्जरूप आपको देखकर तत्त्वजिज्ञासु बुद्धिमान् पुरुष आपके स्वरूपके निर्णय में शङ्काशील होते हैं और वे तर्क करते हैं क्या ये चन्द्रमा हैं? नहीं, क्यों कि चन्द्रमा तो कलङ्कयुक्त है, तो क्या ये सूर्य हैं नहीं, क्यों कि सूर्यका ताप तो अतिशय प्रचण्ड होता है परन्तु ये तो अतिशय शीतल हैं ॥३४॥

पुंज–स्त्विषा–मिति पुरा निरणायि पश्चाद्–,
व्यक्ताकृति–स्तनुधरोय–मिति प्रबुद्धैः ।
भव्यैः पुमानिति पुनः प्रशम–स्वभावः.
कारुण्यराशिरिति वीरजिनः क्रमेण ३५

(૩૫) હે પ્રભુ ! ઉપર પ્રમાણે વિચાર કરવા છતાં બુદ્ધિમાન ભવ્ય જનોએ આપના સ્વરૂપ વિષે, તે તેજનો પુંજ છે એમ નિર્ણય કર્યો. આકાર જોઈ દેહધારી પુરુષ છે એમ અનુમાન કર્યું; વિશેષ નજીક જતાં જાણ્યું કે આ શાન્ત સ્વભાવાળી કોક મહાન વ્યક્તિ છે. વળી વધુ નજીક જતાં નિર્ણય કર્યો કે આ તો બીજું કોઈ નહીં પણ કરુણાના સાગર વીર જિનેશ્વર ભગવાન છે.

हे प्रभु ! इस प्रकार संशय करनेके बाद, बुद्धिमान् भव्य जनोंने आपके स्वरूपके विषय में प्रथम यह निर्णय किया कि यह कोई तेज-पुञ्ज है । फिर कुछ आगे बढकर आकारके

स्पष्ट दर्शन से उन्हें यह विश्वास हुआ कि ये कोई देह धारी पुरुष है, और कुछ आगे जाने पर उन्हें ज्ञात हुआ कि ये शान्तस्वभाववाले कोई महान् पुरुष हैं। फिर अधिक समीप जाने पर उन्हें ज्ञान हुआ कि ये तो कोई दूसरे नहीं है किन्तु करुणाके सागर वीर जिनेश्वर भगवान् हैं ॥३५॥

देवै–रचित कुसुम–प्रकरस्य वृष्टया,
दिङ्मंडलं सुरभितं भवतोतिशेषात् ।
स्याद्वाद–चारु–रचना–वचना–वलीनां,
वृष्टया भवन्ति भविनः प्रशमे निमग्नाः ॥ ३६

(૩૬) સમોસરણમાં હે પ્રભુ ! આપના અતિશય મોહમાંથી પ્રેરાઈ દેવો અચિત્ત

પુષ્પોની વૃષ્ટિ કરે છે. તેથી દશે દિશાઓ (દિગ્મંડલ) સુંગધિત થઈ શુદ્ધ વાતાવરણમય થઈ જાય છે. અને આપના અનેકાંત વાદની સુંદર દિવ્ય વાણી વરસે છે. તેનાથી ભવ્ય જીવો શાંતિના સાગરમાં નિમગ્ન થઈ અપૂર્વ આનંદ અનુભવે છે.

समवसरण में हे प्रभु ! आपकी अतिशय महिमासे प्रेरित होकर देवगण अचित पुष्पों की वृष्टि करते है जिससे दसों दिशाये (दिग्-मण्डल) सुगन्धित हो जाती है, वातावरण नितान्त प्रशान्त हो जाता है, और फिर आपकी अनेकान्तमयी प्रशस्त दिव्य वाणी की वृष्टि होती है, उससे भव्य जीव शान्तिके

सागरमें निमग्न होकर अपूर्व आनन्द का अनुभव करते हैं ॥३६॥

लोकोत्तरा सकल–जीव–वचो–विलासा,
पीयूषवत्–परिणता भवदीय–भाषा ।
सर्वर्द्धि–सिद्धि–गुणवृद्धि–विधान–दक्षा,
साक्षात्तनोति कुशलं सकलं सुलक्षा ॥३७॥

(૩૭) હે ભગવાન્ ! આપની દેશના (ધર્મોપદેશના) સર્વ જીવોની ભાષામાં સમજી શકાય તેવી છે. અમૃત સમાન, મધુર અને આકર્ષક છે. કલ્યાણકારી, સિદ્ધિ આપનાર, તેમજ શાંતિ આદિ અનુપમ ગુણરત્ન દેનાર છે.

हे भगवन् ! आपकी देशना समस्त जीवोंकी अपनी अपनी भाषामें परिणत हो-जाती हैं। वह अमृतके समान मधुर और आकर्षक है, कल्याणकारिणी हैं, सिद्धि और शान्ति आदि अनुपम गुणरत्नोंको देनेवाली है, तथा संपूर्ण कुशलको देनेवाली है ॥३७॥

गोक्षीर–नीर–शशि–कुन्द–तुषार–हार–,
शुक्लै–र्वियद्–विलसितैः–शुभ--चामरौघैः।
ध्यानं सितं तव विभो! विनिवेद्यते यत्,
सर्वज्ञता तदनु कर्म–समूल–नाशः ॥३८॥

(૩૮) હે પ્રભુ! ગાયનું દૂધ, નિર્મળ પાણી, ચંદ્ર, કુન્દ પુષ્પ, ઝાકળ અને મોતી-ના હાર સમાન ઉજ્જવળ, જે સફેદ ચામરો

આપના ઉપર ચમકતાં ઢોળાઈ રહ્યાં છે તે આપનું શુકલ ધ્યાન, સર્વજ્ઞતા અને સર્વ કર્મનો નાશ કર્તા આપ જ છો તેનાં સૂચક છે.

हे प्रभु! गायका दूध, निर्मल जल, कुन्द पुष्प, हिम (बरफ) और मोतीके हारके समान ऊज्ज्वल जो स्वच्छ चामर आपके उपर ढोरे जा रहे हैं वे आपके शुक्ल ध्यानको सूचित करते है, और शुक्ल ध्यानसे सर्वज्ञता जाती है, सर्वज्ञतासे सकल कर्मोंका नाश होता है इन बातोंके सूचक है ॥३८॥

आखंडलै-रवनि मंडल-भागतै स्तै-,
भांमंडलं तत्र नुतं मुनिमंडलैश्च ।

मोहा—न्धकार—परिहार—करं—जिनेन्द्र,

तुल्यं कथं भवति तद् रविमंडलेन ॥३९

(૩૯) હે નાથ! પૃથ્વી પર રહેનારા મુનિઓ આપના ભામંડળની સ્તુતિ કરે છે અને કહે છે, આપનું ભામંડળ મોહરૂપી અંધકારનો નાશ કરે છે તો તેને સૂર્ય-મંડળની ઉપમા (તુલના) કેમ આપી શકાય? અર્થાત્ ન આપી શયાય. કારણ ભામંડળ તો દ્રવ્ય અને ભાવ બન્ને અંધકારનો નાશ કરે છે.

हे नाथ! पृथ्वी पर देवलोकसे उतरकर आये हुए इन्द्रगण और पृथ्वी पर रहनेवाले मुनिगण आपके भामण्डल की स्तुति करते है

और कहते हैं कि–हे जिनेन्द्र ! आपका भा-मण्डल द्रव्य अन्धकारका विनाशक तो है ही परन्तु साथमें मोहरूपी भाव अन्धकारका भी विनाशक है, और सूर्य तो मात्र द्रव्यरूप अन्ध-कारका ही विनाशक है, अत एव आपके भा-मण्डल की तुल्यता सूर्य कभी नहीं कर सकता ? ॥३९॥

यत्कर्म–वृन्द–सुभटं विकटं विजेता,
लोकत्रय–प्रभु–रसा–वतिशेष–धारी ।
तस्मा–ज्जिनेन्द्र–सरणिं शरणीकुरुध्वं,
भव्या ! इति ध्वनति खे किल दुन्दुभिस्ते॥

(४०) હે નાથ ! આપના પ્રભાવથી આકાશમાં દુંદુભિનાદ થાય છે અને તે

ચોક્કસ કહે છે: 'હે ભવ્ય જીવો! આ વિકટકર્મ સમૂહરૂપી વેરીના જીતનાર, ત્રણ લોકના નાથ, ચોત્રીસ અતિશયોના ધારક, જિનેન્દ્ર ભગવાન જે માર્ગ બતાવે છે તેનું શરણ ગ્રહણ કરો.'

हे नाथ! आपके अतिशय प्रभावके कारण आकाशमें दुंदुभि नाद होता है, वह दुंदुभि नाद निश्चय यही कहता है कि—हे भव्यजीवो! इस विकट कर्म समूहरूपी शत्रुओंको जीतने वाले, तीन लोकके नाथ, चौतीस अतिशयों के धारक जिनेन्द्र भगवान् जो मार्ग बतलाते है उस मार्गका अवलम्बन करो ॥४०॥

अत्युज्ज्वलं विजित—शारद—चन्द्र—विम्बं
संमोदकं सकल—मंगल—मंजु—कन्दम्।

छत्रत्रयं तव निवेदयते जिनेन्द्र !,
रत्नत्रयं प्रभुपदं शिवदं ददाति ॥४१॥

(૪૧) હે જિનેન્દ્ર ! સમવસરણમાં આપના ઉપર જે ત્રણ ઉજ્જવળ છત્રો ધરાય છે તેની પ્રભા શરદ ઋતુના ચન્દ્રની પ્રભાથી અત્યંત ઉજ્જવળ છે. વળી તે આપના સમ્યક્ દર્શન, સમ્યક્ ચારિત્રરૂપ રત્નત્રય તથા આપ પ્રભુપદ અને મોક્ષ–પદના દાતા તેમાં સૂચક છે.

हे जिनेन्द्र ! समवशरणमें आपके उपर जो उज्ज्वल तीन छत्र तने हुए हें, जिनकी प्रभा शरदऋतुकी चन्द्र प्रभासे भी अत्यन्त उज्ज्वल

है वे आपके प्रभुपद और मोक्षपदको देनेवाले सम्यग्ज्ञान, सम्यग्दर्शन, सम्यक् चारित्ररूप रत्नत्रयके सूचक है ॥४१॥

यत्र त्वदीय—पद—पंकज—सन्निधानं,
सन्धान-भूमि-रसमापि समा समन्तात्
सर्वर्त्तवश्च सुखदा विलसन्ति लोका,
मन्ये नु कल्पतरुरेव भवत् पदाब्जम् ४२

(૪૨) હે પ્રભુ ! આપના ચરણકમળો પૃથ્વી પર જ્યાં પગલાં ભરે છે તે ભૂમિ વિષમ હોય તો પણ સમ થઈ શાતાકારક થાય છે. સર્વ ઋતુઓ એકીસાથે આનંદ-દાયક નીવડે છે. તેથી આપના ચરણ કમળ એ જ કલ્પતરુ છે.

हे प्रभु ! आपके चरणकमल पृथ्वी पर जहाँ २ पडते है वे स्थल विषम हों तो भी सम होकर सुखकारक होजाते है, सभी ऋतुएँ एक साथ संमिलित होकर प्रकट होती है और लोक आनन्द पाते है। इस कारण आपके चरणकमल ही वस्तुतः कल्पतरु है ॥४२॥

दिव्यो ध्वनिर्गुण-गणश्च यशोपि दिव्यं,
दिव्यापि भावसमता प्रभुतापि दिव्या।
तस्माद् विभो ! क्व तुलना भुवनत्रयेपि,
ज्योतिर्गणाः किमिह भानुसमा विभान्ति ?
॥४३॥

(४3) હે પરમાત્મા ! આપની વાણી, ગુણ, યશ, ભાવસમતા અને પ્રભુતા,

અનુપમ અને દિવ્ય છે. તેથી હે વિભુ ! આપના તુલ્ય જગતમાં બીજું કોઈ છે નહિ, કારણ તારાના સમૂહ ચમકે છે પણ તે કદી સૂર્ય જેવો પ્રકાશ આપી શકતા નથી.

हे भगवान् ! आपकी वाणी दिव्य है, गुण दिव्य है, यश दिव्य है, भाव समता दिव्य है, और प्रभुता भी दिव्य भी है, इस लिये हे प्रभु ! आपके तुल्य इस जगत् में दूसरा कोई नहीं है। भला, आपके तुल्य कोई दूसरा हो भी कैसे सकता है ? क्या तारागण सूर्य के समान प्रकाशित होसकते हैं ? कभी नहीं ! ४३

दिव्यं प्रभाव—मवलोक्य सुरादयस्ते,
पीयूष-सार-वचनानि निशम्य सम्यक् ।

आनन्द—वारिधि—तरंग—निमग्न—चित्ता,-
स्त्वद्‌वर्णनाक्षमतया प्रणमन्ति भावात् ॥

(૪૪) હે પ્રભુ ! આપનો દિવ્ય પ્રભાવ જોઈ ભવનપતિ વ્યન્તર, જ્યોતિષી અને વૈમાનિક દેવો વગેરે આપની અમૃતમય વાણી સાંભળતાં આનંદસાગરના તરંગમાં પ્રેમથી નિમગ્ન થઈ ભક્તિભાવથી આશ્ચર્યના આવેશમાં આપને નમસ્કાર કરે છે.

हे प्रभु ! भवनपति, व्यन्तर, ज्योतीषी और वैमानिक देव आदि, आपके दिव्य प्रभाव को देखकर, और आपकी अमृतमयी वाणी को सुनकर आनन्द सागरकी तरङ्गोमें अपने चित्तको निमग्न कर देते हैं, और आपके

अनुपम गुणोंके वर्णन करनेमें असमर्थ हो, आन्तरिक भक्तिभावके आवेशसे आपको वारंवार नमस्कार करते हैं ॥४४॥

तुभ्यं नमः सकल–मंगल–कारकाय,
तुभ्यं नमः सकल–निर्वृति–दायकाय,
तुभ्यं नमः सकल–कर्म–विनाशकाय,
तुभ्यं नमः सकल–तत्त्व–निरूपकाय ४५

(૪૫) હે પ્રભુ! સર્વમંગળ કરનાર આપને હું નમસ્કાર કરું છું. સર્વપ્રકારે સુખ–શાંતિ દેનાર આપને હું નમસ્કાર કરું છું. જ્ઞાનાવરણીય આદિ આઠે કર્મોનો ક્ષય કરનાર આપને હું નમસ્કાર કરું છું. સકલ તત્ત્વના પ્રરૂપક હે નાથ! આપને

હું નમસ્કાર કરું છું.

हे प्रभु ! समस्त मंगलोंके कारक आपको नमस्कार हो, सभी प्रकारके सुख शान्ति देनेवाले आपको नमस्कार हो, ज्ञानावरणीय आदि आठ कर्मोंके विनाशक आपको नमस्कार हो, और समस्त तत्त्वोंके प्ररूपक आपको नमस्कार हो ॥४५॥

तुभ्यं नमः सकल–जीव–दया–पराय,
तुभ्यं नम. शिवद–शासन–भास्कराय ।
तुभ्यं नमः सकल–लोक–शुभंकराय,
तुभ्यं नमः सततमस्तु जिनेश्वराय ॥४६॥

(૪૬) હે પ્રભુ ! સમગ્ર લોકના જીવોને અભયદાન દેનાર આપને હું નમસ્કાર કરું

છું. મોક્ષપદ પ્રાપ્ત કરનાર, શાસનના સૂર્ય આપને હું નમસ્કાર કરું છું. પ્રાણીમાત્રનું ભલું કરનાર આપને હું નમસ્કાર કરું છું. હે દયાનિધિ જિનેશ્વર! આપને હું નમસ્કાર કરું છું.

हे भगवान्! सकललोकवर्ती जीवोंको अभय देनेवाले आपको नमस्कार हो, मोक्षपद को प्राप्त करनेवाले और शासनके सूर्य समान आपको नमस्कार हो, प्राणि मात्र के हित-कारक आपको नमस्कार हो। हे दयानिधि जिनेन्द्र! आपको सर्वदा नमस्कार हो ॥४६॥

रक्षः—पिशाच—निकरै—रदयो—पसृष्टं,
दुर्वृत्त—दुष्ट—खल—सृष्ट—विसृष्ट—मुष्टम्।

दारिद्र्य—दुःख—गद—जाल—विशाल-कष्टं,
नष्टं भवत्यखिल—माशु भवत्प्रभावात्

(૪૭) રાક્ષસ પિશાચના ઉપસર્ગો, દુષ્ટ જનોની મૂઠ, દારિદ્રયના દુઃખમાંથી ઉત્પન્ન થતાં મહાન કષ્ટો વગેરે હે નાથ! આપના તેજથી સઘળાં નાશ પામે છે.

हे नाथ! राक्षस और पिशाचके उपसर्ग, दुष्ट जनों की मूँठ, दुःख दारिद्र्य, नाना प्रकार के रोग, शोक और भयंकर कष्ट आदि सभी आपके प्रभावसे नष्ट होजाते हैं ॥४७॥

चौरारि—सिंह—गज—पन्नग—दुष्ट—दाव—,
हिंस्रप्रचार—खल—बन्धन—दुर्ग—भूमौ।
सर्वं भयं भयकरं प्रणिहन्ति नाथ!
त्वद्ध्यानमात्रमखिलं भुवनत्रयेऽस्मिन् ॥

(૪૮) હે નાથ! ચોર, દુશ્મન, સિંહ, હાથી, સર્પ, દાવાનળ આદિ સંહારક તત્ત્વોથી તેમજ દુષ્ટ બંધનથી ઉત્પન્ન થતો ભય, એવા સર્વ પ્રકારના ભયંકર ભયના કારણોને દૂર કરવા આપનું ધ્યાન માત્ર ભવ્ય જીવોને ત્રણ ભુવનમાં એકમાત્ર ઉપાય છે.

चोर, शत्रु, सिंह, हाथी, सर्प, दावानल, और हिंसक प्राणियोंके संचारसे, तथा दुष्ट मनुष्योंके द्वारा होनेवाले बन्धनके भयसे जो भूमि अत्यन्त दुर्गम है, ऐसी भूमिमें भी हे नाथ! आपका ध्यान धरनेसे मनुष्य सभी प्रकारकी विपत्तियोंसे उगर (बच) जाता है, क्योंकि आपका ध्यान सभी विपत्तियोंको दूर

भगा देता है। इस लिये आपका ध्यान त्रिभुवनमें सर्व श्रेष्ठ है ॥४८॥

सिंहो–रग–प्रखर–सूकरहिंस्रजालै–,
व्याप्ता–टवी विकट–लुण्टक–कण्ट–नालैः।
सर्वर्तु–पुष्प–फल–पल्लव–शोभमाना,
सा नन्दनं भवति ते स्मरणाज्जिनेन्द्र !

(४) હે જિનેન્દ્ર ! સિંહ, સર્પ, સુવર, આદિ હિંસક પ્રાણીના વાસથી વિકરાળ, ચોર લૂંટારાના ત્રાસથી ભયાનક, તીક્ષ્ણ કાંટાની જાળથી દુર્ગમ એવી જે ઘોર અટવી છે તે આપના સ્મરણ માત્રથી સર્વ ઋતુના પત્ર, પુષ્પ,ફલથી શોભાયમાન થઈ નંદનવન સમાન આનંદદાયક બને છે.

हे जिनेन्द्र ! सिंह, सर्प, अत्यन्त तीखे दाँतवाले शूकर तथा अन्य हिंसक प्राणियोंके निवासस्थान होनेसे विकराल, चोर, डाकू आदिका निवासस्थान होनेसे भयानक, और तीक्ष्ण काँटोंसे व्याप्त होनेके कारण अत्यन्त दुर्गम जो अटवी है वह भी, आपके स्मरण मात्रसे सभी ऋतुओंके पत्र, पुष्प और फलोंसे संपन्न होकर नन्दनवनके समान आनन्ददायक हो जाती है ॥४९॥

घोरा–तिघोर–विकटे सुभटेऽतिकष्टे,
भ्रष्टे वले विविध–दुःख–शतै–र्विशिष्टे ।
शस्त्रा हृति-प्रविचल-द्रुधिरप्रवृद्धे,
युद्धे तनोति तव नाम विशुद्ध-शान्तिम् ॥

(૫૦) હે પ્રભુ! બન્ને પક્ષને મહા-કષ્ટ કારી દારુણ યુદ્ધ જ્યાં ચાલતું, હોય, શત્રુના અનેક ત્રાસથી ભૂખ, તૃષા, આદિથી વ્યાકુળ સેનાબળ ઓસરતું હોય, રણમેદાને શસ્ત્રથી ધવાયેલ યોદ્ધાના શરીરમાંથી રુધિરપ્રવાહ જોસભેર વહેતો હોય, એવા ઘોર સંગ્રામમાં પણ આપનું નામસ્મરણ ભવ્ય જીવોને શાંતિ આપે છે.

हे प्रभु दोनों पक्षोंके लिये महाकष्टकारी दारुण युद्ध जहां होरहा है शत्रू त्राससे और क्षुधा, पिपासा आदिसे व्याकुल होकर सैनिक जहांसे भाग रहे हैं, जहांपर शस्त्रके आघातसे आहूत योद्धाओंके शरीरसे निरन्तर प्रबल

शोणितप्रवाह बह रहा हैं, ऐसे घोर संग्राममें भी आपका नाम–स्मरण भव्य जीवोंको शान्ति देता है ॥ ५० ॥

सर्वर्द्धि–सिद्धिद–मिदं परमं पवित्रं,
स्तोत्रं च यः पठति वीर–जिनेश्वरस्य ।
चिन्तामणिः सुरतरुः सकलार्थसिद्धिः,
संसेवितुं तमनुकूलयितुं समेति ॥ ५१ ॥

(૫૧) શ્રી વીર જિનેશ્વર ભગવાનનું પરમ પવિત્ર, સર્વદા રિદ્ધિસિદ્ધિ આપનાર આ સ્તોત્ર જે જીવ સદા ભાવથી ભણશે, તેને ચિંતામણિરત્ન, કલ્પવૃક્ષ અને અનેક પ્રકારની સિદ્ધિઓ અનુકૂળ થઈ આવી મળશે.

श्री वीर जिनेश्वर भगवानके परमपवित्र सर्वदा ऋद्धिसिद्धिके देनेवाले इस स्तोत्रको जो

मनुष्य भक्तिभावपूर्वक पढेगा उसकी प्रसन्नता के निमित्त, चिन्तामणिरत्न, कल्पवृक्ष और अनेक प्रकारकी सिद्धियां उसकी सेवामें सर्वदा उपस्थित रहेगी, अर्थात् इस स्तोत्रके पढनेसे इह लोक संबधी सभी सिद्धियाँ प्राप्त होती हैं और परम्परासे वह मोक्षका भागी बनता है ॥५१ ॥

श्री—वर्द्धमान—शुभनाम—गुणा—नुबद्धां,
शुद्धां विशुद्ध-गुण-पुष्प-सुकिर्ति—गन्धाम्
यो घासिलाल—रचितां स्तुति·मंजु-मालां,
कंठे बिभर्ति खलु तं समुपैति लक्ष्मीः ॥

॥ इतिश्री जैनाचार्य—जैनधर्मदिवाकर—
पूज्यश्री—घासीलालजीमहाराजविरचितं
श्रीवर्द्धमानभक्तामरस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

(૫૨) શ્રી વર્ધમાન પ્રભુના શુભ—નામ રૂપી દોરામાં તેના શુદ્ધ, નિર્મળ ગુણરૂપી ફૂલોને ગૂંથી, કીર્તિરૂપ સુગંધથી ભરપૂર પૂજ્ય ઘાસીલાલજી મહારાજ સાહેબે બનાવેલ આ સ્તુતિરૂપ સુંદર માળાને જે ભવી કંઠમાં ધારણ કરશે તેને ત્રણ લોકની દ્રવ્ય અને ભાવલક્ષ્મી આપમેળે આવીને વરશે.

ઇતિ શ્રી જૈનાચાર્ય જૈનધર્મ દિવાકર પૂજ્ય
શ્રી ઘાસીલાલજી મહારાજ વિરચિત
શ્રી વર્દ્ધમાનભક્તામરસ્તોત્રનો
ગુજરાતી ભાષાનુવાદ
સંપૂર્ણ

श्री वर्धमान प्रभुके शुभ नामरूपी सूतमे उनके शुद्ध, निर्मल गुणरूपी फूलोंको गूँथकर कीर्तिरूपी सुगन्धिसे परिपूर्ण पूज्यश्री घासीलालजी महाराज द्वारा रचित इस स्तुतिरूपी सुन्दर मालाको जो भव्य जीव अपने कण्ठमें धारण करेगा उसको त्रिभुवनकी द्रव्य और भावलक्ष्मी स्वयं उपस्थित होकर वरेगी ॥५२॥

॥ इति श्रीजैनाचार्य–जैनधर्मदिवाकर–पूज्य–
श्री–घासीलालजी–महाराज–विरचित–
श्री–वर्धमानभक्तामरस्तोत्रका हिन्दी
भाषानुवाद सम्पूर्ण ॥

(३) अथ–सुखस्मरण

सुखमूलं गणधरं, वर्धमानानुयायिनम् ।
द्वादशाङ्गधरं नित्यं, वन्दे तं गौतमप्रभुम् ॥१॥

(૧) સુખના મૂળકારણરૂપ એવા શ્રી વર્દ્ધમાન મહાવીર જિનેશ્વરના પટ્ટ શિષ્ય તથા બાર અંગધારી એવા ગણધર શ્રી ગૌતમ પ્રભુને મારાં સદૈવ નમસ્કાર હોજો.

श्री वर्धमान प्रभु के अनुयायी द्वादशाङ्ग के धारक सुखके मूल श्री गौतमस्वामी को नित्य नमस्कार करता हूँ ॥ १ ॥

यस्य स्मरणमात्रेण, सर्वलब्धिः प्रजायते ।
ऋद्धिः सिद्धिः समृद्धिश्च, वन्दे तं गौतमं प्रभुम्

(૨) જેનું સ્મરણ માત્ર કરવાથી સર્વ પ્રકારની લબ્ધિ, રિદ્ધિ, સિદ્ધિ અને સમૃદ્ધિ મળે છે તેવા લબ્ધિ તણા ભંડાર ગૌતમપ્રભુને મારા નમસ્કાર હજો.

जिनके स्मरणमात्र से सभी प्रकार कि लब्धि ऋद्धि सिद्धि और समृद्धि भव्य जीवों को मिलती है, उन महाप्रभावशाली श्री गौतमस्वामी को नित्य नमस्कार करता हूँ ॥२॥

नेतारं सर्वसंघस्य, जेतारं कर्मवैरिणाम् ।
त्रातारं सर्वजीवानां, वन्दे तं गौतमं प्रभुम् ॥ ३ ॥

(3) આ ગૌતમ પ્રભુ કેવા છે? સકળ સંઘના નાયક છે, કર્મરૂપી શત્રુઓના વિજેતા છે. સર્વ જીવોના રક્ષક એવા ગૌતમપ્રભુને મારા નમસ્કાર હજો.

समस्त संघ के नेता कर्म शत्रुओंको जीतने वाले और सभी जीवों के रक्षक श्री

गौतमस्वामी को नमस्कार करता हूँ ॥ ३ ॥

तनयं वसुभूतेश्च, पृथिव्या अङ्गजातकम् ।
दिव्यज्योतिर्धरं दिव्य,–रूपलावण्य–संयुतम् ॥४॥

दिव्यसंहननं चैव दिव्यसंस्थानशोभितम् दिव्यर्द्धिं
दिव्यलेश्यं च, वन्दे तं गौतमं प्रभुम् ॥ ५ ॥

(૪) વિદ્વાન વસુભૂતિ પંડિતના સુપુત્ર અને પૃથિવી નામે માતાની કૂખે જન્મેલા, દિવ્યરૂપ, દિવ્ય લાવણ્યથી યુક્ત સુશોભિત તથા દિવ્ય જ્ઞાનની અણબુઝ જ્યોતિ પેટાવીને સારાયે આર્યાવર્તને જ્ઞાનનો પ્રકાશ આપનાર જ્યોતિર્ધર ગૌતમ પ્રભુને મારા નમસ્કાર હજો.

(૫) જેના શરીરનું સંહનન બંધારણ

દિવ્ય છે, જેનું સંસ્થાન—આકાર-દિવ્ય રીતે સુશોભિત છે, જેની રિદ્ધિ દિવ્ય અને જેની લેશ્યા—મનનાભાવ પણ દિવ્ય છે એવા ગૌતમ પ્રભુને મારા નમસ્કાર હજો.

वसुभूति के पुत्र पृथ्वीमाता के अङ्गजात दिव्यज्योति के धारक दिव्यरूपलावण्य से संयुक्त, दिव्यसंहननधारी, दिव्य संस्थान से सुशोभित और दिव्यऋद्धि एवं दिव्य लेश्या-वाले श्री गौतमस्वामी को मैं नमस्कार करता हूँ ।।४—५।।

दिव्यप्रभाव—संपन्नं, दिव्यतेजःसमर्चितम्
दिव्यलब्धिधरं दिव्यं, वन्दे तं गौतमं
प्रभुम् ।।६।।

(૬) દિવ્ય પ્રભાવથી જે યુક્ત છે, અલૌ-કિક તેજના પુંજ સમાન, તથા અલૌકિક લબ્ધિઓના સ્વામી એવા ગૌતમ પ્રભુને મારા નમસ્કાર હજો.

दिव्य प्रभाव से सम्पन्न, दिव्य तेजसे युक्त, दिव्यलब्धिधारी ऐसे श्री गौतमस्वामी को नमस्कार करता हूँ ॥६॥

चतुर्ज्ञानधरं शुद्धं, विद्याचरणपारगम् ।
धारकं सर्वपूर्वस्य, वन्दे तं गौतमं प्रभुम् ॥७॥

(૭) ચાર પ્રકારના શુદ્ધ જ્ઞાનના ધરણ-હાર, વિદ્યા અને ચારિત્રમાં પારંગત તથા ચૌદ પૂર્વના ધારી એવા ગૌતમ પ્રભુને મારાં વંદન હજો.

चार ज्ञान के धारक, विद्या और चारित्र में पारंगत, सकल (चौदह) पूर्वों के धारण करनेवाले ऐसे विशुद्ध गौतमस्वामीको नमस्कार करता हूँ ॥ ७ ॥

गोशब्दात् कामधेनुत्वं, तकारात् तरुतुल्यता ।
मकारान्मणिसाम्यं च, ज्ञायते गौतमप्रभोः ॥८॥

(૮) 'ગૌ–ત–મ' શબ્દ ત્રણ અક્ષરનો બનેલો છે તેમાં પ્રથમ 'ગ' 'ગો' અક્ષર આપ કામધેનુ સમાન છો, તેમ સૂચવે છે. 'ત' અક્ષર મનવાંચ્છિત ફળ આપનાર તરુ (કલ્પતરુ) સમાન છો, તેમ સૂચવે છે. ત્રીજો 'મ' અક્ષર આપ ચિંતવેલું આપે તે મણિ (ચિંતામણિ) સમાન છો તેમ સૂચવે છે હે ગૌતમ પ્રભુ! આપના ત્રણ અક્ષરના

(ગૌ–ત–મ) આ નાનકડા નામમાં કેટલું બધું સામર્થ્ય સમાએલું છે!

गौतम प्रभु के 'गौतम' इस नामके अन्तर्गत 'गो' शब्दसे उनमें कामधेनुतुल्यता, 'त' से कल्पवृक्षतुल्यता और 'म' से चिन्तामणितुल्यता प्रकट होती है ॥ ८ ॥

कामधेनुसमो लोके, सर्वसिद्धिप्रदस्तथा ।
कल्पवृक्षसमो वाञ्छा–पूरणे चिन्तिते मणिः ॥९॥

(૯) લોકને વિષે આપ કામધેનુ સમાન છો, તથા સર્વ પ્રકારની સિદ્ધિના દાતાર છો, આપ મનવાંચ્છિત ઇચ્છાઓ પરિપૂર્ણ કરનાર કલ્પવૃક્ષ સમાન છો, એવા હે ગૌતમ પ્રભુ! આપને મારા નમસ્કાર હજો.

सभी प्रकार की सिद्धियों के दायक होने से गौतमस्वामी इस लोकमें कामधेनु समान हैं, अभिलाषा के पूरक होने से कल्प-वृक्ष समान हैं और चिन्तित पदार्थोंके दायक होनेसे चिन्तामणिसमान हैं ॥ ९ ॥

अङ्गुष्ठे चामृतं यस्य, यश्च सर्वगुणोदधिः ।
भण्डारः सर्वलब्धीनां,वन्दे तं गौतमं प्रभुम् ॥१०॥

(૧૦) જેને અંગૂઠે સાક્ષાત્ અમૃત વસે છે, જે સર્વ પ્રકારની લબ્ધિઓના ભંડાર છે, તેવા ગૌતમ પ્રભુ! આપને મારા નમસ્કાર હજો.

(ગૌતમ પ્રભુને આપણે લબ્ધિતણા ભંડાર કહીને નવાજીએ છીએ તો હવે તેમની લબ્ધીઓનાં ગુણગાન કરીએ–)

जिनके अंगूठे में अमृत है, जो सभी गुणोंके सागर हैं, ऐसे गौतमस्वामी को नमस्कार करता हूँ ॥ १० ॥

आमर्षर्षधिलब्धिश्च, विप्रुडोषैधि षधिरेव च

श्लेष्म—जल्लौषर्ध चैव, विपुलर्जुमती तथा ॥ ११ ॥

संभिन्नश्रोत्रलब्धिश्चा—वधिलब्धिस्तथैव च ।

मनः पर्ययलब्धिश्च, लब्धिः केवलिनस्तथा ॥ १२ ॥

लब्धिर्गणधरस्यापि, लब्धिः पूर्वधरस्य च ।

पदानुसारिलब्धिश्च, लब्धिःक्षीरास्रवस्य च ॥ १३ ॥

घृतास्रवस्य लब्धिश्च, लब्धिर्मध्वास्रवस्य च ।

वैक्रियाहारलब्धी च, लेश्यालब्धिस्तथैव च ॥ १४ ॥

अक्षीणमहानसस्य, लब्धिर्जङ्घाचरादिकाः ।

लब्धयः सकलास्तस्य, वशे तिष्ठन्ति सर्वदा ॥ १५ ॥

(૧૧) આપ આમર્ષૌષધિ નામની લબ્ધિના ધરણહાર છો (જેના પ્રભાવે કરીને આપના સ્પર્શ માત્રથી રોગોનો નાશ થાય.) આપ વિપ્રુડૌષધિ નામની લબ્ધિના ધરણહાર છો. (આ લબ્ધિ જેને હોય તેનાં મળમૂત્રમાં સર્વરોગનાશક શક્તિ હોય છે) આપ શ્લેષ્મ ઔષધિના ધરણહાર છો (આ લબ્ધિ જેને હોય તેનું શ્લેષ્મ સર્વ રોગો ઉપર ઔષધિ તરીકે કામ આવે છે) તથા આપ વિપુલ અને ઋજુમતી નામની લબ્ધિના ધારક છો.

(૧૨) આપ સંભિન્નસ્રોત લબ્ધિના ધારણહાર છો (આ લબ્ધિ જેને હોય તેની બધી ઇન્દ્રિયો એક બીજી ઇન્દ્રિયનું કામ

કરી શકે) આપ અવધિજ્ઞાન, મનઃપર્યયજ્ઞાન, અને કેવલજ્ઞાનની લબ્ધિઓના ધરણહાર છો.

(૧૩) હે ગૌતમ પ્રભુ ! આપે ગણધરની લબ્ધિ મેળવેલી છે. ચૌદ પૂર્વની લબ્ધિ પણ આપની પાસે છે. પદાનુસારિ લબ્ધિના આપ ધારક છો. (જે લબ્ધિમાં એક પદ ઉપરથી અનેક પદ ઉત્પન્ન કરવાની શક્તિ સમાએલી છે) તેમજ આપ ક્ષીરાસ્રવ લબ્ધિ(જેનાં દૂધ જેવાં મીઠાં વચન હોય તેવી)ના ધારક છે.

(૧૪) આપ ઘૃતાસ્ત્રવ (જેનાં વચનો ઘી જેવાં હોય) લબ્ધિના ધરણહાર છો. આપ મધ્વસ્રવ (મધ જેવા મીઠાં જેનાં વચનો હોય તેવી) લબ્ધિના ધરણહાર છો. આપ

વૈક્રિયઆહારક (જેનામાં એકનાં અનેક સ્વરૂપો બનાવવાની શક્તિ રહેલી છે તેવી) લબ્ધિના ધરણહાર છો. આપ તેજોલેશ્યા અને શીતલેશ્યા લબ્ધિઓના આપ ધારક છો.

(૧૫) આપ અક્ષીણમહાનસ (અક્ષય પાત્ર સમાન રસોડાની) લબ્ધિ, જંઘાચરાદિક (જાંઘ ઉપર હાથ મૂકવાથી ગગનમાં વિહાર કરી શકાય તેવી) લબ્ધિના ધરણહાર છો. આ સર્વ લબ્ધિઓ સર્વદા આધીન રહે છે.

(१)—आमर्शौषधिलब्ध, (२)—विप्रुडोषधिलब्धि, (३)-श्लेष्मौषधिलब्धि, (४)-जल्लोषधिलब्धि, (५)—विपुलमतिलब्धि, (५)—ऋजुमतिलब्धि, (६)—-संभिन्नस्रोतलब्धि,

(७)- अवधिलब्धि, (८)—मनःपर्ययलब्धि,
(९)—केवलिलब्धि, (१०)—गणधरलब्धि,
(११)--पूर्वधरलब्धि, (१२)—पदानुसारिलब्धि
(१३)—क्षीरास्रवलब्धि, (१४)—घृतास्रवलब्धि,
(१५)—मध्वास्रवलब्धि (१६)—वैक्रियलब्धि,
(१७)—आहारकलब्धि (१८)—लेश्यालब्धि—
(तेजोलेश्यालब्धि, शीतललेश्यालब्धि),
(१९)—अक्षीणमहानसलब्धि, और इनके अतिरिक्त जङ्घाचरण आदिक सभीलब्धियाँ गौतमस्वामीके अधीन में सर्वदा रहती हैं॥११—१२—१३—१४—१५॥

ऋद्धिः सिद्धिः सुखं संपद्, यशः कीर्तिर्जयस्तथा ।
विजयश्चास्य पाठेन, लभ्यते नात्र संशयः ॥१६॥

(૧૬) આગળ કહી ગયા પ્રમાણે સર્વ પ્રકારની લબ્ધિઓના ધારક ગૌતમસ્વામિના ગુણગાન રૂપ, આ સુખસ્મરણની આરાધના કરનારને રિદ્ધિ, સિદ્ધિ, સુખ–સંપત્તિ યશ, કીર્તિ અને વિજય આવી મળે છે, તેમાં સંશયને સ્થાન નથી.

श्री गौतम प्रभु के इस स्मरण के पाठ करनेसे भव्योंको ऋद्धि, सिद्धि, सुख, संपत्ति, यश, कीर्ति और विजय का लाभ सर्वदा होता है, इसमें अणुमात्र भी सन्देह नहीं है ॥१६॥

दिव्यं सुखं परभवे, तथाऽनन्तं च शाश्वतम्।
अव्याबाधं ध्रुवं सौख्यं, लभ्यते परमं पदम्.

(૧૭) તે ઉપરાંત આરાધક પરભવને વિશે દિવ્ય, અનંત અને શાશ્વત સુખ સંપત્તિનો સ્વામી બને છે. અને છેલ્લે અચળ પરમપદ મોક્ષની પણ પ્રાપ્તિ કરે છે.

સુખસ્મરણ સંપૂર્ણ (૩)

इस स्तोत्र के स्वाध्याय करनेवाले परभव में देवलोक के सुखों को पाते हैं, तथा कर्मों का क्षय करके परम्परा से अनन्त, शाश्वत, अव्याबाध, ध्रुव सौख्यस्वरूप परम पद–मोक्ष की प्राप्ति करते हैं ॥१७॥

॥ इति सुखस्मरण ॥४॥

*

(४) अथ संपत्स्मरण ॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ ऋषभादिचतुर्विंशतिजिनेन्द्रेभ्यो नमः।

॥ श्री गौतमस्वामिलब्धिर्भवतु ॥

ॐ હ્રીઁ શ્રીઁ ઋષભદેવથી માંડીને તે મહાવીર સ્વામી સુધીના ચોવીસે તીર્થંકર દેવોને મારા નમસ્કાર હજો. શ્રી ગૌતમ સ્વામીના જેવી લબ્ધિ હજો.

मंगलाचरण

चिन्तामणिमहाविद्ये श्रीधारे सर्वसौख्यदे ।
अचिन्त्यशुभदे शुद्धे, संपत्सिद्धिप्रदे नमः ॥१॥

મંગળાચરણ

(૧) લક્ષ્મીની ધારા સમાન સર્વ પ્રકારનાં સુખ દેનારી, જેની ચિંતવના પણ ન કરી હોય છતાં શુભ મનઃકામના પૂર્ણ કરનાર. શુદ્ધ સ્વરૂપવાળી, સંપત્ સિદ્ધિ દેનારી હે ચિંતામણિ મહાવિદ્યા! તને નમસ્કાર હજો.

हे चिन्तामणि महाविद्ये! हे श्रीधारे-लक्ष्मी की धारास्वरूप! हे सभी प्रकार के सौख्यों को देनेवाली! हे अचिन्त्य शुभों के देनेवाली! हे शुद्धस्वरूप! हे संपत्ति और सिद्धि को देनेवाली! तुम को नमस्कार करता हूँ ॥१॥

आनन्दकन्दसंभूते, महालक्ष्मिमहोत्सवे ।
सदाजिनेन्द्रभक्तानां संपत्सिद्धिप्रदे नमः ॥ २ ॥

(૨) હે આનંદકન્દસ્વરૂપ ! હે મહાલક્ષ્મી ! હે મહાઉત્સવવાળી તથા જિનેન્દ્ર ભગવાનના ભક્તોને સદા સુખસંપત્તિ અને સિદ્ધિ આપનારી એવી હે મહાવિદ્યા તને નમસ્કાર હજો.

हे आनन्दकन्द के उत्पत्तिस्थान ! हे महालक्ष्मी ! हे महोत्सवयुक्त ! हे जिनेन्द्र भगवानके भक्तोंको सर्वदा सम्पत्ति और सिद्धि देनेवाली ! तुमको नमस्कार करता हूं ॥ २ ॥

नानाशास्त्रं समादाय श्रीधारा सुखदा सदा ।
लोकोत्तरा लौकिकी च घासीलालेन तन्यते ॥ ३ ॥

(૩) વિવિધ પ્રકારનાં શાસ્ત્રોમાં બતાવાયેલી સદા સુખ અને લક્ષ્મીની ધારા વહાવનાર, લૌકિક તથા લોકોત્તર એ બે વિધા વિશે હવે શ્રી ઘાસીલાલજી મહારાજ સાહેબ આપને કહે છે.

अनेक शास्त्रों से उद्धृतकरके स श्रीधारा स्तोत्र की रचना पूज्य श्री घासीलालजी महाराज करते हैं । यह श्रीधारा सर्वदा सुख देनेवाली है, और यह लोकोत्तर और लौकिकभेदसे दो प्रकार की है ॥ ३ ॥

रुचिरप्रभे रुचिरकान्ते रुचिरवर्णे रुचिरलेश्ये रुचिरध्वजे सिद्धे सिद्धिरूपे, सिद्धिधरे सिद्धिदे, पूर्णे पूर्णरूपे पूर्णप्रभे, सूर्यकान्ते, सूर्यवर्णे सूर्यलेश्ये,

पद्मे पद्मरूपे पद्‌मवर्णे पद्‌मलेश्ये, शुक्ले शुक्लरूपे शुक्लवर्णे शुक्ललेश्ये, इष्टे, इष्टरूपे इष्टदे, कान्ते कान्तरूपे कान्तदे, प्रिये प्रियरूपे प्रियदे, मनोज्ञे मनोज्ञरूपे मनोज्ञदे, सौम्ये, सौम्यरूपे सौम्यदे, शुभे, शुभरूपे शुभदे, सुभगे, सुभगरूपे सुभगदे, ततमे तितिमे थथमे थिथिमे, ददमे दिदिमे दुदुमे, धधमे धिधिमे धुधुमे, ककमे किकिमे कुकुमे, खखमे खिखिमे खुखुमे । इँ एं एं एं रक्ष रक्ष मां सर्वं ममाधीनं च सर्वं विघ्नतः ।

આ રહી એ મહાવિદ્યા—

ૐ હ્રીં શ્રીઁ ક્લીઁ હે સંપત્પ્રદે, શ્રીધારે, સુધારે, સુધાધારે, સુખે, સુખરૂપે, સુખદે, રુચિરે રુચિરપ્રભે; રુચિરકાન્તે, રુચિર-

વર્ણે, રુચિર લેશ્યે, રુચિરધ્વજે, સિદ્ધે સિદ્ધ-
રૂપે, સિદ્ધવરે, સિદ્ધિદે, પૂર્ણે પૂર્ણરૂપે, પૂર્ણ-
પ્રભે, સૂર્યપ્રભે, સૂર્યકાન્તે, સૂર્યવર્ણે, સૂર્ય-
લેશ્યે, પદ્મે, પદ્મરૂપે, પદ્મવર્ણે, પદ્મલેશ્યે, શુક્લે,
શુક્લરૂપે, શુક્લવર્ણે, શુક્લલેશ્યે, ઈષ્ટરૂપે,
ઈષ્ટદે, કાન્તે, કાન્તરૂપે, કાન્તદે, પ્રિયે, પ્રિયરૂપે
પ્રિયદે, મનોજ્ઞે, મનોજ્ઞરૂપે, મનોજ્ઞદે, સૌમ્યે,
સૌમ્યરૂપે, સૌમ્યદે, શુભે, શુભરૂપે, શુભદે,
સુભગે, સુભગરૂપે, સુભગદે, તતમે, તિતિમે,
થથમે, થિથિમે, દદમે, દિદિમે, દુદુમે, ધધમે,
ધિધિમે, ધુધુમે, કકમે, કિકિમે, કુકુમે, ખખમે,
ખિખિમે, ખુખુમે, ઈઁ ઐં, ઐં, ઐં મારી
રક્ષા કરો, રક્ષા કરો, તેમજ સર્વ વિઘ્નોથી

મારા આશ્રિતોનું રક્ષણ કરો.

वह महाविद्या इस प्रकार—

ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं संपत्प्रदे० इत्यादि विशेषणवाली हे श्रीधारा मेरी रक्षा करो, और मेरे आश्रितों को सभी विघ्नोंसे बचाओ ।

चंद्रे चंद्ररूपे चंद्रवर्णे चंद्रलेश्ये चंद्रोत्तमे चंद्रशेखरे, यथा शशी शिशिरकिरणैः संतापं हरति, तथैव मम मत्परिवारस्य च दुःखदारिद्र्यं संतापं हर हर स्वाहा । यंत्रे यंत्ररूपे मंत्रे मंत्ररूपे तंत्रे तंत्ररूपे सर्वं मम वश्यं कुरु कुरु । कर्षं कर्षवति हर्षे हर्षवति मम शरीरे मम गृहे मम कुटुम्बे अचिन्तय हर्षं कुरु कुरु । चिन्तितं सर्वं सुखं शीघ्रं मह्यं देहि देहि ।

હે ચંદ્રે, ચંદ્રના રૂપ, વર્ણ લેશ્યાવાળી, ચંદ્રથી પણ ઉત્તમ, ચંદ્રનાં કિરણો સમાન દેવી ! જેવી રીતે ચંદ્રમા તેનાં શીતળ કિરણો વડે સંતાપ નીવારે છે તેમ હે ચંદ્રે ! મારાં તથા મારા કુટુંબપરિવારનાં દુઃખદારિદ્રય તથા સંતાપ હરો. યંત્રમાં યંત્રરૂપ, મંત્રમાં મંત્રરૂપ, તંત્રમાં તંત્રરૂપ હે દેવી ! સર્વે મને વશ થાય તેમ કરો. કર્ષમાં કર્ષવતિ, હર્ષમાં હર્ષવતિ, મારા શરીરે, મારા ઘરમાં મારા કુટુંબકબીલામાં, જેની ચિંતમણા પણ ન કરી હોય, રોમરોમમાં આનંદ ઉભરાય તેવો હર્ષ ઉત્પન્ન કરો. મારાં મનવાંચ્છિત સર્વ સુખ મને તત્કાળ આપો.

हे चंद्र के समान आह्लादक, चन्द्ररूप, चन्द्र जैसे वर्णवाली, चन्द्रसदृश लेश्यावाली, चन्द्र के समान उत्तम, चन्द्र के मुकुटवाली ! जैसे चन्द्रमा अपनी शीतल किरणोंसे संताप को दूर करता है उसी प्रकार आप मेरे और मेरे परिवारके दुःख, दारिद्र्य और सन्ताप को दूर करो। हे यन्त्रवाली ! हे यन्त्ररूप ! हे मंत्र-वाली ! हे मंत्ररूप ! हे तंत्रवाली ! हे तंत्ररूप ! सभी मेरे वश करो। हे हर्षवाली ! हे हर्षरूप ! मेरे शरीरमें, मेरे घरमें, मेरे कुटुम्बमें अचिन्तित सुख दो, और मेरे चिन्तित सभी सुख मुझे दो।

ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ ऐँ ह्रीँ श्रीँ रत्नवर्षिणि अंकरत्न-स्फटिकरत्न—हीरक—वैडूर्यरत्न—लोहिताक्ष-

रत्न–हंसगर्भ–पुलाक–ज्योतिः सौगन्धिकादि-विविधरत्नानि वर्षय। बहुधनधान्यैर्मम कोशकोष्ठा-गारं पूर्ण कुरु कुरु।

ૐ હ્રીં શ્રીં ક્લીં ઐં હ્રીં શ્રીં હે રત્નોનો વરસાદ વરસાવનારી અંકરત્ન, સ્ફટિકરત્ન, હીરા, વૈડૂર્યરત્ન, લોહિતાક્ષરત્ન, હંસગર્ભ, પુલાક જ્યોતિ, સૌગંધિક વગેરે જાતનાં રત્નોની વૃષ્ટિ કરો, વૃષ્ટિ કરો. હિરણ્ય સુવર્ણની વૃષ્ટિ કરનારી મારા ઘરમાં સોનૈયા, રૂપૈયાની વૃષ્ટિ કરો. બહુ ધન–ધાન્યથી મારો ખજાનો કોઠાર ભરપૂર કરો–ભંડાર ભરપૂર કરો.

ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं ऐं ह्रीं श्रीं हे रत्न-

वर्षिणि ! (हे रत्नोंकी वर्षा करनेवाली !) अङ्क-रत्न, स्फटिकरत्न, हीरा, वैडूर्यरत्न, लोहिताक्षरत्न, हंसगर्भ, पुलाक, ज्योतिसौगन्धिक आदि विविध रत्नोंकी वर्षा करो । हे हिरण्यसुवर्णवर्षिणि ! (हे हिरण्यसुवर्णवरसानेवाली !) मेरे घरमें हिरण्य-सुवर्णकी वर्षा करो ! वहुत धनधान्य से मेरे कोष और कोठार को पूर्ण भरो ।

अमृते, अमृतोपमे, अमृतद्रवे अमृतस्रवे अमृतवदने अमृतसेचने अमृतपूर्णे मां ममाधीनान् अमृतमयान् कुरु कुरु ।

અમૃતે ! અમૃતની ઉપમા તુલ્ય, અમૃત સીંચન કરનાર, અમૃત વરસાવનાર, અમૃત વદનવાળી, અમૃત સિંચન કરવાવાળી અમૃત-

પૂર્ણા, મને અને મારા બધા આશ્રિતોને તમે અમૃતમય બનાવો.

हे अमृते ! हे अमृतकी उपमावाला ! (हे अमृतसमान !), हे अमृत के समान तरल !, हे अमृतकी धारा बहानेवाली !, हे अमृत के समान मुखवाली !, हे अमृत का सेचन करनेवाली !, हे अमृतपूर्ण ! मुझको और मेरे अधीन सभी लोगों को अमृतमय करो ।

ऐँ कामराज क्लीँ शुद्धे बुद्धे बुद्धरूपे बुद्धिदे सिद्धे सिद्धिरूपे सिद्धिदे मम सर्वकार्याणि साधय । ॐ अर्हं वशिनि मोहिनि सर्वान् मम वश्यान् कुरु कुरु सर्वान् मोहय मोहय ॐ ह्रीँ श्रीँ सुखसुधाहिरण्यसुवर्णवर्षिणि मम सुखं वर्षय

२, सुधा वर्षय २, हिरण्यं वर्षय २, सुवर्णं वर्षय २, आभंकरे प्रभंकरे, चंद्रे चंद्रकांते चंद्रावर्ते चंद्रवर्णे चंद्रलेश्ये चंद्रश्रेष्ठे चंद्रशेखरे सूरे सूरप्रभे सूरकांते सूरलेश्ये सूरश्रेष्ठ सूरशेखरे मम लोकोत्तरं सुखदं चमत्कारं कुरु २ ॐ ह्रीँ घृणिः सूर्यः आदित्यः श्रीँ मम सर्वाधिव्याधिचिन्तारोगशोकान् नाशय २, मम तुष्टिं पुष्टिं सुखं च कुरु कुरु । ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ नमो भगवति अन्नपूर्णे धनधान्यं वर्षय २ । सर्वसिद्धिदायिनि सर्वसुखदायिनि श्रीसीमंधरस्वामिनं सर्वज्ञं सर्वदर्शिनं जिनमनुस्मर, गणधर, सत्यमनुस्मर, निर्ग्रन्थप्रवचनमनुस्मर, आदिनाथजिनमनुस्मर, शान्तिनाथजिनमनुस्मर, पार्श्वनाथजिन-

मनुस्मर, वर्द्धमानजिनमनुस्मर, शेषसर्वजिनमनुस्मर, अवधिजिनमनुस्मर, मनःपर्ययजिनमनुस्मर, केवलिजिनमनुस्मर, आमर्शौषधिमनुस्मर, विप्रुडोषधिमनुस्मर, बीजवुद्धिमनुस्मर, अक्षीणमहानसलब्धिधरमनुस्मर, नवपूर्व धरमनुस्मर यावच्चतुर्दशपूर्वधरमनुस्मर वैक्रियलब्धिधरमनुस्मर, आहारकलब्धिधरमनुस्मर ।

એં કામરાજ ક્લીં શુદ્ધ, બુદ્ધ, બુદ્ધિરૂપી, બુદ્ધિ દેનારી, સિદ્ધિ, સિદ્ધિરૂપી, સિદ્ધિ દેનારી મારાં સર્વ કાર્યો સાધી આપો. ૐ અર્હં વશિનિ, મોહિનિ સર્વ મારે વશ થાયતેવું કરો, સર્વને મારા ઉપર મોહ થાય તેવું કરો. ૐ હ્રીં શ્રીં સુખ, અમૃત, હિરણ્ય–સુવર્ણ વરસાવનારી મારા ઉપર સુખ વરસાવો,

અમૃત વરસાવો. રૂપું વરસાવો. સુવર્ણ વરસાવો--હે દેવી ! આભંકરે, પ્રભંકરે, ચંદ્રે, ચંદ્રાકાન્તે,ચંદ્રાવર્તે,ચંદ્રવર્ણે, ચંદ્રલેશ્યે, ચંદ્રશ્રેષ્ઠે, ચંદ્રશેખરે, સૂરે, સૂરપ્રભે, સૂરકાન્તે, સૂરલેશ્યે, સૂરશ્રેષ્ઠ સૂરશેખરે, મને લોકોત્તર સુખ આપે તેવો ચમત્કાર કરો ૐ હ્રીઁ ઘૃણી સૂર્યઃ આદિત્યઃ શ્રીઁ મારાં સર્વ આધિ,વ્યાધિ,ચિંતા, રોગ,શોક વગેરેનો નાશ કરો. મને સંતોષ થાય, પુષ્ટિ મળે, સુખ થાય તેવું કરો—ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ ક્લીઁ હે ભગવતિ અન્નપૂર્ણા તમને મારા નમસ્કાર હજો. તમે મારે ત્યાં ધનધાન્યની વૃષ્ટિ કરો. સર્વ સિદ્ધિ દેનારી, સર્વ સુખ દેનારી, સર્વજ્ઞ,

સર્વ દર્શિત જીનેશ્વર સિમંધર સ્વામીનું સ્મરણ કરો, ગણધર સત્યનું સ્મરણ કરો, નિર્ગ્રંથના પ્રવચનનું સ્મરણ કરો, આદીશ્વર ભગવાનનું સ્મરણ કરો, શાંતિનાથ ભગવાનનું સ્મરણ કરો, પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું સ્મરણ કરો, ભગવાન મહાવીરનું સ્મરણ કરો, બાકી રહેલા સર્વંકર ભગવાનનું સ્મરણ કરો, અવધિજ્ઞાની જીનેશ્વરનું સ્મરણ કરો, મનઃપર્યયજ્ઞાની જીનેશ્વરનું સ્મરણ કરો, કેવળજ્ઞાનીનું સ્મરણ કરો, અમર્શૌષધિ લબ્ધિધારીનું સ્મરણ કરો, વિપ્રડોષધિ લબ્ધિધારીનું સ્મરણ કરો, નીજબુદ્ધિધારીનું સ્મરણ કરો, અક્ષીણ મહાનસલબ્ધિધારીનું સ્મરણ કરો. નવપૂર્વ-

ધારીનું સ્મરણ કરો, દશથી તેર સુધીના પૂર્વ-ધરોનું અને ચૌદમા પૂર્વધરનું સ્મરણ કરો, વૈક્રિય લબ્ધિધરનું સ્મરણ કરો, આહારક લબ્ધિધરનું સ્મરણ કરો.

ऐं कामराजक्लीँ, हे शुद्धे ! हे बुद्धे ! हे बुद्धरूपे ! हे बुद्धिदे ! हे सिद्धे ? हे सिद्धि-रूपे ! हे सिद्धिदे ! मेरे सभी कार्यों को सिद्ध करो । ॐ अर्हं हे वशिनि ! हे मोहिनि ! सभी को मेरे वश करो ! सभी को मोहित करो । ॐ ह्रीँ श्रीँ हे सुखसुधा–हिरण्यसुवर्ण को बरसानेवाली ! मेरे लिये सुख की वर्षा करो, सुधाकी वर्षा करो, हिरण्य की वर्षा करो, सुवर्ण की वर्षा करो । हे आभंकरे ! हे

प्रभंकरे ! हे चन्द्रे हे चन्द्रकान्ते ! हे चन्द्रावर्चे ! हे चन्द्रवर्णे ! चन्द्रलेश्ये ! हे चन्द्रश्रेष्ठे ! हे चन्द्रशेखरे ! हे सूरे ! हे सूरप्रमे ! सूरकांते ! हे सूरलेश्ये ! हे सूरश्रेष्ठे ! हे सूरशेखरे ! मुझको लोकोत्तर सुखदायीं चमत्कार दो । ॐ ह्रीं घृणिः सूर्य-आदित्यः श्रीं मेरे समी आधि, व्याधि, चिन्ता, रोग, शोकों को नष्ट करो, मुझको तुष्टि, पुष्टि और सुख दो । ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं हे सर्वसिद्धि-दायिनि ! हे सर्वसुखदायिनि ! सर्वज्ञ, सर्वदर्शी श्री सीमन्धर स्वामी जिनका स्मरण करो, गण-धरसत्य का स्मरण करो, निर्ग्रन्थ प्रवचन का स्मरण करो, आदिनाथजिन का स्मरण करो, शान्तिनाथजिन का स्मरण करो, पार्श्वनाथजिन का

स्मरण करो, वर्धमानजिन का स्मरण करो, शेष सभी जिनों का स्मरण करो, अवधिजिनों का स्मरण करो, मनः-पर्ययजिनों का स्मरण करो, केवलिजिनों का स्मरण करो, आमर्शौषधिलब्धि-धारियों का स्मरण करो, विप्रडोषधिलब्धिधारियों का स्मरण करो, बीजबुद्धिलब्धिधारियों का स्मरण करो, अक्षीणमहानसलब्धिधारियों का स्मरण करो, नवपूर्वधारियों का स्मरण करो, यावत्-चौदहपूर्वधारियों का स्मरण करो, वैक्रियलब्धिधरों का स्मरण करो, आहारकलब्धिधरों का स्मरण करो.

सकलजिनशासनदेवमनुस्मर, सकलजिन-शासनदेवीमनुस्मर, बलकूटे बलदेवमनुस्मर, गंध-

मादने गंधमादनदेवमनुस्मर, ब्राह्मीं सुन्दरीमनुस्मर, श्रीदेवीमनुस्मर, नन्दनकूटवासिनीं मेघंकरादेवीमनुस्मर, मन्दरकूटवासिनीं मेघवतीदेवीमनुस्मर, निषधकूटवासिनीं सुमेघादेवीमनुस्मर, हैमवतकूटवासिनीं मेघमालिनीदेवीमनुस्मर, रजतकूटवासिनीं सुवत्सादेवीमनुस्मर, रुचककूटवासिनीं वत्समित्रादेवीमनुस्मर, सागरचित्रकूटवासिनीं वैरसेनादेवीमनुस्मर, वज्रकूटवासिनीं बलाहकादेवीमनुस्मर।

સકળ જીનશાસનદેવનું સ્મરણ કરો. સકળ જીનશાસનદેવીનું સ્મરણ કરો. બલકુટમાં બિરાજમાન બલદેવનું સ્મરણ કરો, ગંધમાદનમાં બિરાજતી ગંધમાદનદેવનું સ્મરણ કરો, સતી બ્રાહ્મી—સુંદરીનું સ્મરણ

કરો,શ્રીદેવીનું સ્મરણ કરો, નંદનકૂટનિવાસી મેંધકરા દેવીનું સ્મરણ કરો, મંદરકુટનિવાસી મેધવતી દેવીનું સ્મરણ કરો, નિષધકૂટનિવાસી સુમેધાદેવીનું સ્મરણ કરો,હૈમવતકૂટ નિવાસી મેધમાલિનીદેવીનું સ્મરણ કરો, રજતકૂટ-નિવાસી સુવત્સાદેવીનું સ્મરણ કરો, રુચકકૂટ નિવાસી વત્સમિત્રાદેવીનું સ્મરણ કરો, સાગર ચિત્રકૂટનિવાસી વૈરસેનાદેવીનું સ્મરણ કરો, વજ્રકૂટનિવાસી બલાહકાદેવીનું સ્મરણ કરો.

सभी जिनशासनदेवों का स्मरण करो, सभी जिनशासनदेवियों का स्मरण करो, बलकूट पर्वत निवासी बलदेव का स्मरण करो, गन्ध-मादन पर्वत निवासी गन्धमादनदेव का स्मरण करो,

ब्राह्मी और सुन्दरी का स्मरण करो, नन्दनकूट में रहनेवाली मेघंकर देवी का स्मरण करो, मन्द-कूटमें रहनेवाली मेघवती देवी का स्मरण करो, निषधकूटमें रहनेवाली सुमेधा देवी का स्मरण करो, हैमवत कूटमें रहनेवाली मेघमालिनि देवी का स्मरण करो, रजतकूट में रहनेवाली सुवत्सादेवी का स्मरण करो, रुचककूट में रहनेवाली वत्समित्रा-देवी का स्मरण करो, सागरचित्रकूट में रहनेवाली वैरसेनादेवी का स्मरण करो, वज्रकूट में रहनेवाली बलाहका देवी का स्मरण करो !

धन्यशालिभद्रमनुस्मर ॥ ॐ ह्रीँ श्रीँ लक्ष्मी-देवी आगच्छ २ मम गृहे मम निवासस्थाने धन-धारां वर्षय २, सर्वं मनवांछितं पूरय २, क्षण-

मीक्षणैः मम सर्वं क्षणं सुखमयं कुरु कुरु।

ધન્ના શાલિભદ્રનું સ્મરણ કરો. ૐ હ્રીં શ્રીં લક્ષ્મીદેવી પધારો, મારા ઘરમાં આપની પધરામણી કરો, મારા નિવાસસ્થાને મારા ઘરમાં ધનની ધારા વરસાવી–ધનની વૃષ્ટિ કરો, મારા મનની સર્વ મુરાદ પૂર્ણ કરો. કાળની ગતિમાં વહેતી મારી હરેક પળ–સમય સુખમય બનાવો.

धन्यशालि भद्र का स्मरण करो।

ॐ ह्रीं श्रीं लक्ष्मीदेवी! आओ, मेरे घर मेरे निवास्थान में धनधारा की वृष्टि करो, मेरे सभी वांछित को पूर्ण करो, प्रति क्षण मेरे सभी क्षण–समय को सुखमय करो।

पद्मा श्रीँ मन्मथ क्लीँ हृदयँ नमः सुप्रतिष्ठे वरिष्ठे शमे शमप्रमे महाप्रमे भासुरे भासुरप्रमे मम सर्वमनोरथं पूरय । धनधान्यहिरण्यसुवर्णविविधरत्नवृष्टिं कुरु कुरु ।

પદ્મા શ્રીઁ મન્મથ ક્લીઁ હૃદયં નમઃ સુપ્રતિષ્ઠે, શ્રેષ્ઠે, વરિષ્ઠે, ગરિષ્ઠે, શમે, શમપ્રભે, મહાપ્રભે, ભાસુરે, ભાસુરપ્રભે, મારા સર્વ મનોરથ પૂર્ણ કરો. ધનધાન્ય હિરણ્ય, સુવર્ણ તથા તરેહ તરેહનાં રત્નોની વૃષ્ટિ કરો.

पद्मा श्रीँ मन्मथ क्लीँ हृदयं नमः । – हे सुप्रतिष्ठे ! हे श्रेष्ठे ! हे वरिष्ठे ! हे गरिष्ठे ! हे शमे ! हे शमप्रमे ! हे महाप्रमे ! हे भासुरे ! मेरे, सभी मनोरथो को पूर्ण करो, धन, धान्य,

हिरण्य, सुवर्ण और विविध रत्नों की वृष्टि करो।

ॐ ह्रीँ श्रीँ रूपे प्रसीद २। ॐ श्रीँ दिव्यानुभावे प्रसीद २। ॐ श्रीँ उज्ज्वले प्रसीद २, ॐ ह्रीँ श्रीँ उज्ज्वलरूपे प्रसीद २। ॐ श्रीँ ज्योतिर्मयि प्रसीद २। ॐ श्रीँ ज्योतिरूपधरे प्रसीद २ मम गृहं मम गृहस्य अंगणं नन्दनवनं कुरु कुरु। ॐ अमृतकुम्भे प्रसीद २। ॐ अमृतकुम्भरूपे प्रसीद २ मम वांछितं देहि २। ॐ ऋद्धिदे प्रसीद २, ॐ समृद्धिदे प्रसीद २, ॐ महालक्ष्मि प्रसीद २, ॐ श्रीँ लोकमातः प्रसीद २, ॐ श्रीँ लोकजननि प्रसीद २, ॐ श्रीँ शोभावर्द्धिनि प्रसीद २, ॐ श्रीँ अमृत-संजीवनि प्रसीद २, ॐ श्रीँ शान्त लहरि

प्रसीद २, ॐ श्रीँ प्रशान्तलहरि प्रसीद २, ॐश्रीँ शांतप्रशांतलहरि प्रसीद २। ॐ श्रीँ ग्लौँ श्रीँ नमः, ॐ ह्रीँ श्रीँ सर्वशत्रुदमनि सर्वशत्रून् निवारय २ विघ्नं छिन्धि २ प्रसीद २ धरणेन्द्रपद्मावति मम सुखं कुरु २ प्रसीद २।

ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ લક્ષ્મીરૂપે પ્રસન્ન થાઓ. ૐ શ્રીઁ દિવ્યાનુભાવે પ્રસન્ન થાઓ. ૐ શ્રીઁ ઉજ્જ્વલસ્વરૂપા પ્રસન્ન થાઓ. ૐ શ્રીઁ ઉજ્જ્વલરૂપા પ્રસન્ન થાઓ ૐ શ્રીઁ જ્યોતિર્મયિ પ્રસન્નથાઓ ૐશ્રીજ્યોતિરૂપધરા પ્રસન્ન થાઓ, મારું ઘર અને મારા ઘરના આંગણાને નંદનવન સમાન કરો—નંદનવન બનાવો. ૐ અમૃતકુંભા પ્રસન્ન થાઓ. ૐ અમૃતકુંભા-

રૂપા પ્રસન્ન થાઓ. મારી મનોકામના પૂર્ણ કરો ૐ ઋદ્ધિદા પ્રસન્ન થાઓ. ૐ સમૃદ્ધિદા પ્રસન્ન થાઓ. ૐ શ્રી મહાલક્ષ્મીદેવી પ્રસન્ન થાઓ ૐ શ્રી લોકમાતા પ્રસન્ન થાઓ પ્રસન્ન થાઓ.ૐ શ્રી લોકજનનિ પ્રસન્ન થાઓ.ૐ શ્રી શોભાવર્ધિની પ્રસન્ન થાઓ. ૐ શ્રી અમૃત-સંજીવનિ પ્રસન્ન થાઓ. ૐ શ્રી શાન્તલહરિ પ્રસન્ન થાઓ ૐ શ્રી શાંત પ્રશાંતલહરિ પ્રસન્ન થાઓ. ૐ શ્રી ગ્લૌં શ્રી નમઃ ૐ હ્રૂઁ સર્વ-શત્રુદમનિ મારા સર્વ શત્રુઓનું નિવાણ કરો વિઘ્ન કાપો પ્રસન્ન થાઓ હે ધરણેન્દ્ર અને પદ્માવતી મને સુખી કરો પ્રસન્ન થાઓ.

ॐ ह्रीँ श्रीँ रूपे (प्रशस्त रूपवाली) मेरे ऊपर प्रसन्न होओ। ॐ श्रीँ हे दिव्यानु-भावे ! (दिव्यप्रभावशाली !) मेरे उपर प्रसन्न होओ । ॐ ह्रूँ श्रीँ हे उज्ज्वले ! प्रसन्न होओ। ॐ ह्रूँ श्रीँ हे उज्ज्वलरूपे ! प्रसन्न होओ। ॐ ह्रूँ श्रीँ हे ज्योतिर्मय ! प्रसन्न होओ। ॐ ह्रीँ श्रीँ हे ज्योती रूप-धरे ! प्रसन्न होओ, मेरे घर को, मेरे घर के आँगन को नन्दनवन करो। ॐ हे अमृत कुम्भे प्रसन्न होओ। ॐ हे अमृत कुम्भरूपे ! प्रसन्न होओ, मेरे सभी वाञ्छित पूर्ण करो, ॐ हे ऋद्धिदे ! प्रसन्न होओ, ॐ हे समृद्धि दे ! प्रसन्न होओ, ॐ श्रीँ हे महालक्ष्मी ! प्रसन्न

होओ, ॐ श्रीँ हे लोकमाता ! प्रसन्न होओ, ॐ श्रीँ हे लोकजननि ! प्रसन्न होओ, ॐ श्रीँ हे शोभावर्द्धिनि ! (शोभा बढाने वाली) प्रसन्न होओ, ॐ श्रीँ हे अमृतसंजीवनि ! प्रसन्न होओ, ॐ श्रीँ हे शान्तलहरी ! प्रसन्न होओ, ॐ श्रीँ प्रशान्तलहरी प्रसन्न होओ, ॐ श्रीँ शान्तप्रशान्तलहरी प्रसन्न होओ, ॐ श्रीँ ग्लौँ श्रीँ आपको नमस्कार हो ! ॐ हीँ सभी शत्रुओंका दमन करने वाली ! सभी शत्रुओंका निवारण करो, विघ्नका छेदन करो, प्रसन्न होओ, हे, धरणेन्द्र पद्मा-वति ! मुझे सुख दो, प्रसन्न होओ !

मूलमंत्र—ॐ ह्रीँ श्रीँ असिआउसाणं नमः ।

મૂળમંત્ર—ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ અસિઆઉસાણં નમઃ

શ્રી અરિહંત દેવને નમસ્કાર કરું છું.

શ્રી સિદ્ધ ભગવાનને નમસ્કાર કરું છું.

શ્રી આચાર્યજીને નમસ્કાર કરું છું.

શ્રી ઉપાધ્યાયજીને નમસ્કાર કરું છું.

લોકને વિષે વિચરતાં સાધુ—સાધ્વીજીઓને નમસ્કાર કરું છું.

मूलमन्त्र—ॐ ह्रीँ श्रीँ असि आउसाणं नमः।

१ श्रीँ अरिहन्त देवको नमस्कार हो।

२ श्रीँ सिद्धभगवानको नमस्कार हो।

३ श्रीँ आचार्यको नमस्कार हो।

४ श्रीँ उपाध्यायको नमस्कार हो।

५ लोक में विराजमान सभी साधु—साध्वीयोंको नमस्कार हो।

ॐ मंगलकरि प्रसीद, २, सुखकरि प्रसीद २, ॐ शांतिकरि प्रसीद २, ॐ ऋद्धिसिद्धिकरि प्रसीद २, सुखं देहि, शांतिं देहि, ऋद्धिसिद्धिं देहि, ॐ किलिकिलि एहिएहि आगच्छ आगच्छ सर्वसिद्धिदायिनि मम मनोवांछितं शीघ्रं पूरय पूरय।

ૐ મંગલ કરનારી પ્રસન્ન થાઓ, ૐ સુખ કરનારી પ્રસન્ન થાઓ, ૐ શાંતિ કરનારી પ્રસન્ન થાઓ. ૐ રિદ્ધિ સિદ્ધિ કરનારી પ્રસન્ન થાઓ, સુખ આપો, શાંતિ આપો, રિદ્ધિ સિદ્ધિ આપો, ૐ કલિ કલિ એહિ—એહિ, પધારો પધારો, હે સર્વસિદ્ધિદાયિનિ મારી મનોકામનાઓ તુરત પૂર્ણ કરો.

ॐ हे मङ्गल करनेवाली! प्रसन्न होओ

ॐ हे सुख करनेवाली ! प्रसन्न होओ, हे शान्ति करनेवाली ! प्रसन्न होओ, हे ऋद्धिसिद्धि करनेवाली ! प्रसन्न होओ, सुख दो, शान्ति दो, ऋद्धिसिद्धि दो, किलि-किलि ! एहिएहि (आओ आओ) आगच्छ आगच्छ (आओ आओ) हे सभी सिद्धियोंको देनेवाली। मेरे सभी मनोवाञ्छितोंको शीघ्र पूर्ण करो।

साध्यमंत्र--ॐ श्रीँ धारे प्रसीद प्रसीद। उपहृदयम्—ॐ श्रीँ त्रिलोकवासिन्यै केवल लक्ष्म्यै नमः धनधान्यहिरण्यसुवर्णधारां ममनिवासे पातय २। ॐ श्रीँ रत्नसिंहासने प्रसीद २, ॐ कमलासने प्रसीद २। ॐ रत्नकुण्डले प्रसीद

२, ॐ रत्नमुकुटे प्रसीद २। ॐ रत्नभूषणे प्रसीद २। ॐ चारुच्छत्रचामरे प्रसीद २, ॐ सहस्रकिरणप्रद्योतकरि सर्वराजवशकरि सर्वप्रजावशकरि सर्वलोकवशकरि सर्वं मम वश्यं कुरु कुरु।

સાધ્યમંત્ર–ૐ શ્રીધારા પ્રસન્ન થાઓ ઉપહૃદયમ્ ૐ ત્રણે લોકમાં નિવાસ કરનાર કેવલ લક્ષ્મીને મારા નમસ્કાર હજો. ધનધાન્ય, હિરણ્ય સુવર્ણની ધારા મારા ઘરમાં વરસાવો. ૐ શ્રીં રત્નસિંહાસનવાળી પ્રસન્ન થાઓ. ૐ કમલાસનવાળી પ્રસન્ન થાઓ. ૐ રત્નકુંડલવાળી પ્રસન્ન થાઓ. ૐ રત્નમુકુટવાળી પ્રસન્ન થાઓ. ૐ રત્નભૂષણવાળી

પ્રસન્ન થાઓ. ૐ સુંદર છત્રચામરયુક્ત પ્રસન્ન થાઓ. ૐ હે હજાર કિરણોના પ્રકાશથી તેજોમયી સર્વ રાજાઓને વશ કરનારી સર્વ પ્રજાને વશ કરનારી હે દેવી! સર્વ મને વશ થાય તેવું કરો.

उपहृदय ॐ त्रिलोकवासिनी लक्ष्मीको नमस्कार हो, धन, धान्य, हिरण्य, सुवर्णकी धारा मेरे घरमें वरसाओ! ॐ हे रत्नसिंहासने! (रत्नसिंहासनवाली!) प्रसन्न होओ।

हे कमलासने! (कमलके आसनवाली!) प्रसन्न होओ। हे रत्नकुण्डवाली! प्रसन्न होओ। हे रत्नमुकुटवाली! प्रसन्न होओ, ॐ हे रत्नोंके भूषणवाली! प्रसन्न होओ।

ॐ हे चारु (सुन्दर) छत्र और चामरवाली ! प्रसन्न होओ। ॐ हे सहस्र किरणों से प्रकाश करनेवाली ! हे सभी राजाओंको वश करनेवाली ! हे सभी प्रजाको वश करनेवाली ! हे सभी लोगोंको वश करनेवाली ! सभीको मेरे वशमें करो !

ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ महामायः प्रसीदतु। इन्द्रः प्रसीदतु। सूर्यः प्रसीदतु। सोमः प्रसीदतु। यमः प्रसीदतु। वरुणः प्रसीदतु। वैश्रवणः प्रसीदतु। हरिणैगमेषिदेवः प्रसीदतु। त्रिजृम्भकः प्रसीदतु। शब्दापातिस्वामि स्वातिदेव प्रसीद २। विकटा पातिस्वामिप्रभासदेव प्रसींद २। गंधापातिस्वाम्यरुणदेव प्रसीद २।

माल्यवदद्रिस्वामिपद्मदेव प्रसीद सर्वदिशाभ्यः सर्वविदिशाभ्यः कल्पलतेव मम वांछितं पूरय २।

ૐ હ્રીં શ્રીં ક્લીં કેવળ લક્ષ્મી પ્રસન્ન થાઓ. ઇન્દ્ર પ્રસન્ન થાઓ. સૂર્ય પ્રસન્ન થાઓ. સોમ (ચંદ્ર) પ્રસન્ન થાઓ. યમ પ્રસન્ન થાઓ. વરુણ પ્રસન્ન થાઓ. વૈશ્રવણ પ્રસન્ન થાઓ. હરિણૈગમેષિદેવ પ્રસન્ન થાઓ ત્રિજૃમ્ભક દેવ પ્રસન્ન થાઓ. શબ્દાપાતિ પર્વતના અધિપતિ સ્વાતિદેવ પ્રસન્ન થાઓ. વિકટાપાતિ પર્વતના અધિ-પતિ પ્રભાસદેવ પ્રસન્ન થાઓ. ગંધાપાતિ પર્વતના અધિપતિ અરુણદેવ પ્રસન્ન થાવ. માલ્યવદદ્રિપર્વતના અધિપતિ પદ્મદેવ

પ્રસન્ન થાવ. સર્વ દિશાથી સર્વ વિદિશાથી કલ્પલતા રામા મારા સર્વ મનોરથ પૂર્ણ કરો.

ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीं महामाया प्रसन्न होओ ! इन्द्र प्रसन्न होओ ! सूर्य प्रसन्न होओ ! सोम प्रसन्न होओ ! यम प्रसन्न होओ । वरुण प्रसन्न होओ । वैश्रवण प्रसन्न होओ । हरिणैगमेषि देव प्रसन्न होओ । त्रिजृम्भक देव प्रसन्न होओ । शब्दापाति पर्वतके स्वामी हे स्वातिदेव ! प्रसन्न होओ । विकटापाति पर्वतके स्वामी हे प्रभासदेव ! प्रसन्न होओ । गन्धापाति पर्वत के स्वामी हे अरुणेदेव ! प्रसन्न होओ । माल्यवान्

पर्वतके स्वामी हे पद्मदेव! प्रसन्न होओ। सभी दिशाओंसे कल्पलताके समान मेरे वाञ्छित पदार्थोंको पूर्ण करो।

अनुमोदयन्तु मां मंत्राधिष्ठितदेवाः।

शम २ मज २ सज २ उज २ तर २ मिल २ दिल २ पुल २ फुल २।

હે મંત્રના અધિષ્ઠિત દેવો! મને અનુમોદન આપો. શમ-શમ, મજ-મજ, સજ-સજ, ઉજ-ઉજ, તર-તર, મિલ-મિલ, દિલ-દિલ, પુલ-પુલ, ફુલ-ફુલ.

हे मन्त्राधिष्ठित देवो! मेरा अनुमोदन करो। शम २ मज २ सज २ उज २ तर २ मिल २ दिल २ पुलं २ फुल २।

दयामयि दयस्व २ मां, जागृष्व २ उत्तिष्ठ २ सुखकरं २ हिरण्यसुवर्णं देहि २ दापय २ मह्यं हितकरं शांतिकरं कुलकरं वंशकरं वंशवृद्धिकरं । महापद्महृदनिवासिनि ह्री देवि मम लज्जां रक्ष २ । महापुंडरीकहृदनिवासिनि बुद्धिदेवि मम बुद्धिं देहि २ । तिगिच्छहृद-निवासिनि धृतिदेवि मम धैर्यं कुरु २ । केसरिदहृनिवासिनि कीर्तिदेवि मम यशः कीर्तिं प्रसारय २ ।

હે દયામયિ ! મારા ઉપર દયા કરો, મારું રક્ષણ કરો. જાગો, જાગો, ઊઠો–ઊઠો સુખ ઉપજાવે તેવું તેટલું હિરણ્ય સુવર્ણ આપો, અપાવો. મને હિતકારક, શાંતિ-

કારક, કુળવંશ રાખનાર તથા મારા ધર્મ-વંશની વૃદ્ધિ કરનાર આપો—અપાવો. હે મહાપદ્મ હૃદમાં બિરાજતી હ્રીં દેવી! મારી ઇજ્જત આબરૂનું રક્ષણ કરો. હે મહાપુંડરીક હૃદમાં બિરાજતી બુદ્ધિદેવી! મને બુદ્ધિ આપો. તિગિચ્છ હૃદમાં બિરાજતી હે ધૃતિ-દેવી મને ધૈર્યવાન બનાવો. હે કેસરિ હૃદમાં બિરાજતી હે કીર્તિદેવી! મારો યશ અને મારી કીર્તિ ચોમેર ફેલાવો.

हे दयामयि! मेरे उपर दया करो २ जागो २ उठो २ सुखकर हिरण्य सुवर्ण दो, मुझे हितकर, शान्तिकर, कुलकर, वंशकर, वंशवृद्धिकर, हिरण्य सुवर्ण दिलाओ। महापद्महृद

में निवास करनेवाली हे ह्री देवी ! मेरी लज्जा रखो । महापुण्डरीक ह्द में निवास करनेवाली हे बुद्धिदेवी ! मुझे बुद्धि दो । तिगिच्छ ह्द में निवासकरनेवाली हे धृतिदेवी ! मुझे धैर्य दो । केसरि ह्द में निवासकरनेवाली हे कीर्तिदेवी ! मेरे यश और कीर्तिको फैलाओ ।

ॐ ह्रीं विश्वरूपिणि, विभूति विभूतिरूपिणि-सृष्टि सष्टिरूपिणि, धृति घृतिरूपिणि, कीर्ति कीर्तिरूपिणि, सिद्धि सिद्धिरूपिणि, सवसुख-साम्राज्यदायिनि मम त्रिलोकसंपदं कुरु कुरु, हिरण्य-सुवर्णैः सुखसिद्धिसौभाग्यैः श्रेष्ठैः सर्वोपकरणैः सर्वभोगैः सर्वोपभोगैश्च मम कोषकोष्ठागाराणि भर भर पूरय पूरय ।

ૐ હ્રીઁ વિશ્વરૂપિણિ, વિભૂતિ–વિભૂતિ-રૂપિણિ, સૃષ્ટિ સૃષ્ટિરૂપિણિ, ધૃતિ-ધૃતિરૂપિણિ, કીર્તિ–કીર્તિરૂપિણિ, સિદ્ધિ–સિદ્ધિરૂપિણિ,

હે સર્વ સુખ સામ્રાજ્ય દેનારી દેવી! ત્રણે લોકની સંપત્તિ મને આપો. હિરણ્ય, સુવર્ણ સુખ, સિદ્ધિ સૌભાગ્યથી, શ્રેષ્ઠ સર્વ ઉપકરણોથી, સર્વ ભોગોથી, સર્વ ઉપભોગોથી મારો ખજાનો–ભંડાર ઠાંસોઠાંસ ઠાંસીને ભરપૂર કરો.

ॐ ह्रीँ हे विश्वरूपिणि ! हे विभूति ! हे विभूतिरूपिणि ! हे सृष्टि ! हे सृष्टिरूपिणि हे धृति ! हे धृतिरूपिणि ! हे कीर्ति ! हे कीर्तिरूपिणि ! हे सिद्धि ! हे सिद्धिरूपिणि !

हे सभी सुख और साम्राज्यको देनेवाली ! मुझे तीनों लोकोंकी सम्पत्ति दो, हिरण्यों से, सुवर्णों से, सिद्धियों से, सौभाग्यों से, श्रेष्ठ सभी सामग्रियों से, सभी भोगों से और सभी उपभोगों से मेरे कोष और कोठारोंको भरो, पूर्ण करो ।

मूलविद्या—

ॐ नमिऊण असुरसुरगरुलभुयंगपरिवंदिय गयकिलेसे । अरिहा सिद्धायरिय उवज्झाय सव्वसाहुणो ॥

ॐ ह्रीँ नमः धनदपुत्रि जगत्सवित्रि अष्टसिद्धिप्रधानमहानिधान सुवर्णकोटि रत्नकोटि शतसहस्रसंपन्ने आगच्छ २ भगवति मम गृहे मम पुरे प्रविश प्रविश मम अक्षीण सर्वधनं धारारूपेण वर्षय वर्षय ।

ૐ હ્રીં નમઃ હે ધનદપુત્રિ ! જગત્-સવિત્રિ, આઠ સિદ્ધિઓમાં મુખ્ય મહાનવ-નિધાન, સુવર્ણકોટિ, રત્નકોટિ, લાખો-સંપત્તિ સાથે પધારો. હે ભગવતિ ! મારા ઘરમાં, મારા નગરમાં પ્રવેશ કરો. મારા ઘરમાં અક્ષય અને વર્ધમાન સર્વધનની અસ્ખલિત ધારા વડે વૃષ્ટિ કરો.

ॐ ह्रीं नमः हे धनदपुत्रि ! हे जगत्स-वित्रि ! हे अष्टसिद्धिप्रधान महानिधानवाली ! लक्षलक्ष सुवर्णकोटि और रत्नकोटियों से युक्त ! आओ २, हे भगवति ! मेरे घर में, मेरे पुर में प्रवेश करो, मेरे लिये सभी प्रकारके अक्षीण धनोंको धारारूप में बरसाओ ।

महाविद्या—

ॐ ह्रीँ श्रीँ श्रीधारे मम चिंतितसुख-दायिनि अचिंतितसुखदायिनि प्रसीद २ मम सर्वं कार्यं साधय साधय ।

મહાવિદ્યા—

ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ મારાં ચિંતવેલાં સુખો આપનારી તથા મારા શમણામાં પણ નથી એવાં વણચિંતવ્યાં સુખોની આપનારી હે શ્રીધારા દેવી ! પ્રસન્ન થાવ. મારાં સર્વ-કાર્યો સિદ્ધ કરો. મારા મનના મનોરથ પરિપૂર્ણ કરો.

સર્વસુખનિધિયંત્ર:-

થ	થ	વ	વ
બ	બ	ઝ	ઝ
દ	દ	ધ	ધ

महाविद्या—

ॐ ह्रीं श्रीं श्रीधारे मम चिंतित सुख-दायिनि अचिंतित सुखदायिनि प्रसीद २ मम सर्वं कार्यं साधय ।

सर्वसुखनिधियंत्र —

थ	थ	व	व
ब	ब	झ	झ
द	द	ध	ध

ॐ नमः श्रीधारे चिंतामणि महाविद्ये करुणशरणे दीनभरणे जगदुद्धरणे विमलकमल-वासिनि हिरण्य—सुवर्ण-धनधान्यकरि मम सकलार्थ-सिद्धिं प्रापय प्रापय, सर्वचिंतां चूरय चूरय, सर्वरिपून् स्तंभय २ निवारय २, जृंभय २, मोहय २, सुखदे शिवदे शान्तिदे शुभदे प्रमोददे मम सर्वसौभाग्यं ऋद्धिं सिद्धिं समृद्धिं वश्यं रक्षां च कुरु कुरु, मम जयं विजयं च कुरु कुरु ॥

પરમહૃદયમ્

નમઃ શ્રીધારે ચિંતામણિ મહાવિદ્યા આપત્તિમાં આવી પડેલા ઉપર કરુણાભાવ રાખીને શરણ આપવાવાળી, ગરીબોનું ભરણ-પોષણ કરવાવાળી, જગતનો ઉદ્ધાર કરવાવાળી,

વિમળ કમલમાં નિવાસ કરનારાવાળી, હિરણ્ય, સુવર્ણ, ધનધાન્ય નિપજાવનારી હે દેવી! મારા સકળ અર્થની સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરાવો. મારી સર્વ આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિઓ હરી લો. મારા સર્વ શત્રુઓને થંભાવી દો, તેનું નિવારણ કરો. મારા શત્રુઓને સ્તંભિત કરો. મારા ઉપર મમતા રાખો. હે સુખ દેનારી, કલ્યાણ કરનારી, શાંતિ દેનારી, શુભ કરનારી, આનંદ પ્રમોદ દેનારી, મારું સર્વ સૌભાગ્ય, રિદ્ધિ, સિદ્ધિ, સમૃદ્ધિ અને મારા વંશનું રક્ષણ કરો. મારો જય–વિજય થાય તેવું કરો.

परमहृदय—

ॐ नमस्कार हो, हे श्रीधारे! हे चिन्तामणि महाविद्ये! हे दयनीय लोगोंके शरण रूप! हे दीनोंका भरण करनेवाली! हे जगत्के उद्धार करनेवाली! हे विमलकमलके उपर वास करनेवाली! हे हिरण्य—सुवर्ण—धन—धान्य देनेवाली! मेरे सभी अर्थोंको सिद्ध करो, मेरी सभी चिन्ताओंको चूरो, मेरे सभी शत्रुओंको स्तब्ध करो, निवारित करो, जृम्भित करो, मोहित करो। हे सुख देनेवाली! हे शिव—कल्याण—देनेवाली! हे शान्ति देनेवाली! हे शुभ देनेवाली! हे प्रमोद देनेवाली! मुझे सभी सौभाग्य दो, ऋद्धि दो, सिद्धि दो, समृद्धि दो, सभीको मेरे

वश में करो, मैंरी रक्षा करो, मेरी जय–
विजय करो ।

यह विद्या अचलमति विद्याधरने भद्रनंद नामक गाथापति को दी ।

इति श्रीघारामहाविद्यानामक संपत्स्मरण ॥ ४ ॥

५–अथ ऋद्धिस्मरणम्

ऋद्धिस्मरणमात्रेण जायते ऋद्धिमान्नरः । तस्माद्
ऋद्धिं भगवतः प्रवक्ष्यामि शुभावहाम् ॥ १ ॥

૫--મું રિદ્ધિસ્મરણ

(૧) રિદ્ધિસ્મરણના અધ્યયન માત્રથી માનવી રિદ્ધિમાન બને છે. માટે હંમેશાં શુભ કરનારી એવી ભગવાનની રિદ્ધિનું હું વર્ણન કરીશ.

५—ऋद्धिस्मरण

भगवानकी ऋद्धिके स्मरणमात्र से मनुष्य ऋद्धिमान् होता है, इसलीये भगवानकी शुभदायक ऋद्धिको मैं कहता हूँ ॥ १ ॥

ऋद्धेर्निरीक्षणं कर्तुं यस्याहारकलब्धिकः ।
गच्छत्याहारकं कृत्वा तस्मै भगवते नमः ॥२॥

(२) જેની રિદ્ધિના નિરીક્ષણ અર્થે આહારક લબ્ધિધારી મુનિરાજ પોતાની લબ્ધિના પ્રતાપે ભગવાન પાસે જાય છે, તે પ્રભુને મારા નમસ્કાર હજો.

आहारकलब्धिवाले मुनि, भगवानकी ऋद्धिको देखनेके लिये आहारक लब्धिका स्फोरण करके उनके समीप जाते हैं एसे भगवान्को नमस्कार

करता हूँ ॥ २ ॥

अनन्तं केवलं ज्ञानं तथा केवलदर्शनम् ।
अनन्तसौख्यमप्येवं सम्यक्त्वं क्षायिकं तथा ॥३॥
यथाख्यातं च चारित्र-मवेदित्वमतीन्द्रियम् ।
दानादिलब्धयः पञ्च द्वादशोक्ता गुणा इमे ॥ ४ ॥

આ પ્રભુની રિદ્ધિ કેવીક છે? જેને ૧ અનંત કેવલજ્ઞાન છે. ૨ અનંત કેવળ દર્શન છે. ૩ અનંતુ સુખ છે. ૪ ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ છે.

(૪) તે ઉપરાંત ચારિત્રોમાં શ્રેષ્ઠ એવું ૫. યથાખ્યાતચારિત્ર છે. ૬. અવેદીપણું (સ્ત્રી, પુરુષ, નપુંસકપણાથી મુક્ત) છે. અતીન્દ્રિયપણાથી અગોચર પાંચ પ્રકારની

લબ્ધિઓ (દાન ૮ લાભ ૯ ભોગ ૧૦ ઉપભોગ ૧૧ અને વીર્ય ૧૨) છે. એને બારે ગુણે કરીને સહિત છે.

अरिहंत भगवानके बारह गुण

(१) अनन्त केवल ज्ञान, (२) अनन्त केवल दर्शन, (३) अनन्त सौख्य, (४) क्षायिक सम्यक्त्व, (५) यथाख्यातचारित्र, (६) अवेदित्व, (७) अतीन्द्रियत्व और पाँच दानादि-लब्धि, अर्थात् (८) दानलब्धि, (९) लाभलब्धि, (१०) भोगलब्धि, (११) उपभोगलब्धि और (१२) वीर्यलब्धि, ये बारह गुण अरिहंतों में होते है ॥ ३–४ ॥

दिव्यं लोकोत्तरं रूपं दिव्यलावण्यसंसृतम् ।
दिव्यं ज्ञानादिकं यस्य तस्मै भगवते नमः ॥५॥

(૫) તે ઉપરાંત આ લોકમાં એના જેવું રૂપ નથી એવું દિવ્ય અને અલૌકિક જેવું રૂપ છે. જેના શરીરનું લાવણ્ય–સુંદરતા પણ દિવ્ય છે. જેનું જ્ઞાન વગેરે પણ દિવ્ય છે તે ભગવાનને મારા નમસ્કાર હજો.

जिनका दिव्य रूप है, जो दिव्य लावण्य-वाले हैं, जिनके दिव्य ज्ञानादिक गुण हैं, उन भगवान्‌को मैं नमस्कार करता हूँ ॥५॥

ऊर्ध्वाग्राः कण्टकाः सर्वे
यत्प्रभावादधोमुखाः ।

विषमाऽपि समा भूमि-

स्तस्मै भगवते नमः ॥ ६ ॥

(६) શું ભગવાનની સિદ્ધિ છે! શું તેનો પ્રભાવ છે! ધરતી પર ઊંચી અણી રાખીને પડેલા કાંટા પણ એના પ્રભાવે કરીને અધોમુખ–આડા પડી જાય છે. એવા પ્રભુને મારા નમસ્કાર હજો.

जिनके प्रभावसे ऊर्ध्वमुख काँटे अधोमुख हो जाते हैं, विषम भूमि भी सम हो जाती है ऐसे भगवान्को नमस्कार हो ॥६॥

ईतिर्भीतिश्च मारी च

दुर्भिक्षं वैरभावना ।

आधिर्व्याधिरुपाधिश्च

तथोत्पातः प्रशाम्यति ॥ ७ ॥

(૭) અતિવૃષ્ટિ—અનાવૃષ્ટિ વગેરે ગમે તે પ્રકારનો ભય લાગતો હોય, મહામારી—મરકીનો રોગ ચાલતો હોય, દુષ્કાળ તેનું ખપ્પર ભરતો હોય, શત્રુઓની વૈરભાવના પ્રબળ હોય, ચારે તરફ આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિનું સામ્રાજ્ય વરતાતું હોય તથા દેશમાં કે નગરમાં ભારે ઉત્પાત મચ્યો હોય તો તે સઘળું પ્રભુની રિદ્ધિના પ્રતાપે શમી જાય છે.

पचीस—पचीस योजन तक जिनके प्रभाव से (१) ईति अर्थात् १ अतिवृष्टि, २ अनावृष्टि, ३ चूहोका उपद्रव, ४ टीडोंका उपद्रव, ५ शुकोंका उपद्रव और ६ परचक्रका भय,

यह छ प्रकारकी ईति, (२) भीति–भय (३) मारी–मरकी, (४) दुर्भिक्ष, (५) शत्रुता, (६) (६) आधि–मानसिक पीडा, (७) व्याधि–शारीरिक पीडा, (८) उपाधि (झंझट) और (९) उत्पात–उपसर्गादि, ये सभी प्रशान्त हो जाते हैं ॥७॥

ऋतवश्च वसन्ताद्याः,
सर्वे प्रादुर्भवन्ति च ।
लोकाः प्रमुदिता यस्मात्
तस्मै भगवते नमः ॥ ८ ॥

(८) જેના પ્રભાવે કરીને વસંત, ગ્રીષ્મ, વર્ષા, શરદ, હેમન્ત, શિશિર ઋતુઓ પ્રગટ થાય છે. જેના પ્રભાવે કરીને સર્વ લોકમાં

આનંદમંગળ વરતાઈ રહે છે તેવા પ્રભુને મારા નમસ્કાર હજો.

जिन भगवान्‌की अतिशय महिमा से वसन्त आदि सभी ऋतुएँ एक साथ प्रकटित होती हैं और जिनसे सभी लोगोंको आनन्द होता है, ऐसे भगवानको मैं नमस्कार करता हूँ ॥८॥

संवर्तकेन वातेन,
तत्र योजनमण्डलम् ।
संशोध्यते च परितः,
प्रासु पुष्पाम्बुवर्षणम् ॥९॥

रूप्यसालो दीप्यमानः
स्वर्णकङ्गुर–शोभितः ।
स्वर्णसालोऽपि रुचिरो,
रत्नकङ्गुर–शोभितः ॥ १० ॥

रत्नसालस्तृतीयश्च
भास्वरो मणिकङ्गुरः ।
इन्द्रास्तत्र चतुःषष्टि-
रायान्ति प्रभुसन्निधौ ॥११॥
अशोकपादपस्तत्र
सिंहासनवरस्तथा ।
दुन्दुभिश्चामरं छत्रं,
प्रादुर्भवति पुण्यतः ॥ १२ ॥

(૯) જેના પ્રભાવે કરીને સંવર્તક નામે પવન-વાયરા દ્વારા આખું યોજન મંડળ શુદ્ધ થઈ તેમાંથી અચેત પુષ્પોની વૃષ્ટિ થાય છે તેવા પ્રભુને મારા નમસ્કાર હજો.

(૧૦) પ્રભુની રિદ્ધિનો મહિમા તો

જુઓ રૂપાના દેદીપ્યમાન ગઢ અને સુવર્ણના ઝગમગતા સુશોભિત કાંગરા ૧, સુવર્ણના ગઢ અને રત્નના સુશોભિત કાંગરાની ૨ રચના થાય છે.

(૧૧) ત્રીજો રત્નનો ગઢ અને મણિ રત્નોના કાંગરાની રચના થાય છે. અને જ્યાં ૬૪ ઇન્દ્રો પ્રભુની સેવા માટે હાજર થાય છે.

(૧૨) એક બાજુ આ બધી રચનાઓ થાય છે. બીજી બાજુ અશોક વૃક્ષ નીચે પ્રભુ સિંહાસન પર બિરાજમાન થાય છે. છત્ર–ચામરો ઢોળાય છે. અને આકાશમાં દેવો દુંદુભિ--નાદ કરી પ્રભુના મહિમાની જગતને

જાણુ કરે છે. આ બધું પ્રભુના પુણ્ય-
પ્રભાવથી થાય છે.

भगवान् जिनेन्द्र देवका जहाँ समवसरण होता है वहाँ पर व्यन्तरदेव, संवर्त्तकवायु वैक्रिय करके चारों तरफ योजन मण्डल क्षेत्रको पहले–पहल वहांका कूडा–कचरा निकालकर साफ करते हैं, फिर वहां प्रासुक (अचित) पुष्प और अचित जलकी वृष्टि करते हैं, सोने के कंगूरों से शोभित, जगमगता हुआ पहला चान्दीका गढ बनाते हैं, रत्नोंके कंगूरों शोभित सोनेका दूसरा गढ बनाते हैं, और मणिमय कंगूरों से सुशोभित, प्रकाशवान् तीसरा रत्नोंका गढ बनाते हैं । वहाँ पर प्रभुके चरणोंके समीप चौसठ

इन्द्र आते हैं । प्रभुके पुण्य से वहाँ पर अशोक वृक्ष, श्रेष्ठ सिंहासन, दुन्दुभि, चामर और छत्र-प्रगट होते हैं ॥ ९–१२ ॥

भामण्डलं प्रभोस्तत्र नेत्रानन्दकरं परम् ।
दिव्यध्वनिश्च सर्वेषां सुखदं जायते ततः ॥

(૧૩) આ પ્રમાણે પ્રભુ જ્યાં બિરાજે છે ત્યાં આનંદની સીમા નથી. પ્રભુના ભા મંડળનાં દર્શન કરતાં નેત્રમાં અનંદનાં પૂર ઉભરાય છે. પ્રભુના મુખેથી દિવ્ય વાણીની ઘોષણા થાય છે, ત્યારે હાજર રહેલાં સૌ કોઈ પ્રાણી માત્ર વિષાદ રહિત થઈ સુખનો અનુભવ કરે છે. રોમેરોમ આનંદ અને સુખથી ઉભરાય છે. આવું સમોસરણ પ્રભુ જ્યાં બિરાજતા હોય ત્યાં થાય છે.

वहां पर नेत्रोंको आनन्द देनेवाला मण्डल प्रगट होता है, और दिव्यध्वनि होती है। वह सभीं जीवोंके लिये सुखदायक होती हैं। ये आठ महाप्रातिहार्य तीर्थंकरोंके होते हैं ॥ १३ ॥

स्वर्गशोभा च या स्वर्गे
यावती स्यात्ततोऽधिका ।
अनन्तगुणिता शोभा,
राजते तत्र मण्डले ॥१४॥

(૧૪) પ્રભુના સમોસરણ આગળ તો સ્વર્ગ પણ પાણી ભરે છે. સ્વર્ગમાં રહેલી સ્વર્ગની શોભા કરતાં તો અનંતગણી શોભા સમોસરણની હોય છે.

वहां कैसी शोभा होती है

वह कहते हैं–

देवलोक में जितनी शोभा है उससे भी अनन्त गुणित अधिक शोभा भगवान् के समवसरण में होती हैं ॥ १४ ॥

न्यूनान्न्यूनं कोटिसंख्या–
स्तं सुराः समुपासते ।
द्वादशानां परिषदि
देशनां दिशति प्रभुः ॥ १५ ॥

(૧૫) અનેક જાતિ અને પ્રકારના દેવો. પ્રભુના સમોસરણમાં આવે છે. અને બાર પ્રકારની પરિષદોને પ્રભુ દેશના (પ્રવચન) આપે છે.

कमसे कम एक कराड देवता, प्रभुकी उपासना करते हैं, और प्रभु भवनपति, वानमन्तर, ज्योतिर्ष और वैमानिकदेव देवियां, तथा मनुष्य मनुष्यणी तिर्यंच और तिर्यंचणी, इस तरह बारह प्रकारकी परिषद् में धर्मदेशना देते हैं ॥ १५ ॥

देवा मनुष्यास्तिर्यञ्चः
सर्वे शृण्वन्ति देशनाम् ।
तत्तद्वाक्परिणामिन्या
भाषया स च भाषते ॥१६॥

(૧૬) દેવતા મનુષ્ય અને તિર્યંચ, મિત્ર અને શત્રુ સમભાવે પ્રભુના સમોસરણ ૩૫ ધર્મ સામ્રાજ્યમાં શત્રુતા ભૂલી દયા,

શાંતિ અને પ્રેમના વાતાવરણમાં અભય બની પ્રભુની વાણી પોતપોતાની ભાષામાં સમજે છે.

देव, मनुष्य, तिर्यंच, ये सभी प्रभुकी देशना सुनते हैं, और भगवान् उन उन जीवोंकी अपनी २ भाषा में परिणत होनेवाली भाषा में देशना देते हैं ॥ १६ ॥

यदि खण्डमयं क्षेत्रं
मधुवारि प्रवर्षणम् ।
क्षीरसारस्य पिण्डेन
पूरणं तत्र कर्षति ॥ १७ ॥
तत्रापि यदि बीजं स्यात्
पुण्ड्रकस्य निरामयम् ।

सेचनं तत्र सद्राक्षा

रसेन यदि तत्फलम् ॥१८॥

तद्रसादधिकानन्त

गुणा मिष्टा प्रभोर्गिरः ।

यस्य चोच्छ्वासनिःश्वासा

पद्मोत्पलसुगन्धिकाः ॥१९॥

(૧૭) પ્રભુની જે વાણીએ પ્રાણીમાત્રના આત્મા વચ્ચે પ્રેમની એકતા સાધી તે પ્રભુજીની વાણી કેવી છે, તો કહે છે કે ધારો કે કોઈ ખાંડનું ખેતર હોય અને સોનામાં સુગંધી જેમ તેમાં મધનો વરસાદ વરસે. દૂધના માવાનું ખાતર નાખવામાં આવે અને પછી તેને ખેડે.

(૧૮) આ ઉપરાંત પુંડ્રક નામની શેરડીનું શુધ્ધ અને નીરોગી બીજ વાવવામાં આવે અને તેનું સિંચન દ્રાક્ષના રસથી કરવામાં આવે. અને પછી દૈવયોગે તેનું ફળ ઉત્પન્ન થાય તો તે ફળ માટે કહેવાનું શું હોય ? કેવી સરસ તે શેરડીની મીઠાશ હોય !

(૧૯) એ શેરડીની મીઠાશ કરતાં તો અનંતગણી મીઠાશ પ્રભુની વાણીમાં રહેલી છે. જેના શ્વાસોશ્વાસમાં કમળના પુષ્પ જેવી આહ્લાદક સુગંધી ભરેલી છે.

भगवानकी वाणी कैसी मीठी होती है ? सो कहते हैं—

अगर खेत खांडका हो, उस में मधु (शहद) की वर्षा हो, और खादके स्थान में उसमें क्षीरसार (मक्खन) का पिण्ड डाला गया हो, फिर उस खेतको जोते । फिर उस खेतमें पुंड्रक नामके गन्ने—सांठेके नीरोग बीज बोया जाय, और उसको उत्तम द्राक्षारस से सींचे, फिर यदि उसमें फल लगे और वह फल जैसा मीठा हो उससे भी अनन्तगुण अधिक भगवान्‌की वाणी मीठी होती है । और भगवान्‌के उच्छ्वास—निःश्वास पद्म-कमल और उत्पलकमलके समान सुगन्धित होते हैं

॥ १७—१८—१९ ॥

जिनेन्द्र चरणोपान्ते ये
समायान्ति वादिनः ।
संशयापगाद् सर्वे
सुप्रसन्ना भवन्ति ते ॥२०॥

(૨૦) શાસ્ત્રના વાદવિવાદ કરનાર વિદ્વાનો પણ આખરે તો એ જિનેશ્વર પ્રભુના ચરણમાં આળોટે છે. અને જેઓ પ્રભુના માર્ગમાં સંશય રાખતા હતા તેઓનો સંશય ટળતાં પ્રસન્નતા અનુભવે છે.

जिनेन्द्र भगवानके चरणोंके समीप जो जो वादी जाते हैं वे सभी अपने संशयके दूर हो जानेके कारण अत्यन्त प्रसन्न होते हैं ॥ २० ॥

एवं समवसरणं जिनेन्द्रस्यातिशायिनः ।
उत्कृष्टशोभासंपन्नं द्योतमानं च सर्वतः २१

(૨૧) એવું જિનેન્દ્ર ભગવાનના અતિશયોથી શોભાયમાન સમોસરણ રચાયું છે. એની શોભા અને પ્રકાશથી સર્વત્ર પ્રકાશ પ્રકાશ રેલાઈ રહે છે.

अतिशय प्रभाव संपन्न भगवान् जिनेन्द्रदेवका समवसरण, इस प्रकार उत्कृष्ट शोभा से युक्त और चारों तरफ से प्रकाशमान होता है ॥ २१ ॥

तत्र रत्नमयी भूमा रत्नप्राकारगोपुरम् ।
रत्नपत्रैरत्नपुष्पैर्वृक्षैरत्नफलैर्युतम् ॥२२॥

(૨૨) આ સમોસરણની ભૂમિ કેવી

છે? તો કહે છે કે રત્નમય તો તેની ધરતી છે, રત્નના ગઢ અને રત્નોના દરવાજા છે. રત્નનાં પાંદડાં છે અને રત્નનાં પુષ્પો છે. રત્નનાં વૃક્ષ છે અને રત્નનાં ફળ બાઝેલાં છે.

उस समवसरणकी भूमि रत्नमयी होती है उसमें प्राकार (कोट) रत्नोंका होता है, गोपुर (नगरद्वार) भी रत्नोंका होता है, और वहां पर रत्नोंके पत्रवाले, रत्नोंके पुष्पवाले और रत्नोंके फलवाले वृक्ष होते हैं ॥ २२ ॥

क्वचिद् वैडूर्यसंकाशं
क्वचिन्नीलमणिप्रभम् ।
स्फटिकाभं क्वचिज्ज्योतिः
पद्मरागसमं क्वचित् ॥२३॥

क्वचिद् काञ्चनसंकाशं
बालसूर्यसमं क्वचित् ।
क्वचिन्मध्याह्नसूर्याभं
विद्युत्कोटिसमं क्वचित् ॥२४॥

(૨૩) સમોસરણની આ પુનિત ધરતી પર ઉપર પ્રમાણે સઘળું રત્નમય જ ભાસે છે. કોઈક સ્થળે વૈડૂર્ય રત્નથી સુશોભિત લાગે, તો કોઈક સ્થળે નીલમણિના ઝળકાટથી ઝળહળે છે. કોઈક સ્થળે સ્ફટિક રત્નનો ઝળકાટ દેખાય છે, તો કોઈક સ્થળે જ્યોતિ રત્ન સમાન, તો કોઈક સ્થળે પદ્મરાગની પ્રભા સમાન લાગે છે.

(૨૪) કોઈક સ્થળે સુવર્ણ નગરી

સમાન લાગે છે, તો કોઈક સ્થળે પ્રભાત સમયે ઊગતા બાલરવિ સમાન તેજસ્વી અને શીતળ પ્રકાશ સમું લાગે છે. કોઈ-વાર ખરા બપોરના ઉપર આવેલા સૂર્ય સમાન પણ તાપ રહિત પ્રકાશે છે. કોઈકવાર કરોડો વીજળીના ચમકારા સમાન ચમકે છે.

वहां की रत्नभूमि कहीं पर वैडूर्य मणि के समान चमकती है कहीं पर नीलमणि के समान, कहीं पर स्फटिक रत्न के समान, कहीं पर ज्योतिरत्न के समान, कहीं पर पद्म-राग मणि के समान, कहीं पर सोनेके समान, कहीं पर बालसूर्यके समान, कहीं पर मध्याह्न-

कालिक सूर्यके समान ओर कहीं पर करोडों विद्युतों के समान चलकती है ॥२३-२४॥

न सूर्यचन्द्रौ नो विद्युत्
कोटयो मणयोऽपि न ।
जिनप्रभायाः कोटयंश-
कोटयंशेनापि ते समाः ॥२५॥

(૨૫) ક્યાં રાજા ભોજ ને ક્યાં ગાંગો તેલી! સૂર્યની સરખામણી આપણે આગિયા સાથે કરી રહ્યા છીએ. ક્યાં પ્રભુજીની દિવ્ય પ્રભા! અને ક્યાં આ આગિયા સમા સૂર્ય, ચંદ્ર, વીજળીઓ અને મણિ-રત્ન! અરે જિનેશ્વરની પ્રભાનો એક કરોડાંશનો પણ કરોડાંશ એ તમારા સૂર્ય,

ચંદ્ર, વીજળી અને મણિરત્નોમાં નથી.

जिनेश्वर की प्रभाके कोटि अंश के कोटि अंश (करोड वे अंश के करोड वे अंश) कि भी तुलना न सूर्य कर सकते हैं, न चन्द्रमा कर सकते हैं न करोडों विद्युत कर सकती हैं, मणियाँ नही कर सकती हैं ॥२५॥

लोकोत्तराऽऽर्हती
ऋद्धिर्द्रव्यतो भावतस्तथा ।
मण्डलान्तःस्थवस्तूनां
दिव्यदीप्तिविधायिनी ॥२६॥

तस्या विशुद्धभावेन
पाठेन विधिना जनः ।
भवेत् स्वल्पेन कालेन
द्रव्यभावर्द्धिसंयुतः ॥ २७ ॥

(૨૬) ભગવાનની રિદ્ધિ દ્રવ્ય અને ભાવથી લોકોત્તર છે. સમોસરણમાં બિરાજતા ભગવાનની દિવ્ય દીપ્તિવિધાયની--દર્શાવનારી દ્રવ્ય અને ભાવરિદ્ધિ છે.

(૨૭) આવી પ્રભુજીની રિદ્ધિના સ્તોત્રની જે કોઈ ભવિજન વિધિપૂર્વક શુદ્ધ ભાવે આરાધના કરશે, તેને ઘણા જ ટૂંકા સમયમાં દ્રવ્ય અને ભાવથી સંયુક્ત રિધ્ધિ આપોઆપ આવીને મળશે.

રિધ્ધિસ્મરણ સમાપ્ત થયું

अर्हन्तो की लोकोत्तर द्रव्य और भाव ऋद्धि, मण्डल के अन्तर्गत वस्तुओंकी दिव्य दीप्ति को उत्पन्न करनेवाली होती हे। जिनेन्द्र

भगवानकी ऐसी लोकोत्तर ऋद्धिका विधिपूर्वक विशुद्ध भाव से पाठ करने से मनुष्य स्वल्पकाल में ही द्रव्य और भाव ऋद्धि से युक्त हो जाता है ॥ २६–२७॥

॥ इति ऋद्धिस्मरण संपूर्ण ॥

अथ षष्ठं सिद्धिस्मरणम्

सिद्धीसरणमेत्तेणं, सव्वसिद्धी पजायए।
तमहं संपवाच्छिस्सं, भव्वाणं सिद्धिहेयवे ॥१॥

• ६ સિદ્ધિસ્મરણ

(૧) સિદ્ધિસ્મરણ માત્રથી—એટલે કે

સિદ્ધિસ્મરણના સ્વાધ્યાય માત્રથી સર્વ પ્રકારની સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત થાય છે. એવા સિદ્ધિસ્મરણના મહિમાના ગુણગાન ભવી જીવોના હિતાર્થે હવે હું કહીશ.

N° ६—अथ सिद्धिस्मरण—

सिद्धिस्मरण के स्मरण मात्र से सभी प्रकार कि सिद्धि प्राप्त होती है, इस लिये भव्यों की सिद्धि के निमित्त मैं सिद्धिस्मरण कहूँगा ॥१॥

विमलसयलमणोहरं, नमिऊणं चरणं जिणवराणं ।
वइस्सं तणुतणुत्तं, सुहसिद्धियं भविहियठाए ॥२॥

(૨)અત્યંત નિર્મળ અને સર્વ જીવોના ચિત્તને આકર્ષે તેવા નયનમનોહર જિનેન્દ્રભગવાનના ચરણને નમસ્કાર કરી, ભવ્ય

જીવોના હિતાર્થે હવે હું સુખ, સિદ્ધિદાયક એવા સિદ્ધિ સ્મરણ રૂપ તનુ તનુત્ર(કવચ)નાં ગુણગાન કરીશ.

विमल और सर्वापेक्षा मनोहरजो जिनेन्द्रोंके चरणकमल है उन्हें नमस्कार करके, कवच के समान शरीरकी रक्षा करनेवाला सुखसिद्धि देनेवाला इस कवच का मैं भव्यजनों के हितार्थ कहूँगा ॥ २ ॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ उसभोसिर मवउ
ॐ ऐँ क्रोँ वि अजिओभालं ।
ॐ श्रीँ संभवनोनेत्तं, पाउसया
सव्व सम्मदोय ॥ ३ ॥

(૩) ॐ ह्रीँ श्रीँ ઋષભદેવ સ્વામી !

મારા મસ્તકની રક્ષા કરો. ૐ ઐં હ્રૂીં અજિત-નાથ સ્વામી ! મારા ભાલ પ્રદેશની (કપા-ળની) રક્ષા કરો.

ૐ શ્રીં સર્વ પ્રકારના કલ્યાણના દાતા સંભવનાથ સ્વામી ! મારાં ચક્ષુ(આંખો)ની સદા રક્ષા કરો.

ॐ ह्रीं श्रीँ श्रीऋषभस्वामी मेरे शिर की रक्षा करें, अर्थात् इनके प्रभावसे शिरकी रक्षा हो। ऐसा सब जगह समझ लेना चाहिये।

ॐ ऐँ क्लीँ श्रीँ अजितनाथ स्वामी मेरे भाल (ललाट)की रक्षा करें।

ॐ श्रीँ सभी प्रकार के कल्याण को

देनेवाले श्री संभवनाथ स्वामी मेरे नेत्रों की सदा रक्षा करें ॥ ३ ॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ सिरि अभिनंदणो।
घाणिंदियं सव्वया,

ॐ सिरि सुमतिनाथ स्वामी ॐ ब्लौं सिरि पद्मनाभ स्वामी वच्छअं पाउ सुमइ ॐ,
कण्णं ॐ ब्लौँ च पउकप्पहो ॥४॥

(४) ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ श्री અભિનંદન સ્વામી મારી નાસિકા(નાક)ની સદા રક્ષા કરે.

ૐ સુમતિનાથ સ્વામી ! મારા વક્ષઃ-સ્થળ(છાતી)ની રક્ષા કરે.

ૐ બ્લૌઁ પદ્મપ્રભુ સ્વામી ! મારા કર્ણો-(કાન)ની રક્ષા કરે.

ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ श्रीअभिनन्दन स्वामी

मेरे घ्राणेन्द्रिय(नाक)की सर्वदा रक्षा करें ।

ॐ श्रीँ सुमतिनाथ स्वामी मेरे वक्षःस्थल की रक्षा करें ।

ॐ क्लौँ श्री पद्मप्रभ स्वामी मेरे कर्णेन्द्रिय (कान) की रक्षा करें ॥४॥

कंठसंधि तु रक्खउ,
ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लौँ सुपास जिणवरो मे ।
खंधं पुणपाउ मज्झक,

ॐ ह्रौँ श्रीँ जिणचंदप्पहो ॥५॥

(૫) ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ ક્લીઁ સુપાર્શ્વનાથ સ્વામી ! મારા કંઠ—ગરદનની રક્ષા કરો.

ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ ચંદ્રપ્રભુ જીનેશ્વર !
મારા ખભાની રક્ષા કરો.

ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ जिनवर श्री पार्श्वनाथ स्वामी मेरी कण्ठसन्धि की रक्षा करें ।

ॐ ह्रीँ श्रीँ जिनेश्वर श्री चन्द्रप्रभ स्वामी मेरे स्कन्ध (कंधे) की सर्वदा रक्षा करें ॥ ५ ॥

ॐ क्रोँ सुविधिबुद्धिं,

अवउ सिज्जंस वासुपुज्जो करजं ।

विमलजिणो उयरं मे,

ॐ ह्रीँ श्रीँ वण्णसंकलिओ ॥ ६ ॥

(૬) ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ સુવિધિનાથ સ્વામી !

મારી બુદ્ધિની રક્ષા કરો.

ૐ ક્રોઁ શ્રેયાંસનાથ સ્વામી ! મારા જમણા હાથની આંગળીઓની રક્ષા કરો.

ૐ ક્રીઁ વાસુપૂજ્ય સ્વામી ! મારા ડાબા હાથની આંગળીઓની રક્ષા કરો.

ૐ હ્રીઁ શ્રીં વિમલજીનેશ્વર ! મારા ઉદર(પેટ)ની રક્ષા કરો.

ॐ क्रोँ श्री सुविधिनाथ स्वामी मेरी बुद्धिकी रक्षा करें ।

ॐ क्रोँ श्री श्रेयांसनाथ स्वामी मेरे दाहिने हाथ की अंगुलियां की रक्षा करें ।

ॐ क्रोँ श्री वासुपूज्य स्वामी मेरे बाँये हाथ की अंगुलियों की रक्षा करें ।

ॐ ह्रीँ श्रीँ श्री विमल जिन मेरे उदर (पेट) की रक्षा करें ॥ ६ ॥

ॐ ह्रीँ धम्मो जंघं,
पिट्ठमल्लि मल्लिकुसुमकोमलो ।
सदयमुणिसुव्वयो हियं,
कुन्थू करेगीवं' अरो श्रीँ ॥ ७ ॥

(૭) ૐ હ્રીઁ ધર્મનાથપ્રભુ! મારી જંઘાઓ(જાંઘ)ની રક્ષા કરો.

ૐ શ્રીઁ મલ્લિકા (વેલી) ફૂલ સમાન કોમળ શરીરધારી શ્રી મલ્લીનાથ જીનેશ્વર! મારી પીઠની રક્ષા કરો

ૐ શ્રીઁ દયાળુ મુનિસુવ્રત જીનેશ્વર મારા! હૃદયની રક્ષા કરો.

ૐ કુંથુનાથ જીનેશ્વર ! મારા હાથોની રક્ષા કરો.

ૐ અરનાથ સ્વામી ! મારી ગ્રીવા-(ડોક)ની રક્ષા કરો.

ॐ ह्रीँ श्री धर्मनाथ स्वामी मेरी जंघाओं की रक्षा करें ।

ॐ ह्रीँ मल्लिका पुष्पके समान कोमल श्री मल्लीनाथ स्वामी मेरी पीठकी रक्षा करें ।

ॐ श्रीँ दयालु श्री मुनि सुव्रतनाथ स्वामी मेरे हृदयकी रक्षा करे ।

ॐ श्रीँ श्री कुन्थुनाथ स्वामी मेरे हाथों की रक्षा करें ।

ॐ श्रीँ श्री अरनाथ स्वामी मेरी ग्रीवा

(गले) की रक्षा करें ॥ ७ ॥

ॐ श्रीँ श्रीँ नमी ककखं,

नासारोगं हरउ ह्रीँ श्रीँ नेमी ।

अणंतपासो गुज्जरोगं,

ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ सुकलियो ॥८॥

(८) ॐ ह्रीँ श्रीँ श्री नमीनाथ-સ્વામી ! મારી કાંખો (કૂખ)ની રક્ષા કરો.

ॐ હ્રીઁ શ્રીઁ શ્રી નેમીજીનેશ્વર ! મારા નાસિકાના રોગને મટાડો.

ॐ હ્રીઁ શ્રીઁ ક્લીઁ શ્રી અનંત જીનેશ્વર તથા ॐ હ્રીઁ શ્રીઁ ક્લીઁ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ! મારા ગુહ્ય (ગુપ્ત) રોગોને મટાડો.

ॐ श्रीँ श्रीँ श्री नमिनाथ स्वामी मेरी काखोंकी रक्षा करें

ॐ ह्रीँ श्रीँ श्री नेमिनाथ स्वामी मेरे नासिका रोगका हरण करें ।

ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ श्री अनन्तनाथ स्वामी और ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ श्री पार्श्वनाथ स्वामी मेरे गुह्यरोगोंको हरें ॥ ८ ॥

ॐ श्रीँ तिल्लोकवसं,

कुरु कुरु वद्धमाणो महावीरो ।

सव्वमंगलसुहकरो,

चिंतामणि–सुरतरुव्व फलओ ॥१॥

(૯) ૐ શ્રીઁ સર્વરીતે મંગળ કરનાર તથા સુખ દેનાર, ચિંતામણિ રત્ન તથા

કલ્પવૃક્ષ સમાન મનવાંચ્છિત ફળ દેનાર એવા હે! વર્ધમાન મહાવીર સ્વામી! આપ, ચિંતામણિ સુરતરુકલ્પવૃક્ષ સમાન મારે માટે થાવ.

ॐ श्रीँ श्री वर्धमान महावीर स्वामी तीनों लोगोंको मेरे वशमें करें। जो भगवान् सभी मङ्गल और सुख करनेवाले, चिन्तामणि और कल्पवृक्ष के समान अभीष्ट फलदायक हैं ॥ ९ ॥

सव्वे जिणगणहरा,
अंगरोमाइं मज्झक रक्खंतु ।
ॐ ह्रीँ श्रीँ सियलंपहु,
सव्वसत्तुचयं सिढिलं कुरु ॥ १० ॥

(૧૦) હે સર્વે જિનવરો સર્વે ગણ-ધરો ! મારા શરીરના અંગ તથા રોમો (રૂવાંટાં)ની રક્ષા કરો.

ૐ હ્રીં શ્રીં શીતલનાથ સ્વામી મારા સર્વ શત્રુ સમૂહને શિથિલ બનાવી દો.

सर्व तीर्थंकरोंके सर्व गणधर मेरे शरीरके रोमोंकी रक्षा करें और ॐ ह्रीँ श्रीँ श्री शीतलनाथ स्वामी मेरे सभी शत्रुओंको शिथिल करें ॥ १० ॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ ह्रीँ,
संतीसुयसंपयं मज्झक कुणउ समिद्धि
ॐ ह्रीँ ऐँ सीमंधर,
पमुहा होंतु कामधेणु व ॥ ११ ॥

(૧૧) ૐ હ્રીં શ્રીં ક્લીં હ્રીં શાન્તિનાથ જિનેશ્વર મને શાંતિ, સુખ, સંપત્તિ અને સમૃદ્ધિ આપો.

ૐ હ્રીં ઐં સીમંધર સ્વામી વગેરે જિનગણ કામધેનુ ગાય સમાન મારા માટે મનવાંચ્છિત ફળના દાતાર હો !

ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ ह्रीँ श्री शान्तिनाथ भगवान् मुझे सुत, सम्पत्ति और समृद्धि दें।

ॐ ह्रीँ ऐँ श्री सीमन्धर आदिजिनेन्द्र कामधेनुके समान अभीष्ट फलदायक होवें ११

एवं सिद्धीसरणं,
जयहियकरणं सुहावहं सययं ।
तम्हा अब्भसणिज्जं,
सव्वाणं सव्वसुहवंदं सुवकंदं ॥१२॥

इति सिद्धिस्मरणम् ।

(१८) આ પ્રકારનું આ સિદ્ધિસ્મરણ માનવી માત્રના માટે સર્વદા હિતકારક અને સુખકારક છે. એટલા માટે સર્વ-સુખોના બીજ સ્વરૂપ આ સિદ્ધિસ્મરણનો સ્વાધ્યાય સર્વ લોકોએ કરવો ઇચ્છનીય છે.

સિદ્ધિસ્મરણ સંપૂર્ણ

इस प्रकारका यह सिद्धिस्मरण, मनुष्यों का सर्वदा हित करनेवाला और सुख देनेवाला है, इसलिये सभी शुखोंके कन्द स्वरूप इस स्मरणका अभ्यास सभीको करना चाहिये

॥ इति सिद्धिस्मरण संपूर्ण

अथ सप्तमं जयस्मरणम्—

जयस्मरणमात्रेण जयः सर्वत्र जायते ।
तदहं संप्रवक्ष्यामि, भव्यानां जयहेतवे ॥१॥

૭મું જય સ્મરણ

(૧) જય સ્મરણના સ્વાધ્યાય કરનારને જ્યાં જ્યાં જાય ત્યાં ત્યાં સર્વ સ્થળે ચોમેર જય મળે છે. એટલા માટે ભવ્ય-જનોના જયના હેતુ અર્થે હવે હું જય સ્મરણ કહીશ.

॥ ७ अथ जयस्मरण ॥

जयस्मरण मात्रसे सर्वत्र जय होता है, इसलिये मैं भव्योंके हितार्थ जयस्मरण कहूँगा ॥ १ ॥

ॐ घंटाकर्णो महावीरः सर्वव्याधिविनाशकः ।
सर्व विघ्नापहर्ता च, सर्वत्र जयकारकः ॥ २ ॥

(૨) ૐ ઘંટાકર્ણ મહાવીર પ્રભુ !

સર્વ પ્રકારના વ્યાધિનો નાશ કરનાર ! સર્વ પ્રકારના આવી પડતાં વિઘ્ન હરનાર ! સર્વત્ર જયકારી એવા હે મહાવીર પ્રભુ....

ॐ श्री घण्टाकर्ण महावीर, सभी व्याधियोंके विनाशक हैं, सभी विघ्नोंको दूर करने वाले हैं सर्वत्र जयकारक हैं ॥ २ ॥

यत्र त्वं वर्तसे देव !, लिखितोऽक्षरपङ्क्तिभिः ।
तत्राधयो व्याधयश्च, नैवतिष्ठन्ति सर्वदा ॥३॥

(૩) હે દેવ ! જ્યાં બિરાજો છો, જ્યાં જ્યાં પંક્તિઓમાં આપનું નામ લખાએલું છે ત્યાં ત્યાં આધિ વ્યાધિ કોઈ કાળે રહી શકતાં નથી.

हे देव ! जहां पर आप अक्षर पङ्क्तियोंसे

लिखित रहते हैं, वहां पर आधि और व्याधिकी स्थिति कभी भी नहीं होती ॥ ३ ॥

उपाधयश्च सर्वेऽपि,
शोकश्चिन्ता दरिद्रता ।
उपसर्गा ग्रहाश्चैव,
प्रशाम्यन्ति न संशयः ॥ ४ ॥

(४) ते उपरांत सर्व प्रकारनी उपाधीओ शोक, चिन्ता, दरिद्रता, आवी पडेला उपसर्गो तथा पनोती के तेवी कोई प्रकारनी ग्रहदशा, वगेरे हे घंटाकर्ण महावीरजी आपना प्रभावथी शमी जाय छे तेमां संशयने स्थान नथी.

सभीं प्रकारकी उपाधियाँ, सभी प्रकारके

शोक, चिन्ता, दरिद्रता, उपसर्ग, और ग्रह, प्रशान्त हो जाते हैं, इसमें किसी भी प्रकारका संशय नहीं हैं ॥ ४ ॥

डाकिनी शाकिनी चैव,
योगिनी राक्षसा अपि ।
भूताः प्रेताश्च वेतालाः
पलायन्ते न संशयः ॥ ५ ॥

(૫) ચાહે ગમે તે વળગાડ હોય, ડાકણ, શાકિણી, જોગણી, રાક્ષસ, ભૂત, પ્રેત, વૈતાળ ગમે તેનો ઉપદ્રવ નડતો હોય તો પણ, હે ઘંટાકર્ણ મહાવીરજી ! આપના પ્રભાવથી આ સર્વ ઉપદ્રવ કરનાર, જીવ લઈને નાસી જાય છે તેમાં લેશમાત્ર પણ સંશય નથી.

डाकिनी, शाकिनी, योगिनी, राक्षस, भूत, प्रेत और वेताल, इस जयस्मरण से दूर भाग जाते हैं, इसमें कुछ भी संशय नहीं ॥ ५ ॥

घण्टाकर्णप्रभावेण, कामधेनुः सुरद्रुमः ।
चिन्तामणिनिधिश्चैते, भवन्ति वशवर्तिनः ॥६॥

(૬) ઘંટાકર્ણના પ્રભાવથી કામધેનુ, કલ્પવૃક્ષ, ચિંતામણિરત્ન, નવનિધિ, વગેરે આ સ્તોત્રનો સ્વાધ્યાય કરનારને વશ થાય છે, એટલે કે મનોકામના પૂર્ણ થાય છે.

घण्टाकर्ण महावीरके प्रभाव से कामधेनु, कल्पवृक्ष, चिन्तामणि, और निधि, ये सभी वशसर्ती हो जाते हैं ॥ ६ ॥

नाकाले मरणं तस्य, न च सर्पेण दश्यते ।
अग्निचौरभयं नास्ति, ह्रीँ घण्टाकर्ण नमोस्तुते,
ठः ठः ठः स्वाहा ॥ ७ ॥

(૭) આ ઘંટાકર્ણ મહાવીર સ્તોત્રના સ્વાધ્યાય કરનારનું અકાળ મોત થતું નથી, તેમજ તેને સર્પદંશ, અગ્નિ, તેમજ ચોરનો ભય રહેતો નથી એવા હે ઘંટાકર્ણ મહાવીરજી ! આપને હું નમસ્કાર કરું છું. ઠઃ ઠઃ ઠઃ સ્વાહા....

જયસ્મરણ સંપૂર્ણ

इस जयस्मरणके स्वाध्याय करनेवालेका अकाल में मरण नहीं होता है, न उसे सर्प डस सकते हैं, न इसको कभी चोर और

अग्निका भय होता है। ह्रीँ घण्टाकर्ण !
आपको नमस्कार हो, ठः ठः ठः स्वाहा ॥७॥

॥ इति जयस्मरणसंपूर्णम् ॥

॥ ८ अथ विजयस्मणम् ॥

विजयस्सरणानिंश्च, सव्वत्थ विजयो भवे।
तमहं संपोवोच्छिस्सं, सव्वलोगोवकारगं ॥१॥

• ८ मुं विजयस्मरण

(१) विजय स्मरणनो स्वाध्याय करवाथी सर्वत्र विजयनी प्राप्ति थाय छे. तेथी हुं सर्व लोकना हित काजे सदा कल्याणरुप एवा विजयस्मरणने कहीश.

॥ अथ विजयस्मरण ॥

(ज्वर आवे, मस्तिष्क पर भार मालूम पडता हो तो किसी से सुनना अथवा स्वयं पाठ करना)

विजयस्मरण से नित्य सर्वत्र विजय होती है सभी लोगोंका उपकारक उस विजयस्मरणको मैं कहूंगा ॥ १ ॥

उवसग्गहरं पासं, पासं वन्दामि कम्मघण मुक्कं ।
धरणिंदपोमावइ, सहिय कल्लाणआवासं ॥२॥

(२) આ વિજય સ્મરણનું અધ્યયન કરવા માત્રથી સર્વ ઉપસર્ગો (આવી પડેલી આપત્તિઓ)નો નાશ થાય છે. સર્વ પાપ-કર્મ નાશ પામે છે. ધરણેન્દ્ર અને પદ્મા-

વતી દેવી જેની સેવા કરે છે એવા સદા કલ્યાણકારક પ્રભુ પાર્શ્વજીણંદને હું વંદન કરું છું.

पार्श्वयक्ष जिनकी आज्ञाके पालनके लिये सर्वदा तत्पर रहता हैं, धरणेन्द्र पद्मावती जिनकी सेवाके लिये सतत उत्सुक रहते हैं, एसे उपसर्गहारी, कर्मघन से मुक्त, कल्याणके आवास भगवान् श्री पार्श्वनाथ स्वामीको वन्दन करता हूं ॥ २ ॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ तं नमामि पासनाहं ॥३॥

(૩) ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ હે પાર્શ્વનાથ પ્રભુ! આપને નમસ્કાર કરું છું.

ॐ ह्रीँ श्रीँ उन पार्श्वनाथको नमस्कार करता हूं ।! २ ॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ धरणिंद

नमंसियं दुहविणासं ॥ ४ ॥

(४) ॐ હ્રીઁ શ્રીઁ દુઃખમાત્રનો નાશ કરનાર એવા શ્રી ધરણેન્દ્ર દેવથી નમસ્કાર કરાયેલા આપને નમસ્કાર કરું છું.

ॐ ह्रीँ श्रीँ धरणेन्द्र नमस्कृत दुःखविनाशक प्रभु को नमस्कार करता हूँ ॥४॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ जरसप्पभावेणं सेया ॥५॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ नासंति उवद्वा सव्वे ॥६॥

(૫–૬) ॐ હ્રીઁ શ્રીઁ જેના પ્રભાવથી સર્વ પ્રકારની ઉપાધીઓ નાશ પામે છે.

ॐ ह्रीँ श्रीँ जिनके प्रभाव से कल्याण होते हैं ॥५॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ सभी उपद्रव नष्ट हो जाते हैं ॥६॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ पइसुमरामि तं मणे ॥७॥

(૭) ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ જેનું ધ્યાનપૂર્વક સ્મરણ કરવાથી મન પ્રફુલ્લિત થાય છે.

ॐ ह्रीँ श्रीँ उनको मनमें स्मरण करता हूँ ॥७॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ न होइ वाही न किंपि दुहं ॥८॥

(૮) ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ જેનું સ્મરણ કરવાથી કોઈ પણ પ્રકારની વ્યાધિ કે દુઃખ ઉત્પન્ન થતાં નથી.

ॐ ह्रीं श्रीं न कोई व्याधि होती हैं और न कोई दुःखी होता है ॥८॥

ॐ ह्रीं श्रीं न होइ जल जलण भयं तह सप्पसिंहभयं ॥९॥

(૯) ૐ હ્રીં શ્રીં જેનું સ્મરણ કરવાથી જળ, અગ્નિ, સાપ તથા સિંહનો ભય હોતો નથી.

ॐ ह्रीं श्रीं न जलका भय होता हैं, न अग्निका भय होता है, न सर्पका भय होता है और न सिंहका भय होता है ॥९॥

ॐ ह्रीं श्री न होइ चोरारिसंभवं भयं ॥१०॥

ॐ ह्रीं श्रीं चोर और शत्रुसे होनेवाला भय नहीं होता है ॥१०॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ पयडं न इत्थ संदेहो ॥११॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ पार्श्वनाथ प्रभु का यह पूर्वोक्त प्रभाव प्रकट है, यहाँ कोई सन्देह नहीं है ॥११॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ नामंवि जस्स हु मंतसम १२

(૧૨) ॐ ह्रीँ श्रीँ જે નામ યશરૂપ છે, મંત્ર સમાન છે.

ॐ ह्रीँ श्रीँ नाम भी जिनका मन्त्रके समान है ॥१२॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ जो सुमरइ पासनाहपहुं ॥१३॥

(૧૩) ॐ ह्रीँ श्रीँ એવા પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું જે સ્મરણ કરે છે.

ॐ ह्रीँ श्रीँ जो पार्श्वनाथ प्रभुका स्मरण करता हैं ॥१३॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीं पहवइ
न कयावि कोवितस्स ॥१४॥

(૧૪) ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ ક્લીઁ જેનાથી ચોર અને શત્રુને ભય નાશ પામે છે, તેમાં જરા પણ સંદેહ રાખશો નહિ.

ॐ ह्री श्रीँ क्लीँ कभीं भी कोई भी उसके उपर प्रमुत्व नहीं कर पाता ॥१४॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ श्रीँ श्रीँ सव्वसुहं पावइ इह लोगट्ठी परलोगट्ठी ॥१५॥

(૧૫) ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ ક્લીઁ શ્રીઁ

શ્રીँ તે આ લોક તેમજ પરલોકમાં સર્વ પ્રકારનું સુખ પ્રાપ્ત કરે છે.

ॐ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ श्रीँ श्रीँ इह-लोकार्थी और परलोकार्थी अपने २ अभिलषित सभी प्रकारके सुखोंको प्राप्त करते हैं ॥१५॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ जो सरइ पासनाहं सोमुच्चइ सव्व दुःखाओ ॥ १६ ॥

(૧૬) ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ જે પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું સ્મરણ કરે છે, તે સર્વ દુઃખોથી મુક્ત થાય છે.

ॐ ह्रीँ श्रीँ जो पार्श्वनाथ प्रभुको स्मरण करते हैं वे सभी प्रकारके दुःखोंसे मुक्त हो जाते हैं ॥१६॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ ह्रूँ ह्रौँ गाँ गीँ गः,

तह सिज्झइखिप्पं ॥१७॥

(૧૭) ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ હ્રૌઁ ગાઁ ગીઁ ગઃ પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું સ્મરણ કરવાવાળાનાં સર્વ કાર્ય જલદીથી સિદ્ધ થઈ જાય છે.

ॐ ह्रूँ श्रीँ ह्रीँ ह्राँ गाँ गीँ गः शीघ्र सकल कार्यसिद्ध होते हैं ॥१७॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ इयनाउ सरेइ भगवंतं ।१८।

(૧૮) ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ હ્રૂઁ હ્રૌઁ ગાઁ ગીઁ ગઃ એમ સમજીને શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું સ્મરણ કરવું જોઈએ.

ॐ ह्रीँ श्रीँ ह्रीँ ह्राँ गाँ गीँ गः ऐसा समझकर भगवानका स्मरण करना चाहिये ॥१८॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ सवसत्ति सपन्नधरणिंद

पोमावइ देवि सव्वत्थविजयं कुरु कुरु सव्वकित्ति-जसोबलं, देहि देहि सव्व सौभग्गं कुरु कुरु सव्वमंगलं साधय साधय सव्व मनोरथं पूरय पूरय ॐ ह्रीँ श्रीँ नमः सिद्धं ॥१९॥

(१९)ॐ હ્રીઁ શ્રીઁ સર્વ સુખસંપત્તિ આપનાર ધરણેન્દ્ર તથા પદ્માવતી દેવી જેની સેવા કરે છે, એવા પાર્શ્વનાથ પ્રભુ! મારો સર્વ પ્રકારે વિજય કરો! વિજય કરો! સર્વ પ્રકારની કીર્તિ, યશ, બળ આપો! સર્વ સૌભાગ્ય કરો! સર્વ પ્રકારનાં મંગળ સાધી આપો! મારા સર્વ મનોરથ પૂર્ણ કરો! ॐ હ્રીઁ શ્રીઁ સિદ્ધગતિને પામેલા એવા પાર્શ્વનાથ પ્રભુ! આપને મારા નમસ્કાર હજો.

વિજયસ્મરણ સમાપ્ત

ॐ ह्रीँ श्रीँ हे सर्वशक्ति सम्पन्न धरणेन्द्र और पद्मावती देवी ! सर्वत्र विजय करो, सभी प्रकारकी कीर्ति, यश और बल मुझे दो, सभी प्रकारका सौभाग्य दो, सभी प्रकारके मङ्गलको सिद्ध करो, मेरे सभी मनोरथोंको पूर्ण करो, ॐ ह्रीँ श्रीँ नमः सिद्धं ॥८॥

॥ इति विजयस्मरण संपूर्ण ॥८॥

॥ ९ शान्तिस्मरण ॥

शान्तिस्मरण मात्रेण शान्तिः सर्वत्र जायते ।
तदहं संप्रवक्ष्यामि, सर्वकल्याणकारकम् ॥१॥

૯ મું શાન્તિસ્મરણ

(૧) શાન્તિસ્મરણનો સ્વાધ્યાય કર-

વાથી સર્વ સ્થળે શાન્તિ શાન્તિ થાય છે. તેથી હવે હું આપની સમક્ષ દરેક પ્રકારે કલ્યાણ કરનારા એવા શાન્તિસ્મરણના મહિમાનું વર્ણન કરું છું.

१ अथ शान्तिस्मरण ॥

शान्तिस्मरण मात्रसे सर्वत्र शान्ति होती है. इसलिये मैं सर्वकल्याणकारक उस शान्ति स्मरणको कहूंगा ॥ १ ॥

शान्तिनाथं प्रभुं वन्दे, मातृगर्भं गतोऽपि यः ।
मारीभये समुत्पन्ने, लोकानां शान्तिकारकः ॥२॥

(૨) હે શાન્તિનાથ પ્રભુ! આપ માતાના ગર્ભમાં આવતાં જ, આપના પિતાના રાજ્યમાં ફેલાઈ રહેલો, મહામારી–

મરકીનો રોગ શમી ગયો અને પ્રજાજનોમાં શાંતિ જ શાંતિ વરતાઈ. એવા હે શાંતિનાથ પ્રભુ! આપને હું વંદન કરું છું.

मैं शान्तिनाथ प्रभुकी वन्दना करता हूं, अपनी माताके गर्भ में रहे हुए भी जो मरकीका भय उन्पन्न होने पर लोगोंके लिये शान्तिकारक हुए ॥२॥

यस्मिन् जाते च लोकेषु,
प्रकाशः समजायत ।
शान्तिः सर्वत्र लोकानां
मङ्गलं च गृहे गृहे ॥६॥

(૩) હે શાંતિનાથ પ્રભુ! આપનો જન્મ થતાં જ લોકને વિશે પ્રકાશ વ્યાપી

ગયો. લોકમાં સર્વ સ્થળે શાંતિ જ શાંતિ વ્યાપી ગઈ. ઘેરે ઘેર મંગળ વરતાઈ રહ્યું.

जिनके उत्पन्न होने पर तीनों लोकमें प्रकाश हो गया, सर्वत्र लोगोंको शान्ति हुई और घर घरमें मङ्गल हुआ ॥६॥

विश्वसेनो नृपश्चासीत्, सुन्दरे हस्तिनापुरे ।
अचिराख्या महादेवी सुव्रता शीलशालिनी ॥४॥

(४) સુંદર એવા હસ્તિનાપુર નગરને વિષે આપના પિતા વિશ્વસેન નામે રાજા રાજ્ય કરતા હતા. અને અચલાદેવી (અચીરા) નામે વ્રત–નિયમોનું પાલન કરનાર, પતિવ્રતા અને શીલવંતા

એવાં મહારાણી આપના માતા હતાં.

अति सुन्दर हस्तिनापुर नगरमें विश्वसेन नामका राजा थे, उनकी रानीका नाम अचिरा देवी था, जो परम पतिव्रता थी और शीलसे सुशोभित थी ॥ ४ ॥

तस्या गर्भे समायातः शान्तिनाथजिनः प्रभुः ।
त्रिलोकवन्द्यः सर्वेषां शोकसन्तापहारकः ॥५॥

(૫) ત્રણે લોકને વિષે વંદનીય, સર્વ પ્રાણીમાત્રના શોક—સંતાપના હરનાર એવા શાંતિનાથ ભગવાન, આવાં ચરિત્ર-શીલ અચલાદેવી માતાની કૂખે ગર્ભમાં ઉત્પન્ન થયા.

उस रानीके गर्भमें, त्रिलोकवन्द्य, सभीके

शोक–सन्ताप हरनेवाले, प्रभु शान्तिनाथ जिन अवतरित हुए ॥ ५ ॥

तदा कूटसंनिवेशे, हस्तिनापुरसंनिधौ ।
शान्ति प्राप्ता जनाः सर्वे संकटे समुपस्थिते ॥६॥

(६) એ એક સમય હતો. હસ્તિનાપુર નગરની નજીકમાં કુટ નામના સંનિવેશ(નાનું પરું)ને વિશે પ્રજાજનો સંકટગ્રસ્ત બન્યા હતા. તેવે સમયે શાંતિનાથ પ્રભુ માતાના ગર્ભે આવ્યા હતા અને સર્વ પ્રજાજનોમાં શાંતિ છવાઈ.

उस समय हस्तिनापुरके पास कूटनामक सन्निवेशमें उपस्थित बहुत संकटसे सभी लोगोंको शान्ति मिली ॥६॥

कश्चिद् देवस्तदा तत्र, पूर्ववैमनुस्मरन् ।
स्वकीयशक्त्या पाषाण–वर्षणं कृतवान् परम् ॥७॥

(૭) તેવે સમયે કોઈ એક દેવને પોતાના પૂર્વભવના વેરનું સ્મરણ થયું. અને પોતાની દેવી અને માયાવી એવી વૈક્રિય શક્તિથી મોટી શિલા અને પથ્થરોના વરસાદ ગામ અને નગર ઉપર વરસાવવા માંડયો.

उस समय उस कूट सन्निवेशमें कोई देवने, अपने पूर्व भवके वैरका स्मरण करते हुए अपनी वैक्रिय शक्तिसे उस गाम पर अत्यधिक पत्थरोंकी वृष्टि की ॥७॥

प्रचण्ड पवनस्तत्र, प्रादुर्भूतो भयंकरः ।
दावानलसमश्चाग्निरुद्भूताः सर्पवृश्चिकाः ॥८॥

(૮) તે દેવને એકલા પથ્થરોના વરસાદથી વેરની તૃપ્તિ ન થઈ, પણ તેથીય આગળ વધીને પોતાની વૈક્રિય શક્તિના બળે કરીને પવનની આંધિ અને વાવાઝોડાનું ભયંકર તાંડવ મચાવ્યું. ચારે તરફ દાવાનળનાં તાંડવ રચાયાં. ધરતી ઉપર આગ ઓકવા માંડી. ચારે તરફ સર્પ અને વીંછીઓ ઉત્પન્ન કર્યા. અને ઘરેઘર સર્પ અને વીંછીનો ભયંકર ભય વ્યાપી રહ્યો.

फिर वहाँ पर प्रचण्ड पवन बहने लगी दावानलकी सदृश भयङ्कर आग चारों तरफ लगने लगी, और जहरीले सर्प और वृश्चिक

(विंछ) उत्पन्न हुए ॥ ८ ॥

वज्रपातसमो नादः सर्वजन्तुभयानकः ।

नद्याः पूरः प्रादुरासीद् विषधूमस्तथैव च ॥ ९ ॥

(૯) આટઆટલું કરવા છતાં પણ એ દેવને વેરની તૃપ્તિ ન થઈ. હજીયે બાકી હોય તેમ, પ્રાણી માત્ર જેના ભયથી ધ્રૂજી મરે તેવા ભયાનક જાણે-વજ્રપાત થતો હોય તેવા વીજળીના કાટકા કરવા માંડયો. નદીઓમાં પ્રલયનાં પૂર ઉભરાવ્યાં, નદીઓએ ચારે તરફ પ્રલય તાંડવના ખેલ ખેલવા માંડયા. ઝેરી ગેસના ધુમાડાના ગોટેગોટા ઉત્પન્ન કર્યા, તોયે તેના આત્માને શાંતિ ન વળી.

सभी प्राणियोंको भय देनेवाला वज्र-पातसदृश गर्जन होने लगा, नदियोंमें प्रचण्ड बाढ आने लगी, और विषका धूम फैलने लगा ॥ ९ ॥

विद्युत्पातस्तथा व्याधिरुपाधिश्च सहस्रशः ।
भूकम्पस्तमसाच्छन्नं, नभः पक्षिरुतैर्युतम् ॥१०॥

(१०) આટલું તો હજી અધૂરું હોય તેમ લપકારા લેતી વીજળીઓ ચારે તરફ પડવા માંડી, જાણે લાવ લશ્કર લઈને આવી હોય, તેમ હજારો આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિઓ ખડકાવા માંડી, ચારે બાજુ ધરતીકંપ થવા માંડયો, ગગનચુંબી ઇમારત ધરણીશાયી થવા માંડી. આકાશ-

માં ઘનઘોર અંધકાર વ્યાપી રહ્યો. ચારે તરફ વિનાશનાં તાંડવ ખેલાવા માંડયાં. પંખીડાંઓ ભયત્રસ્ત દશામાં કલરવ કરવા માંડયાં.

हजारों विद्युतपात, व्याधि, उपाधि और भूकम्प वहां होने लगे, आकाश अन्धकार से व्याप्त हो गया और उडते पक्षिगण भयार्त्त शब्द करने लगे ॥१०॥

शिलावृष्ट्याहताः केचित्,
केचिद् वायुरयाऽऽहताः ।
पतन्ति व्याकुलाः केचित्,
शुष्ककण्ठाः पिपासवः ॥ ११ ॥

(૧૧) આવા પ્રલયના તાંડવમાં ભાગ્ય-

શાળી હશે તેજ બચ્યો હશે. બાકી તો કેટલાંએ પશુ, પક્ષી અને માનવ સમુદાય શિલાવૃષ્ટિથી ધવાયા, કેટલાયે પ્રચંડ આંધિના તુફાનથી ધવાયા, કેટલાયના ભયત્રસ્ત દશામાં પાણીના અભાવે કંઠ શોષાવા માંડયા. પ્રાણી માત્ર આ તાંડવનો ભોગ બન્યાં.

कितनेक शिलावृष्टिसे आहत होकर गिरते थे, कितनेक वायुके प्रचण्डवेगसे आहत होकर गिरते थे, कितनेक प्यासके मारे शुष्ककण्ठ हो व्याकुल होकर गिरते थे ॥ ११ ॥

समन्ताज्ज्वलतिग्रामे

हाहाकारयुता नराः ।

शब्दाघातेन बधिराः,
दष्टाः सर्पादिभिस्तथा ॥ १२ ॥

(૧૨) જાણે સારાયે નગરે અગન-પિછોડી ઓઢી હોય તેવો દેખાવ થઈ રહ્યો હતો. આગથી ભડભડ બળતા આ નગરના પ્રજાજનોમાં હાહાકાર વરતાઈ રહ્યો હતો. જાણે આકાશ તૂટી પડયું હોય તેવા ગગન-ભેદી અવાજોથી કેટલાય માનવોના કાનના પડદા તૂટી ગયા—બહેરા બન્યા. કેટલાએ માનવીઓ પર વિષધર ભુજંગો—સર્પો તૂટી પડયા અને મોતનાં તાંડવ ખેલાયાં.

वे कूटसन्निवेश चारों तरफसे जलने लगा, ऊनके निवासीलोग हाहाकार करने लगे, कित-

नेक लोग वज्र जैसे शब्दोंके आघातसे बधिर हो गये थे और कितनेक लोगोंको सर्पोंने डस लिया था ॥ १२ ॥

नद्याः पूरं समायान्तं, दृष्ट्वा धावन्ति सर्वतः ।
विषधूमाद्‌दृष्टिहीना विद्युत्पातहता अपि ॥१३॥

(૧૩) પાણીનાં પૂર ચઢવાથી ગાંડા-તૂર બની અને કેટલાએ માનવીઓને પોતાની ગોદમાં સમાવી લીધા. ધરતીએ જ્યાં જ્યાં માગ આપ્યો ત્યાં ત્યાં પાણીની ઘૂમરીઓ લેતી ગાંડાતુર બની દોડવા માંડી. માન-વીઓના જીવ તાળવે ચોંટયા અને જીવ બચાવવા આમ તેમ દોડવા માંડયા. ઝેરી ગેસ–વાયુના કારણે કેટલાએ જીવોએ પોતાની

આંખનાં રતન ગુમાવ્યાં. અંધાપો મેળવ્યો, કાળજાં ફાડી નાખે તેવા કાટકા સાથે વીજળીઓ પડતાં કેટલાએ જીવોનો ઘાણ વળી ગયો. મોતના મોંમાં ધકેલાયા.

नदीके बाढको आते देख, मनुष्य चारों ओर भागते थे, विषधूमसे कितनेक मनुष्य दृष्टिहीन (अन्धे) हो गये थे, कितनेक बिजली गिरनेसे मूर्छित हो गये थे ॥ १३ ॥

पतन्ति यत्र तत्रापि झंझावातहता गृहः
भूकम्पचलिताश्चैव जना उद्विग्नमानसाः ॥१४॥

(૧૪) ભયંકર આંધિ વાવાઝોડાને કારણે ગગનચુંબી ઇમારતો ધરાશાયી-જમીન-

દોસ્ત થવા માંડી. ધરતી કંપને કારણે ધરતી પગ નીચેથી સરવા માંડી. જાણે કે ધરતી હિલોળે ચઢી. જાન બચાવવા શું કરીએ? ક્યાં જાઈએ? માનવીઓનાં મન ઉદ્વેગના હિલોળે હીંચવા માંડ્યાં.

झंझावात (आंधी) से कितनेक घर जहीं तहीं गिर गये थे, कितनेक घर भूकम्पसे 'अब गिरे तब गिरे' ऐसे हो गये थे, सभी मनुष्योंका चित्त उद्विग्न हो गया था ॥ १४ ॥

तमःप्रच्छन्नदेहाश्च

न पश्यन्ति परस्परम् ।

संजाता भयभीताश्च

जनाः कल्पान्तशङ्कया ॥ १५ ॥

(૧૫) ચારે તરફ ઘોર અંધકાર વ્યાપી રહ્યો છે. કોઈ કોઈનાં મોઢાં જોઈ શકાતાં નથી. માનવીઓનાં હૈયાં ભયથી ફફડી રહ્યાં છે. આ શું થવા બેઠું છે ? પ્રલય કાળનાં તાંડવ તો નહિ હોય ! પ્રલ-યની શંકાથી માનવીઓના જીવ તાળવે ચોંટયા. મોત હથેળીમાં દેખાવા માંડયું.

अंधकार इतना बढ गया कि लोग एक दूसरेको परस्पर नहीं देख पाते थे । सभी मनुष्य कल्पान्त(प्रलय)की आशङ्कासे भयभीत हो गये थे ।। १५ ।।

कश्चिदेको जनस्तत्र,

भीत्याऽऽयातो नृपान्तिके ।

उवाच करुणासिन्धो !

त्रायस्व शरणागतम् ॥ १६ ॥

(૧૬) ડૂબતો તરણું પકડે તેમ જ્યારે બચવાનો કોઈ ઉપાય ન રહ્યો, તેવે સમયે કોઈ એક નગરજન ભયભીત સ્વરૂપે વિશ્વસેન મહારાજા પાસે આવીને કરગરવા માંડયો, "હે કરુણાના સાગર! આપને શરણે આવ્યો છું. આ તાંડવમાંથી બચાવો." એમ કહી આંખોમાં ચોધાર આંસુ સાથે વીતેલી કરુણ ઘટનાઓ મહારાજા સમક્ષ રજૂ કરી.

उस कूट सन्निवेशका भयभीत कोई एक मनुष्य, राजाके समीप आया, और बोला

हे करुणासिन्धु ! शरणागतकी रक्षा करो ऐसा कह कर सब वृत्तांत सुनाया ॥ १६ ॥

देशवार्ताहरास्तत्र तदैव समुपागताः ।
ऊचुर्नृपान्तिके सर्वे देशविप्लवदुर्दशाम् ॥ १७ ॥
सर्वत्र च महामारी महादुष्टा पिशाचिनी ।
निपात्य दुःखगर्ते च जनान् भक्षति सर्वतः ॥ १८ ॥

(૧૭–૧૮) ચારે તરફ જ્યારે પ્રલયનાં તાંડવથી અંધાધૂંધી વ્યાપી ગઈ હતી, તેવે સમયે દેશ દેશના રાજદૂતો એકી શ્વાસે મહારાજા વિશ્વસેન સમક્ષ દોડી આવ્યા. અને રાજાને દેશવ્યાપી વિપ્લવની દુર્દશાની કહાણીનો તાદશ ચિતાર આપવા માંડયોઃ " હે મહારાજા!

ચારે તરફ આ પ્રલયનાં તાંડવ તો મચી રહ્યાં છે, તે હજી ઓછું હોય તેમ પિશાચિની સ્વરૂપ, મહા દુષ્ટા એવી મહામારી —મરકીનો રોગચાળો ચારે તરફ ફેલાઈ રહ્યો છે. પ્રજાજનો દુઃખની ઊંડી ખીણમાં ધકેલાઈ રહ્યા છે. મરકીએ સાક્ષાત્ કાળદેવ—રાક્ષસ સ્વરૂપ ધારણ કર્યું છે, અને માનવીઓનો કોળિયો કરી રહી છે. મરકી આજે માનવભક્ષી બની ચૂકી છે."

उसी समय देशवार्ताहर (राज्यकी परिस्थितिका समाचार लानेवाले दूत) भी वहां आये, और उन लोगोंने भी, देशमें जो विप्लव और दुर्दशाका साम्राज्य छाया हुआ

था उसका यथार्थ वर्णन किया । फिर उन दूतोंने राजासे कहा हे महाराज ! देशमें सर्वत्र महादुष्टा महामारी पिशाचिनी लोगोंको दुःखके गर्त्त(खडे) में डाल कर चारों तरफ से खा रही है, अतः इसका प्रतीकार आवश्यक है ॥ १७,१८ ॥

एतन्निशम्य वचनं भूपतिर्जनवत्सलः ।
विश्वसेनः कृपासिन्धुः प्रतिज्ञामकरोत्तदा ॥१९॥
सर्वथानैव शान्तिः स्याद् यावन्काले प्रजासु च ।
चतुर्विधाशनं त्याज्यं
तावत्काले मया ध्रुवम् । २० ।

(૧૯) પ્રજાજનોને પોતાના પ્રાણ સમ વહાલા ગણાતા એવા, કરુણાના

સાગર વિશ્વસેન રાજાનું હૈયું આ સર્વ હકીકત સાંભળતાં દ્રવી ગયું, કાળજું કંપી ઊઠયું, અને તે જ વખતે તેમણે પ્રતિજ્ઞા કરી.

(૨૦) "જ્યાં સુધી મારા પ્રજાજનોની અશાન્તિ દૂર ન થાય ત્યાં સુધી મારે ચારેય પ્રકારનાં અન્નપાણીનો ત્યાગ! —આ છે મારી અચળ પ્રતિજ્ઞા!"

दूतोंका यह वचन सुनकर प्रजावत्सल, करुणाके सागर राजा विश्वसेनने यह प्रतिज्ञा की कि जबतक प्रजामें सर्वथा शान्ति नहीं होगी तबतकके लिये मैं चारों प्रकारके आहारका परित्याग करता हूँ ॥ १९,२० ॥

आगतस्तत्र देवेन्द्रस्तदैव चलितासनः ।
उवाच नृपतिं राजन् ! कष्टं किं तव विद्यते ॥ २१

(૨૧) જ્યાં મહારાજાએ પ્રતિજ્ઞા કરી, કે તુરત જ ઇન્દ્રનું ઇન્દ્રાસન ચલાયમાન થયું. તે જ વખતે ઇન્દ્ર, રાજા સમક્ષ પધાર્યા અને પૂછ્યું, "હે રાજન્! આપને એંવુ તે શું દુઃખ આવી પડયું છે કે આપને અનશન કરવું પડયું?"

राजाकी इस प्रतिज्ञा से देवेन्द्रका आसन चलित हो गया और वे राजाके समीप आये और कहने लगे—हे राजन् ! आपको क्या कष्ट है जो आपने चारों प्रकारके आहारका परित्याग किया? ॥ २१ ॥

विश्वसेन नृपः सर्वं देवेन्द्रं वृत्तमब्रवीत् ।
दुःखवार्तां समाकर्ण्य, सुरेन्द्रः प्राह भूपतिम् ।२२।

वृथा किं खिद्यसे राजन् ! सन्निधिर्यस्य संनिधौ ।
चिन्तामणिः सुरतरुः कामधेनुश्च वर्तते ।। २३ ।।

सर्वशक्तियुतो देवः सर्वशान्तिकरः प्रभुः ।
जनन्या उदरे राजन् ! वर्तते भवने तव ।।२४।।

(૨૨) વિશ્વસેન રાજાએ ઇન્દ્રને પોતાના પ્રજાજનોને માથે ખેલાઈ રહેલા તાંડવનો ચિતાર કહી બતાવ્યો. આ દુઃખનો ચિતાર સાંભળી ઇંદ્રે વિશ્વસેન મહારાજાને જણાવ્યું કે....

(૨૩) " હે રાજન્ ! વૃથા ખિન્ન શા માટે થાવ છો ? જેની પાસે ભંડાર

છે, ચિંતામણિ છે, કલ્પવૃક્ષ છે અને કામધેનુ વર્તે છે, તેને ચિન્તા કરવાની શી જરૂર છે ?"

(૨૪) "સર્વશક્તિમાન દેવ, સર્વત્ર શાંતિ જ શાંતિના કારક, એવા શાંતિનાથ પ્રભુ, તો તમારા રાજમહેલમાં તમારી રાણીના કૂખે ગર્ભમાં બિરાજે છે. પછી હે રાજન્! તમારે વૃથા ચિંતા શા માટે કરવી. ?"

देवेन्द्रका यह वचन सुनकर विश्वसेन राजाने उनको देशकी दुर्दशाका सब समाचार सुनाया। दुःखवार्ता सुनकर देवेन्द्रने राजासे इस प्रकार कहा—

हे राजन्! जिसके पास चिन्तामणि, कल्पवृक्ष और कामधेनु है, ऐसे आप व्यर्थ ही क्यों खिन्न होते हैं? क्योंकी हे राजन्। आपके भवनके अंदर अचिरारानी के कुक्षि में सर्वशक्तिसम्पन्न, सभीको शान्ति देनेवाले प्रभु विराज रहे हैं ॥ २२–२३–२४ ॥

इत्युक्त्वा तत्र देवेन्द्रो मातृगर्भं गतं जिनम् ।
भावेन स्तोतुमारेभे, सर्वशान्ति प्रकाम्यया ॥२५॥

(૨૫) દેવાધિદેવ ઈન્દ્ર આ પ્રમાણે કહીને પછી સર્વત્ર શાંતિ સ્થપાય તે સારુ માતાના ગર્ભમાં રહેલા જીનેશ્વર શાંતિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ કરવા લાગ્યા.

इस प्रकार राजाको आश्वासन देकर देवेन्द्रने सभी लोगों मे शान्ति हो, इस कामनासे मातृगर्भ स्थित जिन भगवानकी मानपूर्वक स्तुति प्रारम्भ की ॥ २५ ॥

कर्पूरं शीतलं लोके, तस्मादपि च चन्दनम् ।
ततश्चाप्यधिकश्चन्द्रस्तस्मादप्यधिको भवान् ॥२६।

लोकोत्तमो लोकनाथो, लोकप्रद्योतकारकः ।
चक्षुर्दो मार्गदश्चापि धर्मदः शुद्धबोधिदः ॥२७॥

अवधिज्ञानसंपन्नो भव्याब्जोद्‌बोध भास्करः ।
जनानन्दकरः सर्व–शुद्ध धर्मप्रकाशकः ॥ २८ ॥
चन्द्रमाश्रयते हर्तुमाकाशः स्वगतं तमः ।

तथा दुःखतमो हर्तुं
प्रभो ! त्वामाश्रये ध्रुवम् ॥२९॥

सर्वसिद्धिप्रदः सर्व–सिद्धौषधि समः प्रभुः ।
स्मृतमात्रो भवानत्र
सर्वथा शान्तिकारकः ॥ ३० ॥

अज्ञानतिमिरध्वंस—भानुमन् करुणार्णव ।
आह्लादने शरच्चन्द्र !
साऽन्द्रशान्तिकरो भव ॥ ३१ ॥

(२९) " હે શાંતિજીનેશ્વર ! આ લોકને વિશે કપૂર શીતલ છે. તેનાથી પણ અધિક શીતળતા ચંદનમાં છે. તેનાથી પણ અધિક શીતળતા ચંદ્રમાં છે. અને

ચંદ્રથી પણ અધિક શીતળતા, હે પ્રભુ! આપનામાં છે."

(૨૭) "હે પ્રભુ! આપ લોકને વિશે ઉત્તમ છો. આપ લોકના નાથ છો. આપ લોકને વિશે પ્રકાશના કરનાર છો. આપ જ્ઞાન ચક્ષુના દેનાર છો. આપ પથદર્શક છો. આપ ધર્મ દેનારા છો. શુદ્ધ બોધબીજ સમક્તિના આપનાર છો."

(૨૮) "હે પ્રભુ! આપ અવધિ જ્ઞાન-વાળા છો. કમળને વિકસિત કરનાર સૂર્ય સમાન આપ, ભવ્ય જીવોના આત્માને બોધ-દ્વારા. વિકસિત કરનાર ભાસ્કર—સૂર્ય સમાન છો. સર્વ મનુષ્યોને આનંદકારક છો. આપ

શુદ્ધ ધર્મનો પ્રકાશ રેલાવનારા છો."

(૨૯) "ચારે તરફ જ્યારે અંધકારનું સામ્રાજ્ય વ્યાપ્યું હોય ત્યારે આકાશ પોતાના અંધકારને મટાડવા માટે ચંદ્રનો આશ્રય લે છે, તેવી રીતે જ્યારે અમારા ઉપર દુઃખનો ઘોર અંધકાર છાઈ રહ્યો છે, તેવે સમયે હે પ્રભુ! અમે નિશ્ચિત મને આપનો આશ્રય લઈએ છીએ."

(૩૦) "હે પ્રભુ! આપનું સ્મરણ માત્ર, સર્વ પ્રકારની સિદ્ધિનું દાતા છે, સર્વ પ્રકારની સિદ્ધિ ઔષધિ સમાન છે. તેમજ સર્વથા શાંતિ ઉપજાવનાર છે."

(૩૧) "હે શાંતિ જીનેશ્વર! અજ્ઞા-

નના અંધકારને તોડનાર આપ સૂર્ય સમાન છો. શરદપૂર્ણિમાના ચંદ્રની માફક આપ મનને પ્રફુલ્લિત કરનાર છો. હે કરુણાના સાગર! આપ મહેર કરો અને સર્વ જીવોને શાતા ઉપજાવો."

देवेन्द्रने जो स्तुतिकी वह इस प्रकार है

लोकमें कपूर शीतल है, उससे भी शीतल चन्दन है, चन्दनकी अपेक्षा अधिक शीतल चन्द्र हैं, और चन्द्रसे भी शीतल आप हैं। हे भगवन्! आप लोकोत्तम (लोकमें सर्वश्रेष्ठ) हैं, लोकनाथ हैं, लोकको प्रकाशित करने-वाले हैं, ज्ञानचक्षु देनेवाले हैं मार्ग देनेवाले हैं, धर्म देनेवाले हैं, और शुद्ध बोधि देनेवाले

हैं । हे भगवन् ! आप अवधिज्ञानसे युक्त हैं, भव्यरूपी कमलोंको विकसित करनेमें आप भास्कर हैं, सभी मनुष्योंको आनन्द देनेवाले हैं, सर्वविशुद्ध धर्मके प्रकाशक हैं. हे प्रभो ! जैसे स्वगत अन्धकारको दूर करनेके लिये आकाश चन्द्रमाका आश्रयण करता है उसी प्रकार दुःखरूपी अन्धकारको दूर करनेके लिये हम आपका आश्रयण करते हैं । हे भगवन् ! आप सभी सिद्धियोंके दाता है, आप समस्त सिद्धौषधिके समान हैं, आप तीनों लोकके प्रभु हैं, हे भगवन् ! आप स्मरणमात्रसे इस संसारमें लोगोंके लिये सभी प्रकारसे शान्ति-कारक हैं । हे भगवन् ! आप अज्ञानरूपी

अन्धकारके नाश करनेमें सूर्यरूप हैं, आप करुणाके समुद्र है, आप प्रजाओंको आह्लादित करने में शरच्चन्द्ररूप हैं, ऐसे आप हे भगवन्! लोकमें पूर्ण शान्तिकारक होवें ॥ २६ २७–२८–२९–३०–३१ ॥

एवं स्तुत्वा जिनं शक्रस्तन्मातरमवोचत ।
स्मरणात्मकमिदं स्तोत्र
ब्रूहि मातः स्वयं शुभम् ॥ ३२ ॥

(૩૨) આ પ્રમાણે છ શ્લોકોથી શાંતિજીનેશ્વરની સ્તુતિ કરીને ઇન્દ્ર મહારાજ ભગવાનના માતા સમક્ષ આવ્યા. આ સ્તોત્રનું સ્મરણ કરીને કહ્યું કે, " હે માતા, આ શુભ સ્તોત્ર આપના સ્વમુખે બોલો,

જેથી સારાયે લોકમાં શાંતિ જ શાંતિ પ્રવર્તે."

इस षट्श्लोकी प्रकार जिनेन्द्र भगवान्‌की स्तुति करके देवेन्द्रने जिनेन्द्रकी माता अचिरा-देवी से कहा–हे माता! इस स्मरणरूप स्तोत्रको आप स्वयं पढें ॥ ३२ ॥

इन्द्रस्य वचनाद्देवी प्रासादमभिरुह्य सा
स्तोत्रं पठति भावेन
विलोक्य परितस्तदा ॥ ३३ ॥

सकृत्पठनमात्रेण, शान्तिर्जाता च सर्वथा
सर्वत्र सर्वलोकेषु,
ऋद्धिः सिद्धिश्च संपदः ॥३४॥

(૩૩) આ પ્રમાણે ઇન્દ્ર મહારાજનાં વચનો સાંભળતાં, ભગવાનનાં માતા રાણી

અચલા દેવી મહેલ પર ચઢયા અને પ્રજા-જનોનાં દુઃખ પરિતાપ દૂર કરવા શુદ્ધ ભાવથી આ સ્તોત્રની આરાધના કરવા માંડયાં.

(૩૪) જ્યાં રાજમાતાએ આ સ્તોત્ર ભણવા માંડયું કે મહામારી–મરકી, આગ, શિલાવૃષ્ટિ, ભૂકંપ, સર્પવૃષ્ટિ, વૃશ્ચિકવૃષ્ટિ, નદીઓના પ્રલયનાં તાંડવ જગાવતાં પૂર, આંધિનાં તોફાન, ઝેરી વાયુ, વજ્રપાત, વિજ-પાત, વીજળીના ભયંકર કાટકા, આ સર્વ ઉપદ્રવો એક પછી એક પલાયમાન થઈ ગયા. સર્વત્ર ત્રણે લોકમાં શાંતિનું સામ્રાજ્ય સ્થપાયું અને રિદ્ધિસિદ્ધિ અને સંપત્તિ-નો પ્રાદુર્ભાવ થયો.

इन्द्रका वचन सुनकर अचिरा देवीने, राजभबनके ऊपर चढकर चारों तरफ देखकर, भावपूर्वक इस स्तोत्रको पढा । इस स्तोत्रके मात्र एकबार पढनेसे आधि, व्याधि, उपाधि मिट कर सर्वत्र पूर्ण शान्ति हो गयी, सभी लोग ऋद्धि, सिद्धि और सम्पत्ति से युक्त हो गये ॥ ३३,३४ ॥

यदापुनर्जिनेन्द्रस्य जन्मकालः समागतः ।
तदा समस्तलोके च
स्वयं शान्तिरुपागता ॥ ३५ ॥

(૩૫) તે પછી ફરીથી જ્યારે પ્રભુ શાંતિનાથનો જન્મકાળ આવ્યો, ત્યારે સમસ્ત લોકોમાં ચારે તરફ શાંતિ જ શાંતિ

છવાઈ રહી. જાણે કે પ્રભુ પોતે જ શાંતિના રૂપમાં પધાર્યા છે.

फिर जब भगवान् जिनेन्द्रका जन्मकाल आया, उस समय सकल जगतमें स्वयमेंव शान्ति छा गयी ॥ ३५ ॥

प्रसन्नाश्च जनाः सर्वे
मङ्गलं च गृहे गृहे ।
जाते शान्तिकरे शान्ति–
नामके षोडशे जिने ॥ ३६ ॥

(૩૬) ભગવાનનો જન્મ થતાં જ માનવ માત્રમાં પ્રસન્નતા વ્યાપી ગઈ. ઘેર ઘેર મંગળ વરતાઈ રહ્યું. જન્મ થતાંજ ચારેકોર શાંતિનું સામ્રાજ્ય સ્થપાયું. તેથી કરીને

એ સોળમા જીનવરનું નામ શાંતિનાથ રાખવામાં આવ્યું.

शान्ति करनेवाले शान्तिनामक सोलहवें जिनेन्द्रके जन्म लेने पर तो सभी मनुष्य प्रसन्न हो गये, घर घरमें मङ्गल छा गया ॥ ३६ ॥

शान्तिस्मरण पाठेन सर्वत्र शुभ भावतः ।
ऋद्धिः सिद्धिः सुखं संप--
ज्जायतेसर्वमङ्गलम् ॥ ३७ ॥

(૩૭) જે કોઈ ભવીજન શુભ ભાવથી આ શાંતિદાયક શાંતિ સ્મરણ સ્તોત્રનું પઠનઅધ્યન કરશે તેને રિદ્ધિ, સિદ્ધિ, સુખ સંપત્તિ તેમજ સર્વ માંગલ્યની પ્રાપ્તિ થશે.

શ્રી શાંતિસ્મરણ સમાપ્ત

શ્રી અદ્ભુત નવસ્મરણ સંપૂર્ણ

शुभ भावनासे इस शान्तिस्मरणका करनेसे मनुष्यको सर्वत्र ऋद्धि, सिद्धि, संपत्ति ओर सभी प्रकारके मङ्गल प्राप्त हैं ॥ ३७ ॥

॥ इति शान्तिस्मरणसंपूर्ण ॥ ९ ॥

॥ इति श्री अद्भुत नवस्मरणसंपूर्ण ॥

ॐ શ્રી

પદ્મ પ્રભુના નિત્ય, ગુણ ગાયા કરો,
આપના તન મન, જીનને નમાયા કરો...પદ્મ૦ ટેક..
સર્વને સંસારમાં, એક ધર્મનો આધાર છે,
થાય બેડાપાર જીનના, જાપથી નિર્ધાર છે,
એવું જાણીને દિલમાં, વસાયા કરો...પદ્મ૦ ટેક
પદ્મની સુવાસના, ચારો તરફ છાઈ રહી,
ગુણ પારાવાર છે, જનતા સહુ ગાઈ રહી,
નિજાનંદ જીનંદ, વધાયા કરો...પદ્મ૦ ૨
માત સુષમા તાત, શ્રીધર કમલ ચિહ્ન વિશાલ છે
ગૈવેગથી આવ્યા ચ્યવી, પ્રભુવર્ણ સુંદરલાલ છે,
ભાવી ભવ્યોનાં ભાગ્ય, સવાયા કરો...પદ્મ૦ ૩
લાખ પૂરવ ત્રીસ આયુ સાર્ધ દ્વિશત કાય છે.
આદિગધર જ્ઞાતિ સુવ્રત કૌશંબીધામ સુહાય છે.
દયા કરી જીવોને બચાયા કરો...પદ્મ૦ ૪
જ્ઞાનચક્ષુ આપનારા, પૂજ્ય **ઘાસીલાલ** છે,
શાંત જૈનાચાર્યનો સુનમ્ર નાનો બાળ છે,
કરુણાસિંધુના હૈયે, રમાયા કરો...પદ્મ૦ ૫

ધન્ય વીરમગામ, હર્ષાનંદનો ભંડાર છે,
સહસ્ત્ર દો છ સાલ, માંહિ ધર્મનો જયકાર છે,
મુનિ કહે કનૈયા, જીન ધ્યાયા કરો...પદ્મ૦ ૬

—પ્રભાતિ સ્તવન—

ઉઠો ઉઠો મન જાગો જાગો, અવસર આછો આયો રે,
જગમગ જોત જગી અપને ઘર, કૈસો આનંદ છાયો રે,
કાયા મેરુ જિન નંદનવન, ગુણ સુરતરુ કી છાયા રે,
સિદ્ધ સુખોંકી અનન્ત લહર, જહાં મોક્ષપુરી સિધાયા રે,
આત્મસ્વરૂપી માન સરોવર, ગુણ કમલ વિકસાયા રે,
ચેતન હંસો કરે કિલોલા, રોમ રોમ હુલસાયા રે,
મીઠેપનમેં મિસરી મીઠી, તિણ સું અમૃત સુહાયા રે,
મિસરી, અમૃત દોનોં સે ભી, નામ જિણન્દ સવાયા રે,
શુભ ઘડી શુભ વેલા શુભ પલ, જીન શુભ ધ્યાન લગાયા રે,
શુભ ભાવના શુભ શ્રેણી ચઢ, શુભ કેવલ પદ પાયા રે,
લાખ આનંદ મેરે નરભવ ઉત્તમ, ક્રોડ આનંદ જીનરાય,
અનંતઆનંદમેરેજીનસ્વરૂપલખ, તનમનમુજહર્ષાયારે,

લાખમંગલમેરેજિનલક્ષકરકે, ક્રોડ મંગલ જિન ધાયા રે,
અનંતમંગલમેરેરોમરોમમેં,જિનગુણસુખ પ્રગટાયારે ૬
અક્ષય સ્વરૂપી મેરી આત્મા, અક્ષય ભવનમેં ગાયા રે.૭

—વિઘ્નહર પાર્શ્વપ્રભુની સ્તુતિ—

(પદ્મ પ્રભુના નિત્ય ગુણ ગાયા કરો) એ રાગ.
પાર્શ્વ પ્રભુનું ધ્યાન લગાયા કરો.
પ્રભુભક્તિમાં ચિત્ત જમાયા કરો. [૨] ટેક.
પાર્શ્વના પ્રસંગથી, જિમ લોહ કંચન થાય છે,
પરમ પદના ધ્યાનથી, નિજ આત્મજ્યોત જગાય છે,
અહિ ચિહ્ન જિનેશ્વર ધ્યાયા કરો ... ૧
નાગ બળતો દેખીને, શરણો દિયો નવકારનો,
પદ પામિયો ધરણેન્દ્રનો, તે દેવના અવતારનો,
અજદિનંદ ગણી ગુણ ગાયા કરો... ૨
પાર્શ્વ જિનના જાપથી, સૌ પાપપૂંજ વિલાય છે,
કલ્પતરુ સમ ઇષ્ટ વસ્તુ, સહેજમાં પ્રગટાય છે,
એવા જિનવર હૈયે વસાયા કરો...૩

દેશ કાશી વર્ષ શત ૧૦૦ બાણારસી સુહાય છે,
અશ્વસેન નૃપ માત વામા નલિણી કાય છે
દશમા સ્વર્ગથી આવી નિહાલ કરો...૪
પૂજ્ય ઘાસીલાલ ગુરુનો, છત્ર શિર ત્રિકાળ છે,
નામ જપતાં હરઘડીયે, વરતે મંગળમાળ છે,
જ્ઞાની ગુરુને શીશ, નમાયા કરો...૫
સહસ્ત્ર દો છ સાલની, દિવાળી મંગળવાર છે,
સંઘ ધોરાજી કર્યો, જિન ધર્મનો જયકાર છે,
કહે કાન, (કન્હૈયા) અમી રસ પાયા કરો

વાસુપૂજ્ય—પ્રભુની સ્તુતિ

(તર્જ-પદ્મ પ્રભુના નિત્ય ગુણ ગાયા કરો)
વાસુપૂજ્ય હૃદય નિત્ય વાસ કરો
રટી નામ જીણંદ ભવપાર તરો.
અજબ રસમય નામ તારું, લેત મન હર્ષાય છે.
અમર પદ પામે ખરું આનન્દ રંગ વર્ષાય છે.
પ્રભો જન્મ મરણનાં દુઃખ હરો...૧

ધ્યાન ધરવા માતથી, નિજ આત્મનિર્મળ થાય છે,
સૂર્યનાં કિરણો પડચે, અંધકાર નાસી જાય છે.
મહિષ ચિહ્ન જિનંદ મન ધ્યાન ધરો...૨
તાત છે વસુરાય તવ, માતા જયાના લાલ છે
ચંપાપુરી નગરી મનોહર, સપ્તદશી ધનુબાલ છે,
નિજ જાણી સેવક બેડા પાર કરો ..૩
પામી કેવલ જ્ઞાન દર્શન, આપ જિન જિનવર બન્યા
ભવ્યને ઉપદેશ આપી, સર્વના તારક બન્યા,
તરણતારણ બિરદને આપ ધરો...૪
બાલપણમાં માર્ગ આપી, જ્ઞાનદાતા આપ છો,
પંચદશ ભાષા ભણ્યા, ગુણખાણ રત્ન અમાપ છો,
ઘાસીલાલ ગુરુને વધાયા કરો...૫
જેતપુર શ્રી સંઘને, જિનરાજનો આધાર છે,
ૐશ્રી જિન નામ સાથે જપતાં જય જયકાર છે.
મુનિ કહે કન્હૈયા, જિન ધ્યાયા કરો...૬

શાંતિ પ્રભુની પ્રાર્થના

શાંતિ જીણુંદ જપતે જાપ, લીલા લહેર કરાવે,
મુજ ઘર મંગલાચાર, મારું મન હર્ષાવે . ટેક
ઉઠી પ્રભાતે જીનવરદેવ, જપતે જો મન ભાવે,
જપતે હિ આનંદ હોય, જ્યોં અમૃત રસ પાવે
માન સરોવર જીનવરનામ, જીનગુણ કમળ ફુલાવે,
અક્ષય સુખકી મહેક,[1] મુજ મન મોદ[2] નમાવે
શાંતિ નામ મુજ આંગણેમેં આનંદ છાવે,
પગ પગ પ્રગટે નિધાન, મેરી ચિંતા જાવે,
શાંતિ જીણુંદ ધર ધ્યાન, શિવપુર નગર સીધાવે,
અખંડ સુખોંકી લહેર, જ્યોતિરૂપ સોહાવે...શાંતિ.
દેશ દેશકે ભૂપ અગતે, પાખી પલાવે,
દામનગર ઘાસીલાલ, દિવાળી દિન ગાવે...શાંતિ.

૧. મહેક–સુગંધ, ૨. મોદ–આનંદ.

★

પ્રભાતિ સ્તવન

સભી છોડ મન જીનવર ભજ લે,
પ્રાત: સમય સુખકારી. ।।ટેક।।
કામ તુઝે હૈ પ્રભુ ધ્યાન કા,
ઔર કામ હૈ ટારી.
ધીરજ ધર, મત ડર વિષયોંસે,
ખડા રહે પ્રભુ દ્વારી. ।। ૨ ।।

કુમુદરૂપ તું વિકસિતહો જા,
જિનેન્દ્ર ચંદ્ર હૈ ભારી,
આત્મ સ્વરૂપ સુગંધી પ્રગટે,
મહિમા અપરંપારી. ।। ૨ ।।

ક્રોધી ભુજંગ ચંડકૌશિક ભી,
અતિ વિષમ વિષધારી,
પ્રભુ સંગતસે સુરપદ પાયા,
હુંવા એકા ભવતારી ।। ૩ ।।

મિટ્ટિ પુષ્પકી સંગતિ પાકર,
હોય સુગંધી ધારી,
યદ્યપિ દોષી તું હૈ ધ્યાનબલ,
હોજા વિગત વિકારી. ॥ ૪ ॥
જીવ સમુદ્ર બુદ્ધિ સીપ સમ,
ભાવ સ્વાતિ હિતકારી.
ધ્યાનવૃષ્ટિ નિજ ગુણ મુક્તાફળ,
નિપજે અનંત અપારી ॥ ૫ ॥
ભ્રમર ધ્યાનસે કીટ કીટપન
કરતા દૂર નિવારી.
વૈસે ધ્યાનસે પ્રભુપદ પાકર,
પહુંચે મોક્ષ મોઝારી. ॥ ૬ ॥
પૂજ્ય હમારે શ્રી લાલજી
ગુણિગણ રત્ન ભંડારી.
ઘાસીલાલ અબ, શરણે આવ્યા,
ભજવલ સે દો તારી. ॥ ૭ ॥

*

ગુજરાતી સાહિત્યનાં ઐતિહાસિક પ્રકાશનો

વીરની વાતો ૧ થી ૫	તા. પો. અડાલજા	૧૦૫—૦૦
વીરાંગનાની વાતો ૧—૨	,,	૨૪—૨૫
ખાંડાના ખેલ	,,	૧૧—૫૦
નરબંકા	,,	૧૦—૦૦
વીર જગદેવ	,,	૬—૦૦
કાઠિયાવાડની દંતકથાઓ	,,	૧૧—૦૦
દંભી દુનિયા	,,	૨૦—૦૦
પ્રેમપ્રભાવ	,,	૯—૫૦
સૌરાષ્ટ્રની પ્રેમકથાઓ	,,	૧૫—૦૦
યુગપુરુષ પતંજલિ	જેઠાલાલ ત્રિવેદી	૨૨—૦૦
ગ્રીક રાજકન્યા	,,	૧૪—૨૫
ભગવાન પતંજલિ	,,	૧૪—૦૦
પુષ્યમિત્ર કલ્કી	,,	૧૪—૦૦
અવંતીપતિ વિક્રમ	,,	૧૪—૦૦

મહારાજ ચક્રપાલિત	નીતમકાન્ત સા. વિ.	૧૩-૦૦
સેનાપતિ ભટ્ટાર્ક ૧-૨	,,	૨૪-૫૦
સમ્રાટ શાલિવાહન	,,	૧૫-૫૦
રા' ગજરાજ	ધનશંકર ત્રિપાઠી	૧૦ ૦૦
જય ચિતોડ	હરિલાલ ઉપાધ્યાય	૧૫-૦૦
ચિતોડની રણગર્જના	,,	૧૫-૦૦
મેવાડનો કેસરી	,,	૧૬-૫૦
મેવાડના મહારથી	,,	૧૬-૦૦
શૌર્યપ્રતાપી મહારાણા પ્રતાપ	,,	૧૨-૦૦
દેશગૌરવ ભામાશાહ	,,	૧૪-૨૫
મેવાડની તેજછાયા	,,	૨૦-૦૦

શ્રી લક્ષ્મી પુસ્તક ભંડાર,
ગાંધીમાર્ગ, અમદાવાદ.

શ્રી ગુજરાતી સાહિત્યનાં ઉત્તમ પ્રકાશન

જીવનનો ઝંકાર	શ્રી પુષ્કર મુનિજી	૯-૦૦
પુષ્કરપ્રસાદી કથામાળા શ્રેણી ૧-૫	,,	૭૫-૦૦
સફળ જીવન	,,	૭-૫૦
ભગવાન મહાવીર ઝંકાર	શ્રી પુષ્કરમુનિજી	૪૦-૦૦
એક અનુપ્રસાદી કથામાળા શ્રેણી ૧-૫	,,	
ધર્મ અને ...ન	,,	-૦૦
ચિંતનની મહાવીર ઝંકાર	શ્રી પુષ્કરમુનિજી	૪૦-૦૦
બુદ્ધિનો ચમ... માળા શ્રેણી ૧-૫	,,	
બોલતાં ચિત્રો	,,	-૦૦
વિચાર રેખા	,, શ્રી પુષ્કરમુનિજી ૪૦-૦૦	-૫૦
આદર્શ ગૃહસ્થાશ્રમ	મુનિ શ્રી સંતબાલજી	૧૦-૫૦
જીવનમાં સ્વર્ગ અને નરક	મુનિ નેમીચંદ્ર	૪૦-૦૦
જગદંબાના પત્રો ૧-૨	,,	૨-૦૦
બીન માંગે મોતી મીલે	શ્રીમન્નારાયણજી	૫-૫૦
ભગવાન મહાવીર	ધીરજલાલ ગજ્જર	૩-૦૦

વધુ માટે વિસ્તૃત સૂચીપત્ર મંગાવો.

શ્રી લક્ષ્મી પુસ્તક ભંડાર, ગાંધીમાર્ગ, અમદાવાદ.